

КАТЕДРА ЗА МАТЕРИЈАЛЕ И КОНСТРУКЦИЈЕ

МЖОН

ИСТОРИЈСКИ РАЗВОЈ ОБЛАСТИ МАТЕРИЈАЛА И КОНСТРУКЦИЈА У ВИСОКОШКОЛСКОЈ НАСТАВИ ДО 1996. ГОДИНЕ

Период до оснивања Факултета 1948. године

Почетак изучавања научних дисциплина из области материјала и конструкција у Србији везује се за период између 1838. и 1863. године када се високо образовање у нашој земљи стицало само на Лицеју у Крагујевцу. На Лицеју је тада уведен и први предмет из ове области – *Грађанска архитектура*, коју је предавао проф. Атанасије Николић (1803–1882). Професор Николић је у наставу, осим „чисте” архитектуре, увео и низ елемената инжењерства из области грађевинских материјала и конструкција. Ипак, детаљније изучавање научних дисциплина из предметних области датира од 1863. године, када је формиран Технички факултет Велике школе у Београду. Тада се у наставу уводе чисто инжењерски предмети из ових области, а то су: *Наука о грађевинама на суви и води* (проф. Михаило Петковић, 1833–1917), *Наука о грађи* (проф. Драгутин Милутиновић, 1840–1890), *Наука о грађењу мостова* (проф. Коста Главинић, 1858–1938), а нешто касније и *Инжењерске конструкције*, *Камени и дрвени мостови*, као и *Гвоздене конструкције и кровови*. Посебан допринос у овом периоду дао је професор инж. Коста Главинић који је на Технички факултет дошао 1886. године, а предавао је *Графостатистику* и *Науку о грађењу мостова*. Он је аутор већег броја уџбеника из области статике конструкција и мостова, а публиковао је и пет запажених чланака из проблематике камених и бетонских мостова, цемента и испитивања конструкција у ондашњем *Српском техничком листу*. Поред њега, овај период обележио је и професор арх. Драгутин Милутиновић, који је предавао већи број предмета на Великој школи, између осталих: *Архитектуру*, *Грађевинске конструкције*, *Пројектовање јавних и приватних зграда* и *иконоспаса* и *Науку о грађи*. Остао

је запамћен по томе што је у оквиру предмета *Нижа архитектура* и *Виша архитектура* за грађевинске инжењере увео посебан део – *Науку о грађевинским конструкцијама*, као и по томе што је 1894. штампао први уџбеник из области грађевинских материјала на нашим просторима под насловом *Наука о грађи*. Доношењем Закона о Универзитету и претварањем Велике школе у Универзитет (1905. године), формиран је нови Технички факултет са одсецима за грађевинске инжењере, архитекте и машинске инжењере. На одсеку за грађевинске инжењере у то време изучавали су се следећи предмети из области материјала и конструкција: *Инжењерске конструкције*, *Наука о грађи*, *Дрвени и зидани мостови*, *Гвоздени мостови*, *Гвоздени кровови*, *Грађевинске конструкције*, *Технологија грађива*, *Конструкције од бейтона и армираног бейтона* и *Привредне зграде*. Наставници који су изводили наставу из ових предмета били су: проф. Андра Стевановић, проф. Драгутин Ђорђевић, проф. Душан Томић, проф. Миленко Турудић, проф. Ђорђе Мијовић, проф. Драгољуб Спасић и проф. Богдан Несторовић.¹

Након прекида наставе током Првог светског рата, Грађевински одсек Техничког факултета наставио је са радом 1918. године. У првим послератним годинама углавном није било значајнијих измена наставних планова и програма у односу на предратне. У том периоду, поред већ напред наведених предмета, изводи се настава и из предмета *Испитивање материјала*. Касније, током 30-их година XX века, почиње извођење наставе из предмета: *Бейтон*, *Армирани бейтон*, *Приватне зграде* и *Примена армираног бейтона у хидротехници*. Што се тиче организације наставе у овом периоду, извесно је да су на Техничком факултету функционисале одређене катедре које су обједињавале

¹ У монографији Грађевинског факултета из 1996. године, о историјату развоја наставе из области материјала и конструкција детаљније је писао професор др Михаило Мурављов. Овде се, у циљу сагледавања историјског контекста, дају само најважније чињенице које се односе на генезу извођења наставе из ове области.

поједине сродне предмете, али о томе, нажалост, нема веродостојних података. Међутим, према Уредби коју је државна управа донела 1935. године, уводи се назив „катедра” – у смислу скупа наставника једне или неколико сродних научних дисциплина. Овом Уредбом је прописано да технички факултети у Београду, Загребу и Љубљани не треба да школују само инжењере-практичаре, већ да се морају бавити и научним истраживањима, односно да имају обавезу да образују „научне и стручне раднике за све гране технике”. Доношењем овакве легислативе, држава је, са једне стране, желела да утиче на подизање квалитета наставе у области техничких наука, а са друге стране на интензивирање научноистраживачког рада, увидевши значај ових области за укупан развој друштва.

У периоду пред Други светски рат Технички факултет Универзитета у Београду, у чијем је саставу био и Грађевински одсек, имао је укупно 32 катедре, а међу њима су биле и следеће које се могу сматрати претечама данашње Катедре за материјале и конструкције: *Катедра за науку о познавању и испитивању материјала*, *Катедра за грађевинске и инжењерске конструкције, са изведеним конструкцијама*, *фундирањем грађевина и зиданим мостовима*, као и *Катедра за армирани бетон*. У надлежности ових катедри били су следећи предмети (које су предавали следећи наставници): *Испитивање материјала* (Душан Томић), *Бетон I* и *Бетон II* (Ђорђе Мијовић), *Грађевинске конструкције I* (Петар Крстић), *Грађевинске конструкције II* (Светозар Јовановић), *Изведени мостови*, *Грађевине од њошља и електрично заваривање* и *Изведене конструкције* (Петар Мицић), *Дрвени и зидани мостови* (Војислав Зађина), *Наука о грађи и испитивање материјала* (Павле Васић), *Инжењерске конструкције* (Миодраг Маринковић) и *Примена армираног бетона у хидротехници* (Александар Гавриловић). У том периоду, Грађевински одсек састојао се од четири студијске групе: геодетске, конструктивне, хидротехничке и саобраћајне.

За међуратни период је карактеристично да су се наставници који су се бавили областима материјала и конструкција углавном посвећивали педагошком раду, као и решавању практичних проблема грађевинске струке у домену пројектовања и извођења инжењерских објеката. Научни и стручни радови, у данашњем смислу тих појмова, били су веома ретки и углавном су публиковани у домаћим часописима Српски технички лист и Технички лист. Са друге стране, овај период је карактеристичан по изузетно богатом опусу уџбеничке литературе из које се могу издвојити следећи наслови: *Армирани бетон* (Миодраг Маринковић, 1924. године), *Изведене конструкције I* и *Изведене конструкције II* (Петар Мицић, 1925. године), *Дрвени мостови*, *Зидани мостови*, *Инжењерске конструкције – зидане конструкције* и *Инжењерске конструкције – дрвене конструкције* (Драгољуб Спасић,

1927, 1928, 1932, 1934. године), *Наука о грађи* (Драгутин Ђорђевић, 1925. године) и др.

По завршетку Другог светског рата, редовна настава на Техничком факултету настављена је у децембру 1945. године. Током школске 1945/1946. године наставу су држали углавном исти наставници као и пре рата, а према плановима и програмима који су били практично идентични предратним. О настави на конструктивној групи Грађевинског одсека старао се проф. Ђорђе Мијовић, који је у том периоду (до 1947. године) био и старешина Грађевинског одсека.

Период од 1948. до 1996. године

Најзначајнија промена, у односу на предратни период наступила је 1948. године када је донета Уредба о издвајању Техничког факултета из састава Универзитета, након чега је формирана Техничка велика школа са рангом Универзитета. Те 1948. године дотадашњи Грађевински одсек Техничког факултета претворен је у Грађевински факултет у саставу Техничке велике школе у Београду, што је довело до значајних промена у домену кадровске структуре, наставних планова и програма, а такође утицало и на измену организационе шеме факултета у смислу формирања нових катедри. У то време, шеф Конструктивног одсека био је проф. Боривоје Белопавлић, а одсек се састојао из три катедре: *Познавање и испитивање материјала и конструкција* (шеф проф. Мијат Тројановић), *Масивне конструкције* (шеф проф. Боривоје Белопавлић) и *Челичне и дрвене конструкције* (шеф проф. Петар Мицић).

Период од 1951. до 1971. године карактеристичан је по убрзаном и интензивном развоју читавог друштва, што се свакако одразило и на промене у високошколској наставној и научноистраживачкој делатности. Тако је већ 1954. године укинута Техничка велика школа, а Грађевински факултет је постао део Универзитета у Београду. На самом Факултету, многе од ранијих ингеренција катедара и већа одсека преузимају различите комисије (нпр. кадровска, наставна итд.), при чему се сва већа третирају као органи самоуправљања. У том периоду, катедре и даље формално настављају да постоје као наставно-научне јединице, те је тако 1956. године формирана нова Катедра за материјале и конструкције, чији је први шеф био проф. Мијат Тројановић. У надлежности предметне Катедре били су следећи предмети, односно дисциплине: *Грађевински материјали*, *Грађевинске конструкције*, *Механика њла и фундирање* (од 1958. године посебни предмети: *Механика њла* и *Фундирање*), *Бетонске конструкције*, *Челичне конструкције*, *Масивни мостови* (од 1958. године *Бетонски мостови* и *Камене конструкције*) и *Технологија бетона*. Током овог периода шефови Катедре били су професори изузетног угледа и реномеа: Миодраг Милосављевић, Боривоје Белопавлић, Властимир Туфегџић и Ђорђе Лазаревић.

У складу са законски регулисаном самоуправном трансформацијом Факултета, 1978. године укинуте су катедре, а уместо њих основане нове радне јединице – институти и заводи, чији је циљ био да обједине све три основне делатности Факултета (наставну, научно-истраживачку и сарадњу са привредом). С обзиром на новонастале околности, у том периоду функцију Катедре за материјале и конструкције преузима Институт за материјале и конструкције (ИМК). Статутом Грађевинског факултета из 1978. године, Научно-наставна већа радних јединица преузела су ингеренције у вези са организовањем наставе и научно-истраживачким радом. Уместо дотадашњих шефова катедара, радом већа руководили су председници Већа. Тако, на пример, у периоду до 1988. године председници Већа ИМК били су: др Милан Гојковић – професор предмета *Дрвене конструкције*, др Милорад Ивковић – професор групације предмета *Бетонске конструкције*, др Душан Миловановић – професор предмета *Хидротехничке конструкције* и др Живота Перишић – професор групације предмета *Бетонске конструкције*. Новим Статутом Грађевинског факултета из 1988. године поново су успостављене катедре као основне јединице наставне и научноистраживачке делатности. У то време областима материјала и конструкција бавило се чак пет катедара и то: Катедра за бетонске конструкције (шеф проф. др Мирко Аћић), Катедра за металне и дрвене конструкције (шеф проф. др Бранко Зарић), Катедра за хидротехничке конструкције (шеф проф. др Петар Петровић), Катедра за материјале и испитивање конструкција (шеф проф. др Михаило Мурављов) и Катедра за зградарство (ова катедра је одмах одлучила да не делује као самостална, већ да ради заједно са Катедром за металне и дрвене конструкције, па шеф те катедре није ни биран). На крају овог периода, а у циљу пре свега ефикаснијег рада, 1991. године донета је одлука о формирању здружених Катедара за материјале и конструкције, у чији састав су ушле Катедра за бетонске конструкције, Катедра за металне и дрвене конструкције, Катедра за материјале и испитивање конструкција и Катедра за зградарство. За шефа ових здружених катедара изабран је проф. др Михаило Мурављов.

НАСТАВНА ДЕЛАТНОСТ КАТЕДРЕ

Промена организационих облика и имена катедре

Наставна делатност и научноистраживачки рад у областима грађевинских материјала и конструкција прошла је кроз различите развојне фазе. Прва систематизована подела на научне гране које обухватају више сродних предмета на Техничком факултету догодила се 1935. године, након доношења Закона о универзитетима, односно Опште уредбе универзитета (Службене новине Краљевине

Југославије бр. 291, од 12. 12. 1935. године). Према члану 101. ове Уредбе, на техничким факултетима су дефинисане укупно 32 катедре, од којих су три представљале претечу данашње Катедре за материјале и конструкције: *Наука о познавању и испитивању материјала* (под редним бројем 9), *Грађевинске и инжењерске конструкције са изведеним конструкцијама и финансирањем грађевина, дрвени и зидани мостови* (под редним бројем 10) и *Армирани бетон* (под редним бројем 12).

Након што је, у послератном периоду, Грађевински факултет постао самосталан члан Универзитета у Београду, за организацију наставе били су задужени скупови одсека на челу са старешинама одсека, мада су катедре, углавном, наставиле формално да постоје. Како је у уводном делу већ истакнуто, на Факултету је 1956. године формирана *Катедра за материјале и конструкције*. Први шеф ове Катедре био је проф. Мијат Тројановић. Након њега, шефови Катедре били су професори Ђорђе Лазаревић и Миодраг Милосављевић. У школској 1977/1978. години укинуте су катедре, а на Одсеку за конструкције функцију Катедре преузима Институт за материјале и конструкције (ИМК). У периоду од 1978. до 1988. године председници Већа ИМК били су: проф. др Милан Гојковић, проф. др Милорад Ивковић, проф. др Душан Миловановић и проф. др Живота Перишић.

У периоду од 1988. до 1991. године, након поновног успостављања катедара на Грађевинском факултету, области материјала и конструкција покривало је пет катедара, од којих су четири деловале самостално и имале своје руководиоце: *Катедра за бетонске конструкције* (шеф проф. др Мирко Аћић), *Катедра за металне и дрвене конструкције* (шеф проф. др Бранко Зарић), *Катедра за хидротехничке конструкције* (шеф проф. др Петар Петровић) и *Катедра за материјале и испитивање конструкција* (шеф проф. др Михаило Мурављов). Коначно, 1991. године донета је одлука о формирању здружених Катедара за материјале и конструкције, и тај облик организације наставних и научноистраживачких активности остао је на снази до данашњих дана. У периоду од 1991. до 2021. године шефови Катедре за материјале и конструкције били су: проф. др Михаило Мурављов (у два мандата, 1991–1998. и 2001–2003), проф. др Мирко Аћић (1998–2001), проф. др Дејан Бајић (2003–2009), проф. др Драган Буђевац (2009–2015), проф. др Снежана Маринковић (2015–2020), проф. др Златко Марковић (2020) и в. проф. др Димитрије Закић (као вршилац дужности у периоду 2020–2021. године).

Настава из научне области Металне конструкције

Према наставном плану из 1993/1994. године настава из научне области Металне конструкције одвијала се на укупно осам предмета на три одсека. На Одсеку за конструкције

постојала су три обавезна и два изборна предмета. Обавезни предмети су били: Основе металних конструкција, двосеместрални предмет у 5. и 6. семестру, Металне конструкције у зградарству у 7. семестру и Метали мостови 1 у 8. семестру. Поред тога, студенти су у 9. семестру могли да похађају и два изборна предмета из области Металне конструкције: Металне мостове 2 и Специјалне металне конструкције.

На Одсеку за путеве и железнице настава се одржавала из два предмета: Металне и дрвене конструкције (6. семестар) и Мостови (7. семестар). На предмету Металне и дрвене конструкције, због специфичног садржаја, настава се одвијала у сарадњи са колегама из Дрвених конструкција (по половина фонда часова), док је предмет Мостови подељен на три дела, посвећена бетонским, челичним и дрвеним мостовима, па су у његовој реализацији учествовале и колеге са бетонских и дрвених конструкција.

На новооснованом Одсеку за планирање и грађење насеља одржавана је настава из предмета Металне конструкције у 6. семестру.

По овом наставном плану настава се одвијала све до 2005. године. Због недостатка наставног кадра, у периоду од 1996. до 2003. године комплетну наставу обављао је професор др Драган Буђевац. Од 2003. године, наставу на предметима Основе металних конструкција и Метални мостови, одмах по избору у звање доцента, преузима др Златко Марковић.

На последипломским студијама област металних конструкција била је заступљена са три изборна предмета: Гранична стања металних конструкција, Лаке металне конструкције, Специјални проблеми металних конструкција, која су била предвиђена за усмерење Металне конструкције. Наставу на овим предметима такође је држао професор др Драган Буђевац.

Новим наставним планом из 2005. године, због усклађивања са новим Законом и Болоњском конвенцијом, долази до битних промена. Укидају се сви двосеместрални предмети и у складу са тим мењају називи предмета и њихови садржаји. Уместо петогодишњих интегралних студија уведене су основне академске студије у трајању од четири године и једногодишње дипломске академске студије. И по овом, новом наставном плану, који је започео школске 2005/2006. године, настава из области Металних конструкција одвијала се на три одсека.

На Одсеку за конструкције, на основним студијама, настава се одржавала из три обавезна предмета. Некадашњи двосеместрални предмет Основе металних конструкција подељен је на два предмета: Металне конструкције 1 (5. семестар) и Металне конструкције 2 (6. семестар), а наставник на овим предметима био је ванредни професор др Златко Марковић. Трећи обавезни предмет био је Ме-

талне конструкције у зградарству (8. семестар), који је, у нешто измењеном и редукованом садржају, и даље држао професор др Драган Буђевац. Поред ова три обавезна предмета, на основним академским студијама уведен је и један нови изборни предмет – Технологија производње металних конструкција (8. семестар).

На дипломским академским студијама на Одсеку за конструкције Метални мостови је био обавезан предмет, а уведена су и два нова изборна предмета: Лаке металне конструкције и Специјалне металне конструкције. Лаке металне конструкције обрађују област челичних конструкција од танкозидних профила и конструкције од алуминијумских легура, а први предавач на овом предмету био је ванредни професор др Златко Марковић. У оквиру предмета Специјалне металне конструкције изучавани су инжењерски објекти, као што су торњеви, димњаци, резервоари и силоси, а наставник на овом предмету био је професор др Драган Буђевац.

На основним академским студијама на Одсеку за путеве, аеродроме и железнице задржани су исти предмети као и у претходном плану из 1993/1994. године, али са нешто редукованим фондом часова: Металне и дрвене конструкције (5. семестар) и Мостови (6. семестар). На Одсеку за менаџмент, технологију и информатику у грађевинарству такође је задржан предмет Металне конструкције.

Нова акредитација 2008. године доноси одређене промене у односу на претходни наставни план из 2005. године. Што се тиче обавезних предмета на модулу Конструкције, ту није било промена у погледу назива, фонда часова и предавача. Међутим, треба истаћи да је комплетна настава из области металних конструкција усаглашена са новим европским стандардима за конструкције – Еврокодима. То је био велики, пионирски искорак у промени садржаја предмета јер је групација за металне конструкције прва у Србији у потпуности прешла на Еврокодове. Изборни предмети на модулу Конструкције су промењени. На основним студијама уводи се нови изборни предмет – Спрегнуте конструкције од челика и бетона у 8. семестру, док се Специјалне металне конструкције пребацују са дипломских академских студија у основне студије, такође као изборни предмет у 8. семестру. Први наставник на предмету Спрегнуте конструкције од челика и бетона био је професор др Златко Марковић, а од 2014. године наставу преузима доцент др Милан Спремић. Предавања из Специјалних металних конструкција држао је професор др Драган Буђевац.

На дипломским академским студијама, Метални мостови остају обавезан предмет са истим фондом часова и ЕСП бодова. Наставник на овом предмету био је проф. др Златко Марковић, до 2006. године када наставу преузима доцент др Братислав Стипанић. Лаке металне конструкције такође задржавају исти фонд часова и број бодова, као и статус изборног предмета. Од 2015. године наставу на овом

предмету, одмах по избору у звање доцента, преузима др Јелена Добрић. На осталим модулима није било измена у погледу назива предмета, фонда часова и броја ЕСП бодова у односу на наставни план из 2005. године. Треба само напоменути да је уместо професора др Драгана Буђевца од 2006. године наставник на овим предметима био доцент др Братислав Стипанић.

Након нове акредитације која је спроведена током 2013. године, од 2014. године почиње настава по новом наставном плану, који је и сада на снази. На основним академским студијама на модулу Конструкције није дошло до промена обавезних предмета из области Металних конструкција, нити њиховог фонда часова, односно броја ЕСП бодова. Наставник на предметима Металне конструкције 1 и Металне конструкције 2 и даље је професор др Златко Марковић, док је на предмету Металне конструкције у зградарству, након одласка професора др Драгана Буђевца у пензију 2019. године, наставу преузела ванредни професор др Јелена Добрић, која је такође наставник на предмету од школске 2015/2016. године. До промене је дошло у изборним предметима. Предмети Спрегнуте конструкције од челика и бетона и Технологија производње металних конструкција су задржани, али са повећаним фондом часова (2+1). Наставник на Спрегнутим конструкцијама од челика и бетона и је даље доцент др Милан Спремић, а на Технологији производње металних конструкција, професора др Драгана Буђевца, по одласку у пензију 2019. године, мења доцент др Ненад Фриц који је такође наставник на овом предмету ангажован од школске 2015/2016. године. Уместо Специјалних металних конструкција, које су, са промењеним називом и у нешто измењеном садржају, пребачене на мастер академске студије, уведен је нови изборни предмет – Специјална поглавља металних конструкција у зградарству, а наставник на овом предмету је ванредни професор др Јелена Добрић.

На осталим модулима ни у овој акредитацији није било битних промена што се тиче предмета из области Металних конструкција на основним академским студијама. Треба напоменути да је предмет Металне и дрвене конструкције са модула Путеви, аеродроми и железнице по први пут уведен и на модул Хидротехника и водно еколошко инжењерство, као изборни предмет. Наставници на овим предметима били су доцент др Ненад Фриц и доцент др Марко Павловић. Марко Павловић је држао наставу у школској 2014/2015. години, а након његовог одласка са Факултета, а почев од школске 2015/2016. године, наставу на овим предметима до данас држи доцент др Ненад Фриц.

Ова акредитација није донела битне промене на мастер академским студијама на модулу Конструкције. Једина промена односи се на нови изборни предмет Металне конструкције инжењерских објеката, који предаје доцент др Милан Спремић. Нови предмет Металне конструкције

инжењерских објеката је уз одређене измене, заправо, наследио предмета Специјалне металне конструкције. Из програма је избачена област кровних конструкција великог распона, која се сада предаје у оквиру предмета Специјална поглавља металних конструкција у зградарству.

На докторским студијама уведена су два нова предмета из области металних и спрегнутих конструкција: Одабрана поглавља пројектовања специјалних металних конструкција великих распона, који држи професор др Драган Буђевац, и Специјални проблеми граничних стања металних и спрегнутих конструкција, који држи професор др Златко Марковић.

Настава из научне области Бетонске конструкције

Настава из области бетонских конструкција пратила је развој грађевинске науке и праксе у садржајном и организационом погледу током свих година постојања Грађевинског факултета. У периоду од последњих 25 година, који се детаљније приказује у овом прегледу, било је неколико измена наставних планова. Организационе промене су биле условљене усаглашавањем са новим законским решењима у високом школству. Међутим, далеко значајније биле су промене у наставним садржајима, које су се наметнуле убрзаним напретком грађевинарства и променама у пројектовању и градњи конструкција, са којима је требало ухватити корак.

Настава из бетонских конструкција традиционално је заступљена у образовању свих профила грађевинских инжењера, с тим да су обим и садржаји прилагођени усмерењу.

На почетку двадесетпетогодишњег периода на снази је био наставни план петогодишњих студија, који се примењивао од 1993. године. На Одсеку за конструкције настава из бетонских конструкција почињала је на трећој години двосеместралним предметом Теорија бетонских конструкција. Наставак је чинио такође двосеместрални, предмет Пројектовање и грађење бетонских конструкција 1 на четвртој години, са којим се у осмом семестру паралелно предавао предмет Бетонски мостови 1. На петој години студија, у деветом семестру, поред два обавезна предмета, Пројектовање и грађење бетонских конструкција 2 и Технологија бетона, студенти су могли да, међу изборним предметима, прате и Специјалне бетонске конструкције и Бетонске мостове 2. У суми, то је представљало 7–9 семестралних јединица наставе из области бетонских конструкција на Одсеку за конструкције у овом програму. На Одсеку за хидротехнику постојао је само један једносеместрални предмет – Бетонске конструкције на трећој години студија. Слично је било и на Одсеку за путеве и железнице, с тим да је постојао и једносеместрални предмет Мостови, у оквиру кога је трећина фонда часова била посвећена бетонским мостовима. Одсек за планирање и грађење насеља имао је два једносеместрална предмета –

Бетонске конструкције 1 и Бетонске конструкције 2 на трећој години студија. У оквиру програма двогодишњих последипломских (магистарских) студија, који се примењивао од 1996. године, настава на усмерењу Бетонске конструкције, на Одсеку за конструкције, обухватала је пет изборних предмета: Гранична стања бетонских конструкција, Реологија и теорија лома бетона, Специјални проблеми бетонских конструкција, Специјални проблеми бетонских мостова и Специјални проблеми технологије бетона. Наставници у периоду до 2005. године били су Живота Перишић, Мирко Аћић, Александар Паквор, Дејан Бајић, Душан Најдановић, Михајло Ђурђевић и Снежана Маринковић. Сарадници у настави били су Вања Алендар, Драго Остојић, Јово Тарана, Снежана ماشовић, Ненад Пецић, Бранко Милосављевић, Миодраг Стојановић, Вељко Коковић, Иван Игњатовић и Наташа Стојановић.

Од 2005. године почиње двостепено школовање усклађено са Законом о високом образовању који је промовисао систем према Болоњској декларацији. На основним студијама, које трају четири године, настава се реализовала на четири одсека, а сви предмети су једносеместрални. На Одсеку за конструкције настава из бетонских конструкција почињала је на трећој години студија предметом Теорија бетонских конструкција, за којим је следио предмет Пројектовање и грађење бетонских конструкција 1. На четвртој години следили су Пројектовање и грађење бетонских конструкција 2 и Претходно напрегнути бетон. У групи изборних предмета налазили су се Технологије грађења бетонских конструкција и Санације, реконструкције и одржавање бетонских конструкција у високоградњи. У наставку, на другом степену – дипломским академским (мастер) студијама, које су трајале једну годину, на Одсеку за конструкције реализовао се обавезни предмет Бетонски мостови. Поред њега, постојала су и два изборна предмета – Специјалне бетонске конструкције и Санације, реконструкције и одржавање бетонских мостова. У суми, то је представљало 5–9 семестралних јединица наставе из области бетонских конструкција на Одсеку за конструкције у овом програму. На Одсеку за хидротехнику и водно еколошко инжењерство постојао је предмет Бетонске конструкције на трећој години основних студија. На Одсеку за путеве, железнице и аеродроме, на трећој години студија, постојали су предмети Бетонске конструкције и Мостови, поново делом посвећен и бетонским мостовима. На Одсеку за менаџмент, информатику и технологију у грађевинарству постојала су два предмета – Бетонске конструкције 1, на трећој, и Бетонске конструкције 2, на четвртој години студија. Иако су неки предмети, на свим одсецима, задржали исте или сличне називе као у претходном програму студија, они су у великој мери реорганизовани, а садржаји осавремењени и прилагођени расположивом фонду часова. Наставници у периоду од 2005. до 2008. године били су Дејан Бајић, Душан

Најдановић, Михајло Ђурђевић и Снежана Маринковић. Сарадници у настави били су Вања Алендар, Драго Остојић, Снежана ماشовић, Ненад Пецић, Бранко Милосављевић, Миодраг Стојановић, Вељко Коковић, Иван Игњатовић, Наташа Стојановић и Никола Танасић.

У наредном акредитационом периоду, од 2008. до 2014. године, извршене су умерене модификације у програмима основних и дипломских студија. Одсеци добијају назив модули. На модулу Конструкције, на основним студијама, у области бетонских конструкција задржани су сви обавезни предмети према програму из 2005. године, а уведен је и нови изборни предмет на четвртој години студија – Специјалне бетонске конструкције. У наставку, на другом степену – дипломским академским (мастер) студијама, на модулу Конструкције реализовао се обавезни предмет Бетонски мостови. Поред њега, постојао је један изборни предмет – Санације, реконструкције и одржавање бетонских конструкција. У суми, то је представљало 5–8 семестралних јединица наставе из области бетонских конструкција на модулу Конструкције у овом програму. На осталим модулима – Хидротехника и водно еколошко инжењерство, Путеви, железнице и аеродроми и Менаџмент, технологије и информатика у грађевинарству није било суштинских измена ни на основним, ни на дипломским академским студијама. Наставници у периоду од 2008. до 2014. године били су Дејан Бајић, Душан Најдановић, Михајло Ђурђевић, Снежана Маринковић, Снежана ماشовић, Ненад Пецић и Иван Игњатовић. Сарадници у настави били су Драго Остојић, Бранко Милосављевић, Миодраг Стојановић, Вељко Коковић, Наташа Стојановић и Никола Танасић.

Од 2007. године, у скаду са Законом о високом образовању из 2005. године, уместо претходних последипломских студија реализују се нове трогодишње докторске студије. Студијски програм Грађевинарство обухвата полагање осам предмета, који су сви изборни. Проблематика из области бетонских конструкција заступљена је у предметима: Савремени грађевински материјали и њихова примена, Експериментална анализа, Сеизмичка анализа конструкција, Вибрације конструкција, Сигурност и поузданост конструкција, Нумеричко моделирање нелинеарног понашања бетона.

У акредитационом периоду који је почео 2014. године учињена су нова осавремењавања образовних садржаја из бетонских конструкција. Осим организационих измена, суштинска промена односи се на почетак наставе према Еврокодима за конструкције, с обзиром на очекиване измене у грађевинској регулативи, које су се у међувремену и догодиле. На модулу Конструкције, на основним студијама, настава у области бетонских конструкција почиње на трећој години у оквиру које се реализују предмети Теорија бетонских конструкција 1 и Теорија бетонских конструкција 2. На четвртој години студија реализују се предмети Пројектова-

ње и грађење бетонских конструкција 1 и Пројектовање и грађење бетонских конструкција 2. Осим ових, обавезних предмета, на четвртој години основних студија може се слушати изборни предмет Технологија грађења бетонских конструкција. У оквиру дипломских академских (мастер) студија реализују се два обавезна предмета – Бетонски мостови и Специјална поглавља бетонских конструкција и један изборни – Санација, реконструкција и одржавање бетонских конструкција. У суми, то представља 6–8 семестралних јединица наставе из области бетонских конструкција на модулу Конструкције у овом програму. На модулу Хидротехника и водно еколошко инжењерство постоји предмет Бетонске конструкције 1 на трећој години основних студија. На модулу Путеви, железнице и аеродроми, на трећој години студија, слушају се предмети Бетонске конструкције 1 и Мостови који је делом посвећен бетонским мостовима. На модулу Менаџмент, информатика и технологија у грађевинарству постоје два предмета – Бетонске конструкције 1, на трећој, и Бетонске конструкције 2, на четвртој години студија. Са наставом је отпочео и модул Грађевинска геотехника, на дипломским академским студијама, у оквиру кога се реализује предмет Специјална поглавља бетонских конструкција. Наставници у периоду од 2014. године су Дејан Бајић, Снежана Маринковић, Иван Игњатовић, Снежана Машовић, Ненад Пецић, Бранко Милосављевић, Вељко Кокковић Никола Танасић, Никола Тошић, Јелена Драгаш и Ведран Царевић. Сарадници у настави су Драго Остојић, Миодраг Стојановић, Иван Милићевић, Стефан Митровић и Милица Видовић.

Настава из научне области Дрвене и зидане конструкције

У периоду од 1996. до 2004. године, према наставном плану интегрисаних петогодишњих студија, ужа научна област Дрвене и зидане конструкције била је заступљена кроз следеће предмете: Дрвене конструкције и Специјалне дрвене конструкције (изборни предмет) на Одсеку за конструкције; Металне и дрвене конструкције (део дрвене конструкције) и Мостови (део дрвени мостови) на Одсеку за путеве и железнице. Предавања на свим предметима држао је хонорарни професор Драгослав Стојић (са Грађевинског факултета у Нишу), до избора у звање доцента Бошка Стевановића 2003. године. На Одсеку за планирање и грађење насеља, почев од школске 1996/1997. године, одржавао се предмет Зградарство 2, којим су обухваћене зидане и дрвене конструкције зграда, као и инсталације у зградама. Предмет је формирао и предавао професор Михаило Мурављов. Изменама наставних планова од школске 2004/2005. године на новоформираном Одсеку за менаџмент, технологију и информатику у грађевинарству уводе се предмети Дрвене конструкције опште и скеле и Завршни и занатски радови.

Наставник на овим предметима био је професор Бошко Стевановић.

Увођењем двостепених студија, почев од школске 2005/2006. године, дошло је до осавремењавања наставних програма предмета из области Дрвене и зидане конструкције. На основним студијама модула Конструкције у наставу се уводе зидане конструкције које заједно са класичним дрвеним конструкцијама чине садржај обавезног предмета Дрвене и зидане конструкције, док се савремене дрвене конструкције изучавају у оквиру изборног предмета Лепљене ламелиране дрвене конструкције. На мастер студијама модула Конструкције уведен је нови изборни предмет – Санација, реконструкција и одржавање зиданих и дрвених конструкција, чији садржај се односи на анализу постојећих конструкција, с акцентом на објекте од историјског значаја и културног наслеђа. Предмете је од њиховог формирања предавао професор Бошко Стевановић, а након његовог одласка у пензију 2020. године, предмете преузима в. професор Иван Глишовић. Поред наведених предмета, наставним плановима од школске 2005/2006. године на основним студијама модула Конструкције уведен је предмет Завршни радови и инсталације најпре као обавезни, а изменом наставних планова од школске 2009/2010. године као изборни предмет. Наставу на овом предмету изводили су професор Бошко Стевановић и доцент Јована Михолчић (у периоду 2013–2014. године).

Наставним планом који је ступио на снагу школске 2005/2006. године на модулу Путеви, железнице и аеродроми задржан је од раније предмет Металне и дрвене конструкције, као обавезни предмет на основним студијама. Исти предмет је уведен на модулу Хидротехника и водно еколошко инжењерство, најпре као обавезни, а изменом наставних планова од школске 2009/2010. године као изборни предмет. На модулу Менаџмент, технологије и информатика у грађевинарству у оквиру основних студија наставним планом од школске 2005/2006. године предвиђен је обавезни предмет Дрвене конструкције опште и скеле, који је наставним планом од школске 2014/2015. године замењен предметом Дрвене и зидане конструкције. Такође, у оквиру истог модула предвиђен је и обавезни предмет Завршни радови у грађевинарству, који је наставним планом од школске 2009/2010. године замењен предметом Завршни радови и инсталације. Наведене предмете који се тичу конструкција првобитно је предавао професор Бошко Стевановић, а након избора у звање доцента предавања је држао Иван Глишовић (од 2014. године). Наставу на предметима који се тичу инсталација у зградама и завршних радова у грађевинарству држали су професор Бошко Стевановић и доцент Јована Михолчић (у периоду 2013–2014. године).

Настава из научне области Грађевински материјали, технологија бетона и испитивање конструкција

Према наставном плану из 1993/1994. године настава на групацији Грађевински материјали и Технологија бетона одвијала се на укупно два предмета: Грађевински материјали као двосеместрални предмет у 3. и 4. семестру и Технологија бетона као једносеместрални у 9. семестру Одсека за конструкције. На овим предметима наставници су били професор др Михаило Мурављов (до одласка у пензију 2003. године) и професор др Секула Живковић. Године 1995. основан је још један одсек на Грађевинском факултету у Београду – Одсек за планирање и грађење насеља. У оквиру наставног плана и програма наведеног одсека фигурирао је и предмет Грађевински материјали 2 у 5. семестру. Тај предмет је у прво време предавао проф. др Михаило Мурављов, да би, након избора за доцента 1998. године, предавања и вежбања у потпуности прихватила др Драгица Јевтић. По овом принципу настава из поменутих предмета се одвијала све до 2005. године.

Према наставном плану на постдипломским студијама за образовни профил Грађевински материјали фигурирао је обавезан предмет Реологија грађевинских материјала на коме је наставник био професор др Михаило Мурављов. Наставним планом из 1996/1997. године за усмерење за Грађевинске материјале на магистарским студијама били су прописани следећи изборни предмети: Корозија и заштита материјала, Специјални материјали, Специјални проблеми технологије бетона, Методе испитивања материјала и конструкција на којима је наставник такође био професор др Михаило Мурављов.

Наставним планом из 2005. године, због усклађивања са новим Законом и Болоњском конвенцијом, донесен је нови наставни план по коме је до тада двосеместрални предмет Грађевински материјали подељен на два засебна једносеместрална предмета, тј. на Грађевинске материјале 1, који се слуша у 2. Семестру, и Грађевинске материјале 2, у 3. семестру. Такође, предмет Технологија бетона је пребачен из 9. у 5. семестар модула Конструкције, уз смањење броја часова са 2+2 на 2+1. Истовремено, уместо дотадашњег предмета Грађевински материјали 2, уведен је предмет Савремени материјали у грађевинарству, као изборни предмет на мастер студијама у оквиру модула Конструкције и модула Менаџмент, технологија и информатика у грађевинарству. У овом периоду наставу на предметима Грађевински материјали 1 и 2 спроводили су заједно професор др Секула Живковић и професор др Драгица Јевтић, док је на предмету Технологија бетона наставник био професор др Секула Живковић, а на предмету Савремени материјали у грађевинарству професор др Драгица Јевтић.

На докторским студијама, на предмету Одабрана поглавља савремених грађевинских материјала, наставник је била професор др Драгица Јевтић.

Након усвајања наставног плана из 2008. године, предмети Грађевински материјали 1 и Грађевински материјали 2 остали су неизмењени, док је Технологија бетона у 5. семестру модула Конструкције постала изборни предмет, а на модулу Менаџмент, технологија и информатика у грађевинарству остала као обавезан. Предмет Савремени материјали у грађевинарству пребачен је као изборни предмет на 5. семестар модула Конструкције. Овим наставним планом уведен је и предмет Примена савремених материјала у грађевинарству, на модулу Менаџмент, технологија и информатика у грађевинарству.

У периоду који одговара наставном плану из 2008. године, наставници на предметима Грађевински материјали 1 и Грађевински материјали 2 били су професор др Секула Живковић (до одласка у пензију 2009. године) и професор др Драгица Јевтић. На предмету Технологија бетона наставник је био професор др Секула Живковић, а у периоду од 2009. до 2012. професор др Душан Најдановић. Након избора у звање доцента, 2012. године наставу на предмету Технологија бетона преузима доцент др Димитрије Закић. На предметима Савремени материјали у грађевинарству и Примена савремених материјала у грађевинарству у овом периоду наставник је била професор др Драгица Јевтић.

На докторским студијама предмет Одабрана поглавља савремених грађевинских материјала у овом периоду држала је професор др Драгица Јевтић.

Према наставном плану из 2014. године, предмети Грађевински материјали 1 у 2. семестру и Грађевински материјали 2 у 3. семестру остали су неизмењени на Основним академским студијама. Предмет Технологија бетона и даље фигурише у наставним плановима Основних академских студија грађевинарства, са статусом обавезног предмета само на модулу Менаџмент, технологија и информатика у грађевинарству, док је на модулу Конструкције он један од изборних предмета.

Наставници на предметима Грађевински материјали 1 и Грађевински материјали 2 у овом периоду су доцент (од 2017. године ванредни професор) др Димитрије Закић и доцент (од 2021. године ванредни професор) др Александар Савић. Предмет Технологија бетона у овом периоду предаје ванредни професор др Димитрије Закић и доцент др Александар Радевић (након избора у звање 2017. године).

Према наставном плану од 2014. године, на дипломским академским студијама у трајању од једне године (два семестра), област грађевинских материјала заступљена је кроз изборни предмет Савремени материјали у грађевинарству (предвиђен за студенте модула Конструкције) и изборни предмет Примена савремених материјала у грађевинарству (предвиђен за студенте модула Менаџмент, технологија и информатика у грађевинарству). Предмет Савремени материјали у грађевинарству,

мада у пензији, а по одобрењу Наставно-научног већа Факултета, прве две године предавала је проф. Драгица Јевтић, а након тога тај предмет предаје в. проф. др Александар Савић.

На докторским студијама на предмету Одабрана поглавља савремених грађевинских материјала, који се од 2005. године предаје у 2. семестру, професор у пензији др Драгица Јевтић, по одобрењу Наставно-научног већа Факултета, предавала је до 2016. године, након тог периода наставу је преузео ванредни професор др Димитрије Закић, а након избора у звање и стицања услова за то придружили су му се ванредни професор др Александар Савић и доцент др Александар Радевић.

Што се тиче наставе из предмета Испитивање конструкција, у периоду 1996–2000. године она се изводила према наставном плану из 1993/1994. године у 9. семестру. У том периоду наставу је изводио в. проф. др Радоје Вукотић, са сарадницима: в. стр. сар. Владетом Матовићем и стр. сар. Радованом Тошковићем. Током школских година 2001/02. и 2002/03, према истом наставном плану, наставу су изводили проф. др Михаило Мурављов и доц. др Зоран Мишковић, са истим сарадницима као и у претходном периоду. У периоду 2003–2006. године наставу је самостално изводио доц. др Зоран Мишковић, са истим сарадницима и према истом наставном плану.

У периоду 2005–2012. године, настава се изводила према наставном плану из 2005. године, у 9. семестру на мастер студијама, са називом предмета Експерименталне методе испитивања. Наставу је изводио доц. др Зоран Мишковић, а сарадник у настави био је стр. сар. Радован Тошковић.

У периоду 2012–2016. године, закључно са школском 2015/16. годином, настава се изводила према наставном плану из 2008. године, у 8. семестру на основним студијама, са називом предмета Испитивање конструкција и основе експерименталне анализе. Наставу је изводио доц. др Зоран Мишковић, а сарадник у настави био је стр. сар. Радован Тошковић.

У периоду 2017–2020. године, настава се одвија према наставном плану из 2014. године, у 8. семестру на основним студијама, са називом предмета Испитивање конструкција и основе експерименталне анализе. И у овом периоду наставу је изводио в. проф. др Зоран Мишковић, а сарадник у настави био је студент докторских студија Синиша Саватовић.

Када је реч о докторским студијама, у периоду 2007–2020. године, а према одговарајућим наставним плановима, настава је извођена на два предмета: Експериментална анализа конструкција у 2. семестру и Вибрације конструкција у 3. семестру. На оба предмета, наставу је изводио в. проф. др Зоран Мишковић.

Настава из научне области Зградарство

Када је реч о настави из ове области, до 1995. године предмете Техничко цртање и Зградарство држао је ванредни професор Жорж Поповић. Након његовог пензионисања, наставу из ових предмета преузела је в. проф. др Милица Јовановић Поповић, као наставник који је изабран у звање ванредног професора на Архитектонском факултету Универзитета у Београду. На овој групацији у том периоду били су ангажовани још дипломирани инжењери архитектуре мр Мирослава Станчић (у звању асистента), Драгана Корица (у звању асистента приправника), као и Јована Михолчић и Јасна Чикић (обе у звању инжењера-сарадника).

Године 2002. настају велике промене на групацији за Зградарство, када групацију преузима в. проф. др Рада Плавшић, која уноси нов концепт рада и колегијалне сарадње, на предметима Зградарство и Техничко цртање. Са Грађевинског факултета у том периоду одлазе колегинице Драгана Корица, Мирослава Станчић и Јасна Чикић, а као нови асистент-приправник примљена је Марија Грујић, дипл. инж. арх. Групацији се прикључује нови/стари предмет Завршни радови и инсталације у периоду од 2002. до 2007. године. Од 2008. године, када је уведен болоњски концепт школовања, групацији за Зградарство остаје само предмет Зградарство. Предмет Техничко цртање је укинут у програму из 2008. године, а предмет Завршни радови у грађевинарству пренесен на другу групацију у оквиру Катедре за материјале и конструкције.

Предмет Зградарство је био и остао главни предмет групације, који се изучава на другој години основних студија. Зградарство је био и остао обавезан предмет на Одсеку за грађевинарство. До 2008. године предмет Зградарство се изводио са три часа предавања недељно и исто толико часова вежби. В. проф. др Милица Јовановић Поповић је увела радикалне реформе у програму вежби на предмету Зградарство тако што је у склопу вежби извођен комплетан графички део архитектонског пројекта (АГ пројекта) за малу стамбену зграду. Концепт је остао исти када је предмет преузела в. проф. др Рада Плавшић, али је уведен обавезан рад на Факултету. Предмет Зградарство је значајно осавремењен у делу предавања. Штампан је Приручник, који је конципиран као „хендаут” са предавања, а паралелно са Приручником, асистенти Марија Грујић и Јована Михолчић припремиле су Приручнике за рад на вежбама. Са усвајањем болоњског система школовања, фонд часова на предмету се смањио на 2+2, чиме се редуковало обавезно теоријско и практично градиво на предавањима и вежбама, али је концепт предмета остао исти.

Године 2007. предмет накратко преузима проф. др Раша Динуловић, а већ од 2008. године предмет води в. проф. Дра-

гана Васиљевић Томић. У периоду од 2012. до 2019. године на предмету Зградарство ангажована је као студент докторских студија Тијана Стевановић. У периоду од 2012. до 2014. године предметни наставник је била доц. др Јована Михолчић, после чије преране смрти предмет поново преузима в. проф. др Драгана Васиљевић Томић, у периоду од 2014. до 2019. године. После избора у звање доцента, предметни наставник постаје доц. др Марија Грујић, дипл. инж. арх.

Специјалистичке студије

Почев од школске 2014/2015. године на Факултету се одржава настава на специјалистичким академским студијама под називом: *Енергетска ефикасност, одржавање и процена вредности објеката у високоградњи*. Реч је о интердисциплинарним специјалистичким студијама које садрже теме из различитих области техничко-технолошких наука. Од самог почетка наставе, у 2. семестру студенти ових студија слушају, као обавезан, предмет Енергетски ефикасни грађевински материјали, који заједнички држе ванредни професор др Димитрије Закић и ванредни професор др Александар Савић.

Курсеви едукације

Од средине 2019. године део чланова Катедре са групације за бетонске конструкције се, након дуже припреме садржаја и пратећих материјала, активно укључио у програме едукације грађевинских инжењера. Ове активности су усмерене на примену нове регулативе – Еврокодова за конструкције, са тежиштем на имплементацији Еврокода 2. Припремљен је и више пута реализован обиман вишедневни курс под називом „Пројектовање и извођење бетонских конструкција према Еврокодовима за конструкције”, који је прошао велики број полазника из наше грађевинске праксе. Крајем 2020. године почело се са реализацијом још једног курса под називом „Гранично стање пробијања АБ плоча са примерима из праксе”.

НАСТАВНИЦИ НА КАТЕДРИ У ПЕРИОДУ ОД 1996. ГОДИНЕ

Списак активних наставника

Списак наставника који су на Катедри са звањима у месецу јуну 2021. године, са датумом запослења на Факултету и датумом избора у звање:

Редовни професори

- ♦ др Златко Марковић, од 1993, изабран 2007.
- ♦ др Снежана Маринковић, од 1986, изабрана 2012.

Ванредни професори

- ♦ др Зоран Мишковић, од 1989, изабран 2013.
- ♦ др Снежана Машовић, од 1987, изабрана 2017.
- ♦ др Димитрије Закић, од 1995, изабран 2017.
- ♦ др Иван Игњатовић, од 2004, изабран 2018.
- ♦ др Јелена Добрић, од 2000, изабрана 2019.
- ♦ др Иван Глишовић, од 2004, изабран 2019.
- ♦ др Бранко Милосављевић, од 1988, изабран 2020.
- ♦ др Ненад Пецић, од 1988, изабран 2020.
- ♦ др Александар Савић, од 2005, изабран 2021.
- ♦ др Милан Спремић, од 1999, изабран 2021.

Доценти

- ♦ др Ненад Фриц, од 2006, изабран 2015.
- ♦ др Вељко Коковић, од 2001, изабран 2017.
- ♦ др Александар Радевић, од 2010, изабран 2017.
- ♦ др Никола Тошић, од 2013, изабран 2018.
- ♦ др Марија Грујић, од 2003, изабрана 2019.
- ♦ др Јелена Драгаш, од 2013, изабрана 2019.
- ♦ др Марија Тодоровић, од 2014, изабрана 2019.
- ♦ др Нина Глуховић, од 2014, изабрана 2020.
- ♦ др Ведран Царевић, од 2015, изабран 2021.

Асистенти

- ♦ Тијана Стевановић, од 2013.
- ♦ Марина Ашкрабић, од 2014.
- ♦ Иван Милићевић, од 2016.
- ♦ Аљоша Филиповић, од 2016.
- ♦ Синиша Саватовић, од 2018.
- ♦ Исидора Јаковљевић, од 2018.
- ♦ Стефан Митровић, од 2020.
- ♦ Милица Видовић, од 2021.

Списак ранијих наставника

У периоду од средине 1996. на Катедри су радили и следећи наставници који су пензионисани или су отишли са Факултета. Уз свако име дају се године када су радили на Факултету, као и звање у ком су напустили Факултет.

Редовни професор емеритус

- ♦ др Драган Буђевац, од 1981, пензионисан 2019.

Редовни професори

- ♦ др Живота Перишић, од 1965, пензионисан 2001.
- ♦ др Александар Паквор, од 1965, пензионисан 2001.
- ♦ др Михаило Мурављов, од 1981, пензионисан 2003.
- ♦ др Мирко Аћић, од 1966, пензионисан 2003.
- ♦ др Секула Живковић, од 1972, пензионисан 2009.
- ♦ др Драгица Јевтић, од 1977, пензионисана 2014.
- ♦ др Душан Најдановић, од 1973, пензионисан 2014.

- ♦ др Дејан Бајић, од 1974, пензионисан 2015.
- ♦ др Драган Буђевац, од 1981, пензионисан 2019.
- ♦ др Бошко Стевановић, од 1981, пензионисан 2020.

Ванредни професори

- ♦ др Радоје Вукотић, од 1971, пензионисан 2001.
- ♦ др Михаило Ђурђевић, од 1973, пензионисан 2014.
- ♦ др Рада Плавшић, од 2002, преминула 2007.
- ♦ др Раде Хајдин, од 2010, отишао 2016.

Доценти

- ♦ др Братислав Стипанић, од 1974, пензионисан 2014.
- ♦ др Јована Михолчић, од 2000, преминула 2014.
- ♦ др Никола Танасић, од 2007, отишао 2018.

Асистенти

- ♦ Светлана Васић, од 1989, отишла 2001.
- ♦ мр Наташа Тошић, од 1982, преминула 2001.
- ♦ Јово Тарана, од 1979, отишао 2005.
- ♦ мр Драгана Чукић, од 1992, отишла 2006.
- ♦ Тихомир Ковачевић, од 1976, преминуо 2007.
- ♦ Вања Алendar, од 1976, отишао 2007.
- ♦ Небојша Бунчић, од 2003, отишао 2007.
- ♦ Владета Матовић, од 1982, пензионисан 2008.
- ♦ мр Борис Глигић, од 1986, отишао 2013.
- ♦ Милош Петровић, од 2011, отишао 2013.
- ♦ Наташа Стојановић, од 1996, отишла 2014.
- ♦ Радован Тошковић, од 1987, преминуо 2016.
- ♦ др Марко Павловић, од 2004, отишао 2016.
- ♦ Драго Остојић, од 1978, пензионисан 2018.
- ♦ Драгана Корица, од 1989, отишла 2002.
- ♦ Мирослава Станчић, од 1987, отишла 2003.
- ♦ Миодраг Стојановић, од 1988, преминуо 2021.

Гостујући професори

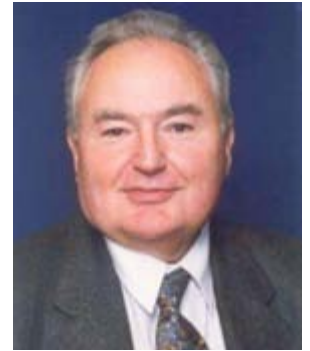
Од 2021. године, на Катедри је као гостујући професор ангажован проф. др Милан Вељковић, редовни професор на Катедри за грађевинске конструкције и шеф Катедре за металне конструкције на *Delft University of Technology*, Холандија.

Биографије наставника

У наставку се дају кратке биографије за све наставнике и сараднике који су дали значајан допринос у настави као чланови Катедре у периоду од 1996. до 2021. године. Биографије су груписане у пет ужих научних области које су дефинисане изменама Статута Факултета од 2021. године. Што се тиче Катедре за материјале и конструкције, ове измене обухватиле су само промену назива уже научне области Зградарство, која је преименована у ужу научну област *Архитектура у зградарству*.

Бетонске конструкције (*Concrete Structures*)

Проф. др ЖИВОТА М. ПЕРИШИЋ дипл. грађ. инж.

Рођен је 1935. године у Београду, где је завршио основну школу и гимназију. Дипломирао је 1959. на Грађевинском факултету у Београду. На истом факултету одбранио је и магистарску тезу 1972. и докторску дисертацију 1979. године. У Институту за водопривреду *Јарослав Черни* у Београду запослио се 1960. године. На Грађевинском факултету у Београду постављен је за асистента на групи предмета Бетонске конструкције 1965. За доцента је изабран 1980, за ванредног професора 1984. и за редовног професора 1988. Предавао је Армиранобетонске и Претходно напрегнуте конструкције. Био је продекан Грађевинског факултета у Београду 1975–1977, управник Института за материјале и конструкције на Факултету 1980–1981. и декан Факултета 1991–1996. Био је председник Југословенског друштва грађевинских конструктора у периоду 1987–1998. и председник Републичке грађевинске ревизионе комисије за стручну контролу техничке документације за објекте од значаја за Републику 1995–2001. године. Био је члан Инжењерске академије Југославије од 1998. године, односно Академије инжењерских наука Србије од 2006.

Аутор је или коаутор више књига из области армиранобетонских и претходно напрегнутих конструкција, а у југословенским и међународним научним и стручним часописима, на конгресима и симпозијумима објавио је више од 240 радова. Био је руководиоца неколико савезних и републичких научноистраживачких пројеката.

Био је активан у *fib – Fédération Internationale du Béton*, где је био национални делегат Југославије, а затим Србије, и члан Управног одбора. На генералној скупштини *fib*-а, одржаној 2006. у Напуљу, изабран је за доживотног почасног члана Међународне федерације за бетон за значајне доприносе *fib*-у и његовом претходнику *СЕВ*-у. Држао је предавања по позиву на многим универзитетима у свету; 1981. године био је професор по позиву на *École Polytechnique Fédérale – EPFL* у Лозани.

Своје најзначајније научне прилоге дао је у области анализе утицаја вискоеласто-пластичних деформација бетона на понашање бетонских конструкција у току времена. Велики део активности посветио је изради и унапређењу наше техничке регулативе у области бетонских конструкција. Уредник је библиотеке *Еврокодови за конструкције*. Био је ментор или коментор за шест докторских дисертација (једна на *EPFL*-у у Лозани) и 13 магистарских теза.

Осим наставног и научног рада, значајан део његове активности представља пројектовање и експертско-консултантско или ревидентско учешће у пројектовању, и грађењу бетонских конструкција. Међу најзначајније такве објекте спадају: аеродромски комплекс и хангар на аеродрому *Анаба*, водоторњеви *Себха* и *Трајхен* у Либији, Хангар 2 ЈАТ на Аеродрому *Београд*, зграда Народне банке Југославије, дворана *Београдска арена* у Новом Београду, расхладни торњеви у Термоелектрани *Колубара*, зграде Централне банке Русије у Москви, пословни торањ у Ташкенту у Узбекистану, позориште *Нова ојера* у Москви, мост преко *Верии* у Боки Которској, мост *Варадинска дуи* и други.

Добитник је Октобарске награде Београда 1985. године „за резултате у области развоја конструкција спрегнутих система са челичним елементима ван бетонског дела пресека”. За пројектовање и грађење Хангара 2 ЈАТ на аеродрому *Београд*, са тимом аутора добио је признања СДКГЈ за најбоље конструктерско остварење у Србији и у Југославији у 1986. години. Године 1998. добио је највише признање ЈДГК за животно дело у грађевинском конструктерству. За пројектовање и грађење конструкције спортске дворане *Београдска арена*, са тимом аутора добио је 2000. године признање ЈДГК за најбоље остварење у грађевинском конструктерству СР Југославије у 1998. и 1999. години. Одликован је Орденом рада са сребрним венцем, Орденом заслуга за народ са сребрном звездом и Орденом рада са златним венцем.

Преминуо је 2006. године у Београду.

**Проф. др
АЛЕКСАНДАР Ј. ПАКВОР**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1934. у Новом Саду, где је и завршио гимназију. На Грађевинском факултету у Београду дипломирао је 1959, магистрирао 1972. године, а докторирао 1979. Запослио се 1959. у Институту за водопривреду *Јарослав Черни*. На Грађевинском факултету у Београду запослио се 1965. у звању асистента на групи предмета Бетонске конструкције. За доцента је изабран 1980, ванредног професора 1984, а редовног професора 1988. године.

Предавао је већину предмета из Бетонских конструкција на редовним студијама, као и три предмета из ове области на последипломским студијама. На Факултету техничких наука у Новом Саду предавао је Теорију бетонских конструкција 12 година. Често је био ментор или у комисијама за одбрану дипломских радова и магистарских и докторских теза. Био је управник Института за

материјале и конструкције Факултета, од 1978. до 1980. и од 1991. до 2000. Од 1974. до 1978. био је генерални секретар Југословенског друштва за механику, члан Научног друштва Србије од 1996. и дугогодишњи члан Председништва Југословенског друштва грађевинских конструктера.

Био је учесник и руководилац више савезних и републичких научноистраживачких пројеката. Аутор је, или коаутор, већег броја књига и монографија. Објавио је преко 200 радова у домаћим и међународним научним и стручним часописима и посебним издањима, или на конгресима и симпозијумима. Најзначајнији радови су му из теорије и примене двопојасних конструкцијских система, граничних стања употребљивости, посебно граничних стања прслина и деформација, као и трајности, експлоатационог века, деградације, одржавања, поправке, санације и ојачања бетонских конструкција. Био је активан члан IABSE – International Association for Bridge and Structural Engineering, радећи у више радних група и комисија. Држао је предавања по позиву на многим универзитетима у свету.

Био је веома активан као пројектант, експерт, консултант или ревидент при пројектовању и грађењу великог броја нових, као и санацији и ојачању многих постојећих бетонских конструкција. Најзначајније конструкције, које је пројектовао сам или у тиму, јесу: универзална спортска хала *Београдска арена* у Новом Београду, хангар ЈАТ-а на београдском аеродрому, хангар у Батајници, аеродром *Аннаба* у Алжиру, Привредно-спортски центар у Тузли, сајамске зграде у Тјумену у Русији, објекти за снабдевање водом у Ираку, кејска конструкција пристаништа у Кувајту, мост на Аутокоманди у Београду, тунели *Лийак* и *Железник* у Београду, специјални објекти у Ираку и други.

Један је од добитника Октобарске награде Београда за најбоља достигнућа у области математичко-физичких и техничких наука за 1985. годину за дело *Конструкције сирењућих система са челичним елементима ван бетонског дела пресека*. Дело *Конструкција новог хангара на аеродрому „Београд”*, чији је један од одговорних пројектаната, проглашено је за најбоље конструктерско остварење у Србији, а затим и у Југославији у 1986. Пројекат технолошког развоја *Увођење Еврокодова за конструкције у грађевинско конструктерство Србије*, у оквиру кога је био руководилац подпројекта, проглашено је за најбоље остварење у грађевинском конструктерству Југославије из области науке и технологије у 1996. и 1997. Спортска дворана *Београдска арена* у Новом Београду, чији је један од аутора конструкције, проглашена је за најбоље остварење у грађевинском конструктерству Југославије у 1999. Савез друштва грађевинских конструктера Југославије доделио му је 2004. Признање за животно дело у грађевинском конструктерству.

Преминуо је 2013. године у Београду.

**Проф. др
МИРКО Д. АБИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1938. године у селу Врточу, Дрвар, БиХ. Дипломирао је 1963. године на Грађевинском факултету у Београду. На истом факултету одбранио је магистарску тезу 1972. и докторску дисертацију 1978. године. Од 1966. је запослен на Грађевинском факултету у Београду, на групи предмета Бетонске конструкције, прво као асистент, од 1979. као доцент, од 1984. као ванредни професор и од 1988. као редовни професор. На редовним и последипломским студијама држао је наставу из области армиранобетонских конструкција на Грађевинском факултету у Београду, али и у другим универзитетским центрима бивше Југославије. Био је ментор при изради око 400 дипломских радова, 17 магистарских теза и 11 докторских дисертација. На Грађевинском факултету у Београду обављао је разне дужности, поред основне наставничке: био је продекан Факултета 1977–1979, управник Института за материјале и конструкције 1985–1987. и председник Савета Факултета 1996–1998. Од 1989. до 1991. био је шеф Катедре за бетонске конструкције, од 1996. до 2000. шеф Катедре за материјале и конструкције и председник Већа Одсека за конструкције од 1996. до 2003. Био је председник Југословенског друштва грађевинских конструктора (ЈДГК) и Председник Републичке комисије за полагање стручних испита за грађевинске инжењере. Такође је био дугогодишњи члан редакционих одбора часописа *Грађевински календар*, *Техника*, *Наше грађевинарство*, *Мајстеријали и конструкције* и *Савремено грађевинарство*, као и уредник часописа и председник удружења „Изградња”.

Био је члан Научног друштва Србије од 1996. године, а од 1998. члан Инжењерске академије Југославије, која је 2006. трансформисана у Академију инжењерских наука Србије.

Учествовао је у 20-ак републичких и савезних научно-истраживачких, развојних и технолошких пројеката, често као руководилац пројекта (5) и подпројекта (5). Као аутор и коаутор написао је 27 књига и поглавља у књигама уџбеничке, монографске и друге стручне литературе из области бетонских конструкција и објавио више од 230 научних и стручних радова у часописима и на конференцијама. Одржао је велики број уводних предавања и предавања по позиву на домаћим и међународним научним и стручним скуповима.

Значајан део његове активности представља пројектовање и експертско-консултантско или ревидентско учешће у пројектовању, грађењу, реконструкцијама и санацијама бетонских конструкција. Међу најзначајније такве објекте спадају: зграда Српског народног позоришта у Новом Саду,

Хангар 2 ЈАТ-а у Сурчину, *Београдска арена* у Новом Београду, Складиште робних кућа *Београд* у Новом Београду, производне хале *Ушва* у Панчеву, војни објекти у Ираку, водоторањ у Шапцу, 35-то етажна пословна зграда у Москви, спортска дворана у Коштутњаку и др. По свом архитектонском и конструкторском решењу, ови објекти спадају у врхунска и оригинална достигнућа.

Добитник је Октобарске награде Београда 1985. у области математичко-физичких и техничких наука, са тимом аутора, за дело *Конструкције сирењинских система са челичним елементима ван бетонској дела пресека*. За пројектовање и грађење Хангара 2 ЈАТ на Аеродрому *Београд*, са тимом аутора, добио је признање СДКГЈ за најбоље конструкторско остварење у Србији и у Југославији у 1986. години. За пројектовање и грађење конструкције спортске дворане *Београдска арена*, са тимом аутора, добио је 2000. признање ЈДГК за најбоље остварење у грађевинском конструкторству СР Југославије у 1998. и 1999. години. Добитник је Повеље ЈДГК (2002) за животно дело у грађевинском конструкторству. Одликован је орденом рада са златним венцем, а добио је више других повеља и признања.

Преминуо је 2016. године у Београду.

**Проф. др
ДЕЈАН Д. БАЈИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1950. године у Београду, где је завршио основну школу и гимназију. На Грађевински факултет у Београду уписао се 1968. године. Дипломирао је 1974. године на Одсеку за конструкције. Магистарску тезу под насловом *Анализа деформација армиранобетонских елемената под дејством крајкогирајној експлоатационој оптерећења* одбранио је 1982. године. Докторску дисертацију под насловом *Прилој нелинеарној анализи армиранобетонских линијских елемената* одбранио је 1985. на Грађевинском факултету у Београду.

Одмах по дипломирању запослио се као стручни сарадник у Заводу за бетонске конструкције Грађевинског факултета у Београду. У звање асистента приправника изабран је 1975. године, у звање асистента 1983, а у звање доцента 1986. У звање ванредног професора на групацији предмета Бетонске конструкције и бетонски мостови изабран је 1992. Звање редовног професора стиче 2001. године.

По избору у наставничко звање држи наставу из групе предмета Бетонске конструкције и предмета Бетонски мостови на Грађевинском факултету у Београду. Држао је наставу и на факултетима у Суботици и Новом Саду. Био

је ментор за израду неколико магистарских радова и докторских дисертација из области Бетонских конструкција.

Коаутор је књиге *Армирани бетон 3 – елементи армиранобетонских конструкција* и две збирке решених задатака из бетонских конструкција. Учествовао је и у изради три монографије из области бетонских конструкција. Има преко 60 публикованих радова, учесник је у изради више студијских решења, израдио је са сарадницима преко 140 идејних и главних пројеката и урадио преко 680 техничких и стручних контрола идејних и главних пројеката различитог типа.

Посебно се истиче његово ангажовање у раду са студентима дипломцима. Под његовим руководством дипломирало је преко 700 кандидата.

Нарочито се бавио решавањем пројектантских задатака. Истичу се следећи реализовани главни пројекти: привредно-спортски центар Мејдан у Тузли, пословна зграда *Аероинжењеринџа* у Новом Београду, водоторањ *Пројар* код Сурчина, санација галерије Атеље-а 212 у Београду, спортске дворане у Димитровграду, Смедереву и Плевљима, пословни објекат *Цејштер* у Варшави, зграда Металс банке у Новом Саду, хотелско-пословни објекат *Иванијум* у Београду, хотел *Цејшар* у Новом Саду, зграде Српског народног позоришта у Новом Саду, позоришта *Магленијанум* у Земуну, Позоришта на Теразијама у Београду, низ пословно-стамбених објеката, као и санација и реконструкција више објеката различите намене.

Током радног века био је Продекан и председник Савета Грађевинског факултета, дугогодишњи шеф Катедре за материјале и конструкције, Председник Друштва грађевинских конструктера Србије. Друштво грађевинских конструктера му је 2018. године доделило Повељу за животно дело.

У пензији је од 2015. године.

**Проф. др
ДУШАН Б. НАЈДАНОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1949. у Сарајеву. Основну школу и гимназију завршио је у Београду 1967, а дипломирао је 1973. на Одсеку за конструкције Грађевинског факултета у Београду. Магистрирао је 1982, а докторску дисертацију одбранио 1987. на *Ecole Polytechnique Fédérale (EPFL)* у Лозани, Швајцарска. За свој магистарски рад награђен је Октобарском наградом града Београда 1982. године.

Одмах после дипломирања запослио се на Грађевинском факултету у Београду, најпре као асистент-приправник, а затим од 1984. као асистент на групи предмета Бетонске конструкције. За доцента је изабран 1988, за ванредног професора 1994, а за редовног професора 2003. године.

Предавања на предмету Бетонске конструкције је почео да држи 1988. године, прво на Саобраћајном одсеку Грађевинског факултета у Београду, а касније и на конструктивном одсеку. Био је члан у око 400 комисија за преглед, оцену и одбрану дипломских радова студената, а као ментор у преко 180 одбрањених дипломских и 50 мастер радова. Био је ментор докторске дисертације и две магистарске тезе. Такође је био члан комисије за одбрану пет докторских и шест магистарских радова. Аутор је уџбеника *Бетонске конструкције* и коаутор *Приручника за израчунавање армиранобетонских пресека*, *Збирке испитних задатака* и *Скрипти за вежбање из израчунавања бетона*. Био је рецензент више универзитетских уџбеника и научних монографија.

Његови научни радови се односе на област армиранобетонских и претходно напрегнутих конструкција. Из ове области је објавио два рада у међународним монографијама, три рада у научним часописима међународног значаја, четири предавања по позиву. Аутор је једне монографије и поглавља у четири монографије националног значаја. Био је учесник на девет пројеката Министарства за науку. Такође, био је члан Научног одбора на већем броју националних и међународних скупова. Био је потпредседник Матичног научног одбора за саобраћај, грађевинарство и урбанизам Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије, 2006–2010. Више пута је боравио на EPFL-у, Швајцарска, 1979–1987, а био је и на студијском боравку од три месеца у Паризу 1995. у *S.E.T.R.A.* и *S.E.B.T.P. у Saint-Rémy les Chevreuse*, Француска.

У стручном раду је као пројектант, експерт или консултант радио на изради низа студија, експертиза, санација и ревизија, и на преко 140 идејних и главних пројеката конструкција јавних, пословних, индустријских и инфраструктурних објеката у земљи и иностранству. Био је председник комисије за вршење техничке контроле пројеката изузетних објеката: санације моста *Газела* и 18 приступних конструкција, идејних и главних пројеката новог моста *Бешка* на Дунаву, *Мостиа* преко *Аге* и приступних конструкција, хидроелектране *Рзав* у Ариљу и члан комисије за Технички пријем Хидроенергетског и пловидбеног система *Ђердај 2* на Дунаву. Пројектант је подземне ретензије на Новом Београду (60 000 m³) и коаутор пројекта водоторња *Пројар* запремине 2 800 m³ (оба објекта су највећа на Балкану). Био је председник Републичке ревизионе комисије Министарства за урбанизам и грађевинарство Републике Србије 2002–2004, чији је члан био 2001–2006. и 2012–2015. За то време је извршио преко 120 ревизија различитих идејних пројеката објеката који су од интереса за Републику Србију. Члан Председништва ЈДГК, сада ДГКС, био је десет година и више година председник Надзорног одбора. Од 1984. године (са прекидима) члан је Међународног друштва за мостове и конструкције (IABSE). Члан је ИКС од 2003. године.

Функцију управника Института за материјале и конструкције (ИМК ГФ) обављао је у периоду 2000–2012, био је председ-

ник Савета Факултета, члан Савета БУ 2010–2012. и декан Грађевинског факултета 2012–2014, када одлази у пензију. Редовни је члан Академије инжењерских наука Србије од 2018. године.

**Проф. др
СНЕЖАНА Б. МАРИНКОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођена је 1962. године у Београду, где је завршила основну школу и гимназију 1980. На Грађевинском факултету у Београду дипломира-ла је 1986. на Одсеку за конструкције. Магистрала 1991. и докторира 2001. на Грађевинском факултету у Београду из области анализе и прорачуна претходно напрегнутих бетонских конструкција.

На Грађевинском факултету у Београду запослена је од 1987, најпре као асистент-приправник, потом асистент од 1992, доцент од 2002, ванредни професор од 2007, и редовни професор од 2012. године.

У оквиру наставне активности предавала је већи број предмета из групације Бетонске конструкције на редовним студијама и један на докторским студијама. Ментор је четири одбрањене докторске дисертације и две које су у току, великом броју мастер и дипломских радова, као и учесник у комисијама за одбрану докторских дисертација на више универзитета. Коаутор је два уџбеника. Била је председник Наставне комисије Грађевинског факултета у Београду, 2006–2012, и активно учествовала у изради студијских програма. Руководила је формирањем нових докторских студија на том факултету, као председник Комисије за докторске студије, 2005–2012.

У оквиру научноистраживачке делатности ради у области анализе и прорачуна бетонских конструкција, посебно у актуелној области примене зелених бетона и оцене утицаја на животну средину. Оснивач је и руководилац групе за истраживање и испитивање бетонских конструкција на Катедри за материјале и конструкције под називом *Concrete Structures Research Team*. Објавила је: 7 поглавља у међународним монографијама, 18 радова у међународним часописима реферисаним на *SCI* листи, 40 радова у зборницима међународних скупова штампаних у целини, 17 радова у националним часописима и др. Према бази *SCOPUS*, фебруар 2021, њени радови су цитирани 1 034 пута (958 хетероцита-та, h-индекс 14). Била је члан Техничког комитета и шеф националне делегације у *fib*-у, члан два *RILEM*-ова комитета, одржала је више предавања по позиву на међународним скуповима, на више међународних конференција била је члан Програмског одбора. Рецензент је радова за већи број часописа са *SCI* листе. Учествовала је у девет пројеката националног Министарства за науку, од којих је у једном била руководи-

лац пројекта, и у три међународна пројекта као руководилац српске стране. Од 2015. члан је Матичног научног одбора за саобраћај, урбанизам и грађевинарство Министарства науке, од 2018. дописни члан Академије инжењерских наука Србије. Члан је уређивачког одбора часописа *Изградња* и главни уредник часописа *Грађевински материјали и конструкције*.

У стручном раду, коаутор је у већем броју идејних и главних пројеката, експертиза, студија и техничких контрола. Од реализованих пројеката вреди истаћи: Главни пројекат конструкције Конгресног центра Трга *1. новембар. 1954* у Орану, Алжир, Главни пројекат конструкције комплекса ВТИ *Жарково*, Београд, Главни пројекат конструкције крова и главних стубова *Београдске арене* у Новом Београду, Главни пројекат тржног центра у блоку *67 Delta City*, Нови Београд, и др.

У оквиру организационог рада била је Продекан за науку Грађевинског факултета у Београду 2006–2012, шеф Катедре за материјале и конструкције 2015–2020, члан Савета Универзитета у Београду 2015–2018, члан Већа научних области грађевинско-урбанистичких наука Универзитета у Београду (2015–). Била је секретар Друштва грађевинских конструктора Србије 2006–2010. и члан Председништва овог Друштва 2010–2018.

Добитник је Награде Привредне коморе града Београда за најбоље дипломске радове одбрањене у школској 1985/1986 години, исте Награде за најбоље докторске дисертације одбрањене у 2001. години, Награде Југословенског друштва грађевинских конструктора (ЈДГК) за најбоље остварење у грађевинском конструкторству Југославије у 1999. за пројекат кровне конструкције спортске дворане *Београдска арена* у Новом Београду, Награде ЈДГК за најбоље остварење у грађевинском конструкторству Југославије из области науке у 2000. и 2001. години, за докторску дисертацију.

**В. проф. др
МИХАЈЛО В. БУРЂЕВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1948. године у Крушевцу. На Грађевинском факултету у Београду дипломирао је 1973. године, где је 1982. одбранио магистарску тезу, а 1990. и докторску дисертацију. Одмах након дипломирања, 1973. године, запослио се у Заводу за бетонске конструкције Грађевинског факултета у Београду као стручни сарадник. За асистента-приправника изабран је 1975. године, у звање асистента за групацију предмета Бетонске конструкције изабран је 1984, а за доцента 1990. У звање ванредног професора први пут је биран 1998. године.

На Грађевинском факултету у Београду, од школске 1992/1993. године, држи предавања на више предмета из гру-

пе Бетонских конструкција. Учествовао је у конципирању садржаја наставе из предмета Претходно напегнуте и спрегнуте конструкције, који се до тада није предавао на Грађевинском факултету у Београду. Од 2001. преузима предавања на предмету Теорија бетонских конструкција на Одсеку за конструкције која је држао до одласка у пензију. Од 1998. одржава наставу и на новооснованом Архитектонско-грађевинском факултету у Бања Луци из предмета које је поставио и конципирао: Бетонске конструкције I и Мостови на грађевинском одсеку и Бетонске конструкције и пре-фабрикација на архитектонском одсеку.

Аутор је уџбеника *Претходно најреинутни бетион, део 1 – основе*, као и скрипта *Уйтицај иреитходној најрезања у ситиички неогређеним носачима*, намењених студентима и инжењерима у пракси. Коаутор је скрипта *Преднајреинутни бетион*.

Објавио је већи број радова у стручним и научним публикацијама. Учествовао је у бројним истраживањима, студијама и пројектима. Коаутор је крупнопанелног монтажног система градње *ДОМ*, који се примењује у нашој земљи од 1989. Овај систем је испитан и верификован и добио дозволу за примену у Израелу од стране Грађевинског факултета и Института *Технион* Универзитета у Хаифи. Био је одговорни пројектант санације Панчевачког моста (бетонске прилазне преднапегнуте конструкције) и руководилац, односно члан Ревизионе комисије за пројекте санације моста преко Дунава код Бешке и моста Газела у Београду. Такође је одговорни пројектант више хала у монтажном систему распона 30 m, пројектант-сарадник главних носача ЈАТ-овог хангара и многих других објеката.

У пензији је од 2014. године.

**В. проф. др
СНЕЖАНА Р. МАШОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођена је 1962. године (девојачко презиме Стошић) у Београду, где је завршила основну школу и Математичку гимназију. Дипломирала је на Грађевинском факултету у Београду 1985. на Одсеку за конструкције. По дипломирању, запослила се у ГРО РАД, у својству инжењера-приправника на градилишту ЈАТ-Хангар 2 у Сурчину, а затим на месту инжењера програмера. На Грађевинском факултету у Београду је запослена од 1987. године, где ради у звању асистента приправника, а након одбране магистарске тезе 1997. бирана је у звање асистента. Докторску дисертацију је одбранила 2008. године, а у звање доцента је изабрана 2012. У току школске 2015/2016. држала је предавања на Грађевинском факултету Универзитета Црне Горе у Подгорици на основним и мастер студијама. У звање ванредног професора изабрана је 2017. године.

Подручје њеног научноистраживачког рада обухвата проблематику граничних стања употребљивости бетонских конструкција, пре свега бетонских мостова. У последњих неколико година интензивно се бави моделирањем пропадања бетонских мостова на бази стохастичких модела. У циљу развоја система управљања мостовима у Републици Србији интензивно сарађује са Јавним предузећем *Пушеви Србије*. Као резултат тог рада развијено је ново техничко решење Базе података о мостовима као и Базе података о потпорним конструкцијама које се тренутно користе од стране ЈП *Пушеви Србије*.

Објавила је већи број научних и стручних радова у домаћим и страним часописима и зборницима домаћих и међународних конференција. Аутор је неколико поглавља у домаћим и страним монографијама. Члан је уређивачког одбора часописа *Пуш и саобраћај (Via-Vita – Српско друштво за путеве)* и рецензент више радова у међународним часописима.

Успешно је учествовала у изради већег броја стручних радова (идејних и главних пројеката, пројеката санације и ревизија пројеката) бетонских мостова. Учествовала је у једном међународном и осам домаћих научних пројеката.

Члан је и активни сарадник Друштва грађевинских конструктора Србије и Радне групе Интернационалног комитета за Бетон (fib TG8.4). Такође је члан Инжењерске коморе Србије и има пројектантску лиценцу.

**В. проф. др
ИВАН С. ИГЊАТОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1979. године у Пожаревцу. Дипломирао је на Грађевинском факултету у Београду 2004. године на Одсеку за конструкције, где одмах почиње да ради у звању асистента приправника, а након одбране магистарске тезе 2009. године биран је у звање асистента на групи предмета Бетонске конструкције. Докторску дисертацију одбранио је 2013. године, а наредне, 2014, изабран је у звање доцента. У звање ванредног професора изабран је 2018. године. Држи вежбе из предмета Теорија бетонске конструкције и предавања из предмета Бетонске конструкције и Санације, реконструкције и одржавање бетонских конструкција. Од октобра 2018. године обавља функцију продекана за науку и координатора за Еразмус програм мобилности.

Аутор је или коаутор 45 чланака публикованих на научним и стручним скуповима, 27 чланака у часописима (17 радова на *SCI* листи), два поглавља у међународним монографијама, три техничка решења, као и збирке задатака из предмета на којем је ангажован. Укупна цитираност без самоцитата је 628, h-индекс 10. Редовно је ангажован

ван као рецензент у седам међународних часописа и био је гостујући едитор за посебно издање часописа *Materials (MDPI)*. Био је члан три комисије за оцену и одбрану доктората на домаћим универзитетима (УБ и ФТН) и два доктората у иностранству (TU Delft) и ментор на изради једне докторске дисертације.

Учествује у раду водећих научних и стручних организација у Србији и иностранству у којима обавља улогу генералног секретара (ДГКС), члана радних група (*fib*, *RILEM*), члана (СУЗИ, ДИМК), односно представника факултета (*SDA*, *SZG*).

Био је учесник два национална пројекта, седам међународних пројеката и две *COST* акције у којима је остварио два краткотрајна боравка у иностранству (*Veszprém, Hungary, 2014*, и *Rome, Italy, 2015*).

Истраживања у којима учествује усмерена су ка: 1) примени бетона на бази рециклираних материјала и индустријских нуспроизвода и 2) трајности, поузданости и прорачуну употребног века бетонских конструкција.

Учествује у изради пројеката конструкције и техничких контрола. Има пројектантску лиценцу (310) Инжењерске коморе Србије и члан је (ментор) комисије за полагање стручних испита и издавање лиценци. Известилац је државне ревизионе комисије за грађевинске конструкције.

**В. проф. др
НЕНАД П. ПЕЦИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1963. године у Београду, где је завршио Математичку гимназију. Дипломирао је на Грађевинском факултету у Београду 1987. године, на Одсеку за конструкције, са радом из области бетонских конструкција. Рад је награђен наградом Привредне коморе града Београда за 1987. годину. Последипломске студије на Грађевинском факултету у Београду уписао је 1988. и магистрирао 1991. године, са радом под насловом *Прорачун ефикасних крућосиби линијских армирано-бетонских носача савијених силама*. Магистарски рад је награђен наградом Привредне коморе града Београда за 1991. годину. Докторску дисертацију под насловом *Унапређење методологије контроле квалитета армирано-бетонских конструкција* одбранио је 2013. године на Грађевинском факултету у Београду.

На Грађевинском факултету запослен је од 1988. године. У звање доцента изабран је 2013, а у звање ванредног професора 2020. године. У току рада на Катедри за бетонске конструкције и бетонске мостове, сада Катедри за материјале и конструкције, учествовао је у реализацији свих облика наставе по програму редовних студија на свим одсецима, а

потом и основних и дипломских академских студија на Одсеку за конструкције. Рад у настави су у посебно великом обиму чиниле консултације за израду дипломских радова, синтетних пројеката и мастер радова из области бетонских конструкција. Био је ментор или коментор више од 100 дипломских и мастер радова.

Његов научноистраживачки и стручни рад усмерен је на проблеме носивости и употребљивости армирано-бетонских и претходно напрегнутих конструкција. Као истраживач, учествовао је у реализацији пет пројеката Министарства за науку и технологију Републике Србије. Последњих година претежно се бави проблемима који проистичу из настојања да се наша регулатива из области пројектовања бетонских конструкција усклади са европским нормама. Члан је комисије *У250-2 Пројектовање бетонских конструкција* Института за стандардизацију Србије.

Учествовао је у изради великог броја стручних студија и пројеката из области бетонских конструкција. Објавио је више од 40 научних и стручних радова у домаћим и страним часописима и зборницима домаћих и међународних конференција.

**В. проф. др
БРАНКО Д. МИЛОСАВЉЕВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1962. године у Прокупљу, а основну и средњу школу завршио Београду. Дипломирао је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 1988. године на Одсеку за конструкције. На Грађевинском факултету у Београду запослен је од 1988. године, где ради у звању асистента приправника, а након одбране магистарске тезе из области дејства пожара на армиранобетонске конструкције. У звање асистента изабран је 1994. године. Докторску дисертацију из области везе армиранобетонског и челичног елемента преко арматурних спојница одбранио је 2014. године, а исте године изабран је у звање доцента за ужу научну област Бетонске конструкције. У звање ванредног професора изабран је 2020. године.

Члан је Инжењерске коморе Србије и Друштва грађевинских конструктера Србије. Од 2015. је известилац Државне ревизионе комисије Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Члан је председништва Друштва грађевинских конструктера Србије и Управног одбора Српског удружења за сеизмичко инжењерство.

Његов научноистраживачки, стручни и педагошки рад усмерен је на армиранобетонске конструкције, сеизмичка дејства и дејства пожара на конструкције. Последњих година претежно се бави проблемима из спрегнутих конструкција,

са акцентом на монтажну-демотажне везе између челика и бетона. На модулу за конструкције Грађевинског факултета држи предавања из области армиранобетонских међуспратних конструкција, пројектовања армиранобетонских конструкција отпорних на сеизмичка дејства и технологије грађења бетонских конструкција. Учествовао је у седам домаћих научних пројеката.

Објавио је више од 20 научних и стручних радова у домаћим и страним часописима и зборницима домаћих и међународних конференција. Аутор је више поглавља у монографијама. Такође, учествовао је у изради преко 150 стручних студија и пројеката из области пројектовања конструкција.

**Доц. др
НИКОЛА С. ТАНАСИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је у Београду 1984. године. Дипломирао је на Грађевинском факултету у Београду 2007. на Одсеку за конструкције, као први студент у генерацији. На истом факултету је 2015. одбранио докторску дисертацију, након чега је изабран у звање доцента.

Од 2007. до 2018. године ради на Катедри за материјале и конструкције Грађевинског факултета у Београду. Као асистент-студент докторских студија учествује у припреми и извођењу вежби на предметима са групације Бетонске конструкције: Теорија бетонских конструкција, Пројектовање и грађење бетонских конструкција 1 и 2, Претходно напругнуте бетонске конструкције и Бетонске конструкције (одсеци за хидротехнику, путеве и железнице, и менаџмент). Као доцент, од 2015. ради и на вођењу вежби на предметима мастер студија, Бетонски мостови и Санације, реконструкције и одржавање бетонских конструкција. Био је коментор приликом израде више од 30 синтетних пројеката студената основних студија. Један је од коаутора уџбеничке литературе *Практикум за вежбе из Бетонских мостова*.

Током рада на Факултету, учествовао је на једном домаћем и једном међународном научном пројекту. Као главни аутор објавио је два научна рада у часописима са SCI листе. Такође, као аутор и коаутор објавио је више од 10 научних радова у зборницима са домаћих и међународних конференција.

Поред наставе и научноистраживачког рада, током 10 година инжењерске праксе учествује на изради пројектне документације идејних и главних пројеката конструкција у Србији, међу којима су: стамбене зграде, обданишта, фундаменти индустријских објеката и постројења за пречишћавања воде.

**Доц. др
ВЕЉКО М. КОКОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је у Сомбору 1976. године. На Грађевинском факултету Универзитета у Београду дипломирао је 2001. године на Одсеку за конструкције, а 2009. године на истом факултету одбранио је магистарску тезу. Докторску дисертацију из уже научне области бетонских конструкција одбранио је 2016. године.

На Грађевинском факултету је запослен од 2001. године, првобитно као сарадник на Институту за материјале и конструкције, а од 2003. у звању асистента приправника на групи предмета Бетонске конструкције. У звање асистента изабран је 2009. године, а у звање доцента 2017. године.

Учествовао је у одржавању наставе на практично свим предметима из групације Бетонских конструкција, а такође и у изради великог броја завршних радова студената – дипломских, синтетних и мастер пројеката. Његов научноистраживачки рад је усмерен на област бетонских конструкција и сеизмичко инжењерство. Био је учесник три домаћа и два међународна научна пројекта. Аутор је бројних научних и стручних радова у часописима и зборницима националних и страних конференција. Као предавач учествовао је у курсевима за стручно усавршавање инжењера у привреди. Члан је бројних националних и међународних струковних удружења.

Упоредо са радом у настави и на научним пројектима активно се бави и стручним радом. Учествовао је у изради бројних главних и идејних пројеката и пројеката реконструкције за објекте као што су стамбени и пословни објекти, тржни центри, хотели, друмски мостови, хидротехнички објекти, телекомуникациони објекти и електроенергетски објекти. Конструкција једног од изведених објеката верификована је као оригинално ауторско грађевинско дело. Већина пројектованих објеката је и изведена, како у земљи, тако и у иностранству.

**Доц. др
НИКОЛА Н. ТОШИЋ**
маст. инж. грађ.

Рођен је 1987. године у Београду, где је завршио основну школу и гимназију. На Грађевинском факултету је завршио основне и мастер академске студије 2010, односно 2011. године. По завршетку студија, одлази на праксу у Лондон у компанију *Mace Ltd.* на пројекту *Shard London Bridge*.

Током 2012. године ради као инжењер у компанији Челиквест д.о.о. Београд на пројектовању и извођењу челичних конструкција. Докторске студије на Грађевинском факултету уписује 2012. Изабран је у звање асистента студента докторских студија за ужу научну област Бетонске конструкције 2013. године, а докторску дисертацију на тему дуготрајног понашања армирано-бетонских елемената од бетона са рециклираним агрегатом и високим садржајем летећег пепела одбранио је 2018. Исте године изабран је у звање доцента за ужу научну област Бетонске конструкције. У периоду август–новембар 2019. боравио је као гостујући Фулбрајт истраживач на Универзитету Нотр Дејм у Индијани, САД. Од 2020. године ради као Марија Склодовска Кири постдокторски истраживач на Политехничком Универзитету Каталоније у Барселони, Шпанија.

Држао је вежбе из предмета Бетонске конструкције (ХВЕ, ПЖА, УПП) и Теорија бетонских конструкција 2 (МКОН). Као асистент и ментор учествовао је у изради и одбрани преко 20 дипломских и мастер радова.

Као аутор или коаутор публиковао је 18 радова на SCI листи уз укупну цитираност без самоцитата од 275 цитата и h-индекс 7. Такође је публиковао преко 20 радова на научним и стручним скуповима, као и једно поглавље домаће монографије. Редовно је ангажован као рецензент у шест међународних часописа.

Активан је члан Међународне федерације за конструкцијски бетон *fib* где је председавајући радне групе посвећене конструкцијској примени бетона са рециклираним агрегатом. Такође је експертски члан радне групе CEN/TC 250/SC 2/WG 1 за израду Еврокода 2. Члан је домаћих удружења ДГКС и СУЗИ.

Главни је истраживач на два међународна пројекта (Фулбрајт и Марија Склодовска Кири) и учесник четири међународна и једног националног пројекта.

**Доц. др
ЈЕЛЕНА С. ДРАГАШ
маст. инж. грађ.**

Рођена је у Београду 1986. године. Дипломирала је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 2009. године на Одсеку за конструкције, а 2010. завршила је мастер академске студије. Докторску дисертацију је одбранила 2018. године, након чега је изабрана у звање доцента 2019. Добитница је награде Привредне коморе Србије и награде Друштва грађевинских конструктора Србије за најбоље докторске дисертације у 2018/2019 години.

Од 2009. до 2013. године, радила је у привреди, као грађевински инжењер на пословима пројектовања и извођења

челичних конструкција у оквиру привредног друштва В.В. Челик д.о.о.

Од 2013. ради на Катедри за материјале и конструкције Грађевинског факултета у Београду на предметима из уже научне области Бетонске конструкције. Током 2019–2020. године обављала је дужност секретара Катедре за материјале и конструкције. Такође, учествује у организацији и реализацији стручног курса перманентног образовања на Грађевинском факултету Универзитета у Београду.

Учествовала је у неколико међународних истраживачких пројеката у вези са за одрживошћу бетона и бетонских конструкција. Као аутор и коаутор до сада је публиковала 35 радова у часописима и зборницима конференција, од чега десет у часописима индексираним на SCI листи. Према бази SCOPUS, радови су цитирани 157 пута. Такође, рецензент је у неколико међународних часописа.

Учествовала је у изради неколико студија реализованих у оквиру Института за материјале и конструкције Грађевинског факултета, као и у неколико пројеката реализованих у оквиру привредног друштва В.В. Челик д.о.о.

**Доц. др
ВЕДРАН Н. ЦАРЕВИЋ
маст. инж. грађ.**

Рођен је у Бањалуци 1987. године. Дипломирао је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 2010. године на Одсеку за конструкције, а 2011. године на истом факултету завршио је мастер академске студије. Докторску дисертацију је одбранио на Грађевинском факултету у Београду 2020. године, након чега је изабран у звање доцента 2021. године.

Након завршетка мастер академских студија од 2012. до 2015. године радио је у привреди, као грађевински инжењер на пословима пројектовања и извођења грађевинских конструкција.

Од 2015. године ради на Катедри за материјале и конструкције Грађевинског факултета у Београду на предметима из уже научне области Бетонске конструкције. Од 2015. до 2018. године обављао је дужност секретара Катедре за материјале и конструкције. Такође, учествује у организацији и реализацији два стручна курса перманентног образовања на Грађевинском факултету Универзитета у Београду.

Поред рада у настави и на научним пројектима, активан је и у стручној примени стеченог знања. Радио је на изради неколико студија реализованих у оквиру Института за материјале и конструкције.

Као аутор и коаутор до сада је публиковао 25 научних радова у домаћим и страним часописима и на домаћим,

односно међународним конференцијама. Такође, рецензент је у три међународна часописа, и то: *Construction and Building Materials*, *Journal of Cleaner Production* и *Journal of Materials in Civil Engineering*.

ВАЊА Х. АЛЕНДАР
дипл. грађ. инж.

Рођен 1947. године у Загребу. Основну школу и гимназију завршио у Београду. Дипломирао на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 1976. године, на Одсеку за конструкције.

У периоду 1976–2007. ради на Грађевинском факултету као сарадник, асистент-приправник, стручни сарадник и виши стручни сарадник на групи предмета Бетонске конструкције. Учествоје у настави, истраживању и пројектовању за потребе привреде. Нарочито значајан допринос дао је у конципирању и реализацији наставе из предмета Пројектовање и грађење бетонских конструкција 2, са акцентом на асеизмичком концепту пројектовања конструкција. Иницијатор је набавке опреме и софтвера, од првих рачунарских система до савремених програма (*MicroVAX*, *TABS77*, *SAP*, *DIANA*) и примене рачунарских метода у пројектовању конструкција. Аутор је неколико софтверских пакета и алата (*SLOMS*, *ENVI*) за анализу, димензионисање и контролу пресека и елемената.

Сарађивао на изради више од 150 дипломских радова. Објавио је више од 30 радова на домаћим и међународним скуповима, часописима, коаутор је неколико књига и поглавља у монографијама у којима су обрађене теме из области граничних стања носивости и употребљивости, нелинеарне анализе, претходно напрегнутих конструкција великих распона, витких конструкција и земљотресног инжењерства. Објављује штампана и електронска скрипта из области претходно напрегнутог бетона и земљотресног инжењерства. Учествоје у увођењу Еврокодова, као преводилац и члан комисија за ЕС2 и ЕС8. Рецензент америчког института *EERI* на пројекту *World Housing Encyclopedia*. Члан је америчког института за бетон, *ACI*.

Учествоје у изради више од 80 идејних и главних пројеката, студија и експертиза. Као пројектант или консултант, ради у Русији, Израелу, Чехословачкој, Ираку и Узбекистану. Као члан тима на пројекту *Београдска Арена*, добитник је признања ЈДГК за најбоље конструкторско остварење 1998–1999.

Од 2007. је у фирми *DNEC*, као суоснивач, технички директор и партнер. Ради на пројектима високих зграда на Блиском истоку и у Србији.

Добитник је признања ДГКС за животно дело 2016. године. Суоснивач је Српског удружења за земљотресно

инжењерство – СУЗИ 2018, чији је потпредседник у периоду 2018–2021.

ДРАГО Д. ОСТОЈИЋ
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1953. године у Теслићу, БиХ, где је завршио основну школу и гимназију. На Грађевински факултет у Београду уписао се 1972. а дипломирао 1978. године. Одмах по дипломирању запослио се на факултету као стручни сарадник у Институту за материјале и конструкције, на групи предмета Бетонске конструкције, где је био запослен до пензионисања 2018. године. Од 1980. године учествовао је у извођењу наставе на групи предмета Бетонске конструкције. Као ментор и асистент учествовао је у изради и одбрани преко 200 дипломских радова.

Заједно са колегама, аутор је неколико збирки задатака и приручника за студенте, али и за инжењере у пракси. У стручним и научним часописима, на стручним скуповима и саветовањима је, самостално или као коаутор, објавио више од 30 радова.

У стручној пракси се бавио пројектовањем различитих врста објеката. Посебна област делатности јесу пројекти санације или реконструкције објеката код којих су оштећења настала услед различитих дејстава (земљотрес, бомбардовање, дотрајалост, промена намене итд.). Поред тога, бавио се и вршењем стручног надзора приликом изградње објеката, вршењем техничке контроле пројеката и консултантским послом при изради идејних и главних пројекта. Боравио је у Ираку, Алжиру и у Русији на различитим стручним задацима.

Поседује лиценцу одговорног пројектанта грађевинских конструкција објеката високоградње, нискоградње и хидроградње. Био је члан Комисије за полагање стручних испита и издавање лиценци за одговорног пројектанта. За професионално ангажовање на отклањању последица земљотреса у Краљеву добио је 2011. године од Инжењерске коморе Србије Повељу за изузетно достигнуће у струци.

Известилац је државне ревизионе комисије за грађевинске конструкције од 2016. године.

ЈОВО Н. ТАРАНА
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1947. у Старом Сланом код Требиња, БиХ. Основну школу и школу ученика у привреди металске струке завршио је у Требињу 1964. Грађевински факултет у Београду уписао је 1970. године. Дипломирао је 1977. године на предмету Бетонске конструкције.

После дипломирања, у периоду 1977–1979. године, радио је у ГИМП *Немарситво* у Требињу, као самостални пројектант конструкције и руководиоца градилишта. Током 1979. радио је у РО *Пројектиинвест* у Београду, на пословима грађевинске оперативе и инжењеринга.

На Грађевинском факултету у Београду запослио се 1979. године као грађевински инжењер у Институту за материјале и конструкције. За стручног сарадника у Институту изабран је 1981. Од 1981. године учествује у одржавању вежбања на групи предмета Бетонске конструкције.

Као сарадник, учествовао је у научноистраживачком пројекту *Теоријска и експериментална анализа понашања монитажног лаког носача са заштитом*, израђеном у Институту за материјале и конструкције.

Самостално или тимски, учествовао је у изради низа идејних и главних пројеката армиранобетонских и челичних конструкција објеката различите намене – хала, резервоара, индустријских, друштвених и стамбених објеката. Радио је и на снимању, анализи стања и на утврђивању узрока оштећења, као и на изради одговарајућих пројеката санације конструкција различитих објеката – мостова, индустријских, пољопривредних и друштвених објеката.

Факултет је напустио 2005. године.

МИОДРАГ О. СТОЈАНОВИЋ дипл. грађ. инж.

Рођен је у Београду 1962. године. Након завршетка основне школе и гимназије уписује Грађевински факултет у Универзитета у Београду, на коме дипломира 1988. године на Одсеку за конструкције.

На Грађевинском факултету је запослен од 1988. године, првобитно као асистент-приправник, а од 1997. године у сарадничком звању. Обављао је дужност техничког руководиоца Лабораторије за метале у оквиру Института за материјале и конструкције.

Члан је Инжењерске коморе Србије и Друштва грађевинских конструктера Србије. Изабран је за известиоца Државне ревизионе комисије Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Од 2015. до 2018. године био је члан Савета Грађевинског факултета. Од 2017. године активно се бави имплементацијом ИСО стандарда са позиције Координатора руководства за квалитет.

Учествовао је у одржавању наставе на практично свим предметима из групације Бетонских конструкција, посебно на Одсеку за конструкције и Одсеку за менаџмент, технологије и информатику у грађевинарству. Такође, учествовао је у изради преко 200 завршних радова студентата – дипломских и синтезних пројеката. У периоду до

2000. године учествовао је у више научноистраживачких и технолошких пројеката из области бетонских конструкција.

Упоредо са радом у настави и научним пројектима активно се бави и стручним радом. Учествовао је у изради бројних главних и идејних пројеката и пројеката реконструкције за објекте као што су стамбени, пословни и резиденцијални објекти, спортске хале (дворана за мале спортове ФФВ у Београду, хале у Смедереву, Теслићу, Казању – РФ), тржни центри, хотели, друмски мостови, индустријски и хидротехнички објекти (идејни и главни пројекат водоторња *Лейњиковац* у Шапцу). Већина пројектованих објеката је и изведена, како у земљи, тако и у иностранству (Руска федерација, Аустрија, Пољска, земље региона).

Преминуо је 28. јуна 2021. године.

Мр НАТАША Ж. СТОЈАНОВИЋ ПАВЕЛИЋ дипл. грађ. инж.

Рођена је у Београду 1970. године. Дипломирала је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 1996. године на Одсеку за конструкције а дипломски рад је награђен из фонда проф. др Ђорђа Лазаревића. На истом факултету је 2005. године одбранила и магистарску тезу. Од стране Југословенског друштва грађевинских конструктера ова магистарска теза награђена је као најбоље остварење из научноистраживачке области у грађевинском конструктерству Србије и Црне Горе за 2004. и 2005. годину, а Привредна комора Београда наградила је тезу као најбољу магистарску тезу одбрањену у току 2004/2005. године.

Током рада на Грађевинском факултету, најпре као сарадник (1996–1998), затим асистент-приправник (1998–2005), па асистент (2005–2014), учествовала је у свим облицима наставе (групне и појединачне вежбе, консултације, испити, консултације за израду дипломских радова) из већине предмета на групацији предмета Бетонске конструкције (V–X семестар свих одсека грађевине).

Истовремено, учествовала је у научноистраживачким пројектима и аутор је већег броја стручних радова (идејних пројеката, главних пројеката, извештаја, ревизија) чији су носиоци били институти Грађевинског факултета у Београду.

У периоду од 1996. до 2014. године (до када је радила на Грађевинском факултету Универзитета у Београду), учествовала је на више научних и стручних скупова у земљи и иностранству и објавила више радова у вези са проблематиком армиранобетонских конструкција и асеизмичког инжењерства. Коаутор је на изради једне монографије.

ИВАН М. МИЛИЋЕВИЋ маст. инж. грађ.

Рођен је 1991. године у Параћину, где је завршио основну школу и гимназију. Основне академске студије на Грађевинском факултету у Београду уписао је 2010, а завршио 2014. године, на студијском програму Грађевинарство, модул Конструкције. Исте године уписао је мастер академске студије на Грађевинском факултету Универзитета у Београду, које је завршио 2015. Докторске студије на Грађевинском факултету у Београду уписао је 2015. У звање асистента студента докторских студија изабран је 2016. за ужу научну област Бетонске конструкције на Катедри за материјале и конструкције.

На основним академским студијама, ангажован је у реализацији наставе на предметима Пројектовање и грађење бетонских конструкција 1 и Пројектовање и грађење бетонских конструкција 2, док је на мастер студијама ангажован на предметима Санација, реконструкција и одржавање бетонских конструкција и Специјална поглавља бетонских конструкција. Помаже и учествује у изради дипломских и мастер радова студената основних и мастер академских студија. Активно учествује у извођењу курса за инжењере из праксе у оквиру програма континуиране едукације на Грађевинском факултету у Београду.

Као истраживач, посвећен је најпре експерименталној и теоријској анализи монтажно-демонтажних веза челичних и армиранобетонских елемената. Поред тога, бави се истраживањима из области понашања АБ конструкција при дејству земљотреса. Као аутор или коаутор објавио је 13 научних и стручних радова.

Учествовао је у разради неколико идејних и главних пројеката армиранобетонских конструкција. Члан је Друштва грађевинских конструктера Србије и Српског удружења за земљотресно инжењерство.

СТЕФАН Ж. МИТРОВИЋ маст. инж. грађ.

Рођен је 1995. године у Ваљеву, где је завршио основну школу и техничку школу. На Грађевинском факултету у Београду завршио је основне академске студије на модулу Конструкције 2018. Проглашен је за студента генерације на студијском програму Грађевинарство и награђен из фонда проф. Владимира Корије. Мастер академске студије завршава 2019. Добитник је награде из Фонда проф. Илије Стојадиновића за најбољи

мастер рад из области Бетонских мостова. Током студија добитник је стипендија града Ваљева и Републике Србије. Докторске студије на Грађевинском факултету у Београду уписао је школске 2019/2020. године. Изабран је у звање асистента – студента докторских студија 2020. за ужу научну област Бетонске конструкције. Ангажован је у настави на предметима Бетонске конструкције 1, Теорија бетонских конструкција 1 и 2, Мостови на основним академским студијама и Бетонски мостови на мастер академским студијама.

Његов научноистраживачки, стручни и педагошки рад усмерен је на армиранобетонске и претходно напрегнуте конструкције. Објавио је више научних и стручних радова у домаћим часописима или у зборницима домаћих и међународних конференција. Учествовао је у изради пројектне документације, контролних прорачуна, стручних ми-шљења и експертиза. Члан је Друштва грађевинских конструктера Србије (ДГКС).

МИЛИЦА Б. ВИДОВИЋ маст. инж. грађ.

Рођена је 1997. године у Власеници, Република Српска, БиХ. Основну школу и гимназију општег смера завршила је у Хан Пијеску као носиоца Вукове дипломе. На Грађевинском факултету у Београду основне академске студије завршава 2019. и мастер академске студије 2020. године на студијском програму Грађевинарство, модул Конструкције. Добитник је награде из Фонда академика Ђорђа Лазаревића за најбољи мастер рад из области бетонских конструкција. Током школске 2019/2020. и 2020/2021. ангажована је као студент-демонстратор на групи предмета Бетонске конструкције. Докторске студије на Грађевинском факултету у Београду, модул Грађевинарство, уписала је школске 2020/2021. године. Изабрана је у звање асистента студента докторских студија у фебруару 2021. године за ужу научну област Бетонске конструкције.

Металне конструкције (*Metal Structures*)

Професор емеритус др ДРАГАН В. БУЂЕВАЦ дипл. грађ. инж.

Рођен је 1954. године у Крагујевцу. На Грађевинском факултету Универзитета у Београду дипломирао је 1980. на Одсеку за конструкције. На истом факултету одбранио је магистарски рад 1985. године, а докторску дисертацију 1990. и за обе добио награду Привредне коморе града Београда.

По дипломирању, запослио се у Институту за материјале и конструкције Грађевинског факултета у Београду као инжењер-сарадник. Године 1981. изабран је за асистента приправника, 1987. године за асистента, 1991. године за доцента, 1995. године за ванредног професора, а 2001. године за редовног професора за групу предмета Металне конструкције и Метални мостови. Сенат Универзитета у Београду 2020. године додељује му звање професор емеритус. Држао је вежбе и предавања на свим предметима из групе предмета Металне конструкције и код њега је дипломирало више од 200 студената. По усвајању Болоњске декларације формирао је нове наставне планове и програме на основним и мастер студијама и био ментор при изради више од 100 синтетских и мастер радова. Учествовао је у формирању докторских студија на којима држи наставу. Био је члан комисија за одбрану десет магистарских теза од којих је на шест био и ментор, а био је члан комисија за пријем теме, оцену и одбрану осам докторских дисертација, од којих је на пет био ментор. Аутор је или коаутор шест уџбеника, пет монографија, четири збирке задатака и шест превода из области металних конструкција. Значајан рад огледа се и у пионирском ангажовању на имплементацији европског стандарда Еврокод 3 у нашу инжењерску праксу и за то је награђен од стране Југословенског друштва грађевинских конструктора као најбоље остварење у области науке и технологије.

Објавио је 59 радова у научним часописима међународног и националног значаја. На домаћим и међународним научним и стручним конгресима, симпозијумима и скуповима објавио је 143 рада. У бази *Web of Science* има 163 цитата. Учествовао је на скоро сто научних и стручних скупова у Србији и бившој Југославији и на више од 20 скупова у иностранству. Активно је учествовао у шест научноистраживачких и десет технолошких пројеката, а у неким је био и руководиоца. Више година је био члан Матичног научног одбора за саобраћај, урбанизам и грађевинарство Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Учествовао је у изради више од 250 главних и идејних пројеката од којих су многи награђени. Заступљени су радови из различитих области челичних конструкција, као што су: хале, зграде, шопинг-центри, супермаркети, аутоцентри, спортске дворане, хангари, надоградње, мостови, димњаци, стубови далековода, цевоводи итд. Учествовао је на више јавних конкурса за идејна решења различитих грађевинских објеката и добио четири прве награде.

Био је члан и преседник Савета Грађевинског факултета Универзитета у Београду, секретар Катедре за металне и дрвене конструкције и зградарство, секретар Одсека за конструкције и шеф Катедре за материјале и конструкције.

Члан је Друштва грађевинских конструктора Србије, Међународног друштва за мостове и конструкције – *IABSE*. Био је члан Комисије за полагање стручних испита, представник

Југославије у Европској конвенцији за челичне конструкције – *ECCS* и члан и Председник Комисије Савезног завода за стандардизацију из области носећих конструкција од челика и алуминијума, председништва ЈДГК и Републичке грађевинске ревизионе комисије за стручну контролу техничке документације за изградњу објеката од значаја за Републику Србију.

**Проф. др
ЗЛАТКО А. МАРКОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1968. у Београду. Дипломирао је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 1992. године, где је магистрирао 1995. и докторирао 2002. године. За докторску дисертацију добио је награду Привредне коморе града Београда.

Од 1993. запослен је на Катедри за материјале и конструкције Грађевинског факултета у Београду као инжењер-сарадник – млади таленат. За асистента на групацији Металне конструкције изабран је 1996, а у звање доцента унапређен је 2003. године. У звање ванредног професора изабран је 2007, а редовни професор постаје 2012. године. Држи предавања из предмета Металне конструкције 1 и Металне конструкције 2 на основним студијама и из Металних мостова на мастер студијама модула Конструкције. Осим тога, на докторским студијама предаје Специјалне проблеме граничних стања металних и спрегнутих конструкција.

У периоду од 2004. до 2006. био је продекан за финансије Грађевинског факултета у Београду. Од 2015. је управник Института за материјале и конструкције. Током 2020. био је и в.д. шефа Катедре за материјале и конструкције. Осим тога, био је и члан Савета Грађевинског факултета. Тренутно је члан Већа научних области грађевинско-урбанистичких наука. Од 2016. до 2020. године био је члан Надзорног одбора Института ИМС. У периоду 2018–2019. био је члан Стручног савета Саобраћајног института ЦИП. Веома је активан у Друштву грађевинских конструктора Србије (ДГКС), где је био члан Надзорног одбора и генерални секретар (2014–2018). Од 2018. обавља функцију председника Председништва ДГКС. Председник је Комисије за стручне испите из области грађевинских конструкција и члан Републичке ревизионе комисије за објекте од значаја за Републику Србију.

Области његовог научноистраживачког и стручног рада јесу металне и спрегнуте конструкције, са посебним акцентом на стабилности и везе елемената челичних конструкција. Велики део свога рада посветио је Еврокодovima за конструкције и њиховом увођењу у домаћу регулативу. Дугогодишњи је председник комисија Института за стандардизацију Србије У250-1,8: *Основе њорачуна, дејствија на конструкције и сеизмички њорачуни* и У250-3,4,9: *Челичне*

конструкције, сирејнуће конструкције од челика и бејтона и алуминијумске конструкције. Руководио је радном групом Министарства за грађевинарство, саобраћај и инфраструктуру која је израдила *Правилник за грађевинске конструкције* којим је коначно крунисан вишедеценијски рад на увођењу Еврокодова за конструкције у домаћу техничку регулативу. Први је у Србији комплетну наставу ускладио са европским стандардима за конструкције.

Учествовао је у 10 домаћих и међународних пројеката. Публиковао је две домаће монографије и више поглавља у међународним монографијама. Као аутор и коаутор написао је 16 радова у домаћим и 26 у међународним часописима, као и 108 радова на домаћим и међународним конференцијама. Рецензирао је велики број радова. Укупна цитираност, без самоцитата, јесте око 260. Био је ментор и члан комисије при изради 11 доктората на више универзитета у земљи и иностранству. За монографију *Металне конструкције* добио је признање ДГКС за најбоље научно остварење у 1999/2000. години.

Значајан део активности посветио је стручном раду као консултант, пројектант (преко 200 пројеката) и ревидент челичних и спрегнутих конструкција у зградарству, мостоградњи, као и специјалних инжењерских објеката као што су торњеви, јарболи и димњаци. За стручни рад добио је признање ДГКС за најбоље стручно остварење за 2014/2015. годину, за пројекат Атлетске дворане у Београду, и за 2018/2019. годину, за пројекат Железничко-друмског моста преко Дунава у Новом Саду.

Члан је међународног удружења *IABSE (International Association for Bridge and Structural Engineering)*, управног научног одбора међународне конференције *Eurosteel*, као и научног одбора међународне конференције *Danube Bridges*. Члан је међународног тима CEN/TC 250 SC4.T5 „*Development of rules covering shallow floor construction, and other flooring types using precast concrete elements*” за израду нове генерације Еврокодова.

**В. проф. др
ЈЕЛЕНА Д. ДОБРИЋ
дипл. грађ. инж.**

Рођена је у Шапцу 1973. године. Дипломирала је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 2000. године. На истом факултету, на Катедри за материјале и конструкције, ради од 2000. године као асистент-приправник. Након одбрањене магистарске тезе 2007. године изабрана је у звање асистента. Докторску дисертацију је одбранила 2014. године, након чега је изабрана за доцента за ужу научну област Металне конструкције. У звање ванредног професора изабрана је 2019. године. Активно учествује у извођењу наставе на предметима из области ме-

талних конструкција на основним и дипломским академским студијама. Од 2017. године до данас ангажована је као гостујући наставник на Факултету техничких наука Универзитета у Новом Саду. Ментор је на изради једне докторске дисертације на Грађевинском факултету у Београду, а такође је учествовала у комисији за одбрану докторске дисертације на Лулеа Технолошком Универзитету у Шведској.

У свом научноистраживачком раду бави се анализом носивости и стабилности челичних и хладнообликованих челичних конструкција. Члан је међународне радне групе за нерђајуће челике CEN/TC 250/SC 3/WG 4 где ради на дефинисању кривих извијања за прорачун носивости притиснутих елемената отвореног попречног пресека од нерђајућих челика. Члан је међународног удружења *IABSE (International Association for Bridge and Structural Engineering)*. На позив истраживачке Фондације за угаљ и челик при Европској комисији, учествовала је у евалуацији предлога за истраживачке и иновативне пројекте у циклусу за 2016. годину. Публиковала је преко 60 научних и стручних радова у домаћим и страним часописима и зборницима домаћих и међународних конференција. Аутор је 12 радова који су објављени у међународним часописима индексираним на *SCI* листи. Рецензент је врхунских часописа са *SCI* листе: *Thin-Walled Structures, Journal of Constructional Steel Research, Engineering Structures, Structures*. За постигнут изузетан успех у научноистраживачком раду током 2020. године награђена је од стране Грађевинског факултета Универзитета у Београду.

Учествовала је у изради преко 100 стручних радова у области пројектовања челичних конструкција, од којих су бројни по свом распону, висини или намени сврстани у категорију објеката од значаја за Републику Србију. Члан је испитне комисије за полагање стручних испита.

**В. проф. др
МИЛАН Ј. СПРЕМИЋ
дипл. грађ. инж.**

Рођен је у Лозници 1975. године, где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 1999. године на Одсеку за конструкције. На Грађевинском факултету је запослен од 1999. године. Након одбране магистарске тезе 2006. године биран је у звање асистента на групи предмета из области металних конструкција. Докторску дисертацију из области спрегнутих конструкција од челика и бетона одбранио је 2013. године на Грађевинском факултету у Београду, а исте године изабран је у звање доцента. Секретар Већа Одсека за конструкције био је у периоду 2006–2010. године. У периоду 2014–2015. ангажован је и као заменик управника

Института за материјале и конструкције. У периоду од 2016. до 2018. био је продекан за финансије.

У настави на Грађевинском факултету ангажован је у извођењу вежби на предметима из уже научне области Металне конструкције на основним и мастер студијама. Као наставник, ангажован је на предметима Спрегнуте конструкције од челика и бетона и Металне конструкције инжењерских објеката. Од 2018. ангажован је као наставник на Факултету техничких наука Универзитета у Новом Саду на предметима Спрегнуте конструкције и Металне конструкције 2.

У научноистраживачком раду бави се проблемима носивости и стабилности спрегнутих конструкција од челика и бетона. Објавио је више од 50 научних и стручних радова у домаћим и страним часописима и зборницима домаћих и међународних конференција.

Поред научноистраживачког рада, активно се бави и стручним радом. Као одговорни пројектант или пројектант учествовао је у преко 80 стручних студија и пројеката из области челичних и спрегнутих конструкција у високоградњи и мостоградњи.

**Доц. др
БРАТИСЛАВ Е. СТИПАНИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1949. године у Котору. На Грађевинском факултету у Београду дипломирао је 1974, магистрирао 1981. и докторирао 2005. Од 1974. био је запослен на Грађевинском факултету у Београду; 1975. је изабран за асистента приправника, а 1982. за асистента на групи предмета Металне конструкције. За доцента за ужу научну област Металне конструкције изабран је 2006, од када до пензионисања (2014) предаје на предметима Металне конструкције и Метални мостови. Потом је запослен на Државном универзитету у Новом Пазару са наставом на предметима Металне конструкције и Метални мостови (2014/2015–2017/2018). Од 2019. године запослен је у ПБ Утибер Нови Сад. Био је ангажован у настави из предмета Металне конструкције на ФТН-у у Новом Саду (1975/1976–1977/1978) и на ГФ-у у Суботици (1977/1978–1981/1982), а из предмета Метални мостови на ГФ-у у Приштини (1992/1993–1998/1999). Коаутор је удбеника *Метални мостови* и *Металне конструкције у грађевинарству*, који су штампани у више издања.

Његов научноистраживачки и стручни рад посвећен је проблематици челичних конструкција и мостова. Објавио је на енглеском језику 50, а на српском језику 65 научних и стручних радова. Активан је у струци на пројектовању мо-

стова, у изради студија и експертиза, консалтинга и ревизија пројеката, као и стручног надзора на изградњи великих мостова: мост преко Висле у Плоцку (2002–2005), мост на Ади са прилазима (2007–2013), мост преко Саве код Остружнице (2016–2020), нови мост преко Саве код Сремске Раче (2020–). Као коаутор добио је прву награду на међународном конкурс за пројекат моста преко реке Висле у Плоцку (1998). Мост је највећег распона у Пољској (375 m) као и у својој категорији, а завршен је 2005. уз пројектантски надзор на изградњи. Као коаутор добио је трећу награду на конкурс за идејно решења прелаза преко Бококорског залива (1999). Као коаутор добио је прву/другу награду на конкурс за изградњу проширеног генералног пројекта моста преко Дунава код Бешке на левој траци аутопута Е-75 (2002). Као аутор добио је трећу награду на конкурс за идејно решење пешачко-бициклическог моста преко Ибра у Краљеву (2006).

Председник је националне групе Србије у Међународном друштву за мостове и грађевинске конструкције (*IABSE*). Члан је научног комитета међународних конференција Мостови на Дунаву.

**Доц. др
МАРКО С. ПАВЛОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1979. године у Чачку. Дипломирао је на Грађевинском факултету у Београду 2004. и докторирао 2014. на тему *Носивост завршнева као средства за сирезање у њрефабрикованим сиреинуиим конструицијама од челика и бетона*.

Од 2004. до 2016. године учествовао је у настави из области металних конструкција и менторству преко 40 дипломских радова. Од 2014. до 2016. био је гостујући (пост-докторанд) истраживач на Техничком универзитету у Лулеу, Шведска. Од 2016. године ради у звању доцента на Техничком универзитету у Делфту (Холандија) на Катедри за челичне и композитне конструкције где предаје предмете *FRP Composite Structures* и *Steel Bridges* на мастер студијама.

У свом научноистраживачком раду бави се проблемима носивости, стабилности и замора челичних, спрегнутих и композитних (*FRP*) конструкција и њихових веза. Експерт је у области нумеричког прорачуна и експерименталног испитивања и анализе лома конструкција и детаља веза. Аутор и коаутор је преко двадесет научних радова који су објављени у индексираним међународним часописима са рецензијом и преко четрдесет радова на конференцијама. Аутор је међународног патента у области веза цевастих конструкција отпорних на замор. Члан је холандског комитета међународне организације *IABSE*, холандске асоцијације челичних

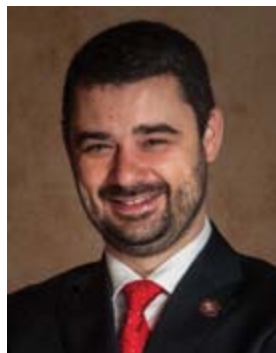

конструкција *Bouwen met Staal* и холандског института за стандардизацију из области конструкција *NEN*. Учествоје у раду европске радне групе CEN/TC250 WG4 на изради прве верзије Еврокода за композитне конструкције. Рецензент је у међународним часописима *Engineering Structures*, *Journal of Composites for Construction* и др. Од 2016. године води тим од пет докторанада и истраживача на научним пројекатима из области хибридних композитних и челичних конструкција и веза на Техничком универзитету у Делфту.

Учествовао је у изради преко педесет главних и идејних пројеката конструкција. Као значајан допринос, издваја се комплетна израда детаљних прорачуна носеће конструкције лучних мостова на пројекту новог друмско-железничког моста у Новом Саду (нови *Жежељев мост*).

Говори и пише енглески и холандски језик.

**Доц. др
НЕНАД Т. ФРИЦ
дипл. грађ. инж.**

Рођен је у Зрењанину 1979. Године, где је завршио основну школу и гимназију. Дипломирао је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 2004. године на Одсеку за конструкције, а 2015. године на истом факултету одбрањено и докторску дисертацију. Након дипломирања запошљава се у компанији Монтена д.о.о из Београда у којој ради као инжењер-пројектант челичних конструкција. На Грађевинском факултету запослио се 2006. године као инжењер-сарадник, да би након уписа на докторске студије 2007. године био изабран у звање асистента за ужу научну област Металне конструкције. У звање доцента за исту област изабран је 2015. године.

Функцију секретара Катедре за материјале и конструкције одавао је у периоду од 2009. до 2013. године. За продекана за наставу Грађевинског факултета Универзитета у Београду изабран је 2018. године. Коаутор је предлога Акционог плана за спровођење стратегије развоја образовања од 2020. до 2027. године, који је за потребе Министарства просвете науке и технолошког развоја израдио Универзитет у Београду.

Од 2007. до 2015. године на Катедри за материјале и конструкције држи вежбе на предметима из области Металних конструкција, а 2016. године постаје наставник на предметима Металне конструкције, Металне и дрвене конструкције и Технологија производње металних конструкција. На Машинском факултету Универзитета у Београду од 2018. године ангажован је као предавач на курсевима за међународне инжењере и технологе заваривања. Као ментор учествовао је у изради више од 40 дипломских и мастер радова.

У свом научноистраживачком раду бави се проблемима стабилности и носивости металних конструкција, а пре свега носивости веза. Коаутор је више од 40 научних радова из области металних конструкција који су објављени у часописима и на конференцијама у земљи и иностранству. Коаутор је једног ауторског грађевинског дела.

Поред научноистраживачког и рада у настави, активно се бави и стручним радом. Учествовао је у изради и реализацији више од 50 пројеката, стручних мишљења, техничких контрола, пројектантских и стручних надзора, као и техничких прегледа.

Члан је Инжењерске коморе Србије и Друштва грађевинских конструктора Србије.

**Доц. др
НИНА М. ГЛУХОВИЋ
маст. инж. грађ.**

Рођена је 1989. године у Рогатици, Босна и Херцеговина. Грађевински факултет Универзитета у Београду уписала је 2008. године. Дипломирала је 2012. на Одсеку за грађевинарство, смер за конструкције. Мастер академске студије на истом смеру завршила је 2013. Докторске студије на Грађевинском факултету Универзитета у Београду уписала је 2013. године, а докторирала 2019. у области спрегнутих конструкција од челика и бетона. Од 2014. радила је као асистент на групи предмета Металне конструкције на Катедри за материјале и конструкције, а од 2020. запослена је као доцент на истој катедри.

Као истраживач, од 2014. године, учествовала је у научном пројекту Министарства науке, просвете и технолошког развоја Републике Србије. Учествовала је у радионицама *1st Training School – Advances in Wind Energy Technology* у оквиру *COST Action TU1304 – WINERCOST*, организованом на Универзитету на Малти и радионици *Performance-based fire engineering of structures in V4 countries* у оквиру пројекта *Advanced structures design – fire safety guideline for V4 supported by Visegrad Fund*, организованом на Грађевинском факултету Чешког техничког универзитета у Прагу. У свом научном раду бави се спрегнутим конструкцијама од челика и бетона и смичућим спојевима оствареним различитим врстама спојних средстава. Аутор је и коаутор тридесет научних радова који су објављени у међународним и националним часописима и зборницима са научностручних скупова у земљи и иностранству.

Члан је Друштва грађевинских конструктора Србије. У досадашњој каријери учествовала је изради пројеката за индустријске и трговинско-пословне објекте.

**Асистент мр
НАТАША С. ТОШИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођена је 1956. године у Пожаревцу, где је завршила основну школу и гимназију. Грађевински факултет у Београду завршила је 1981. Магистарски рад са темом: *Прорачун оквирних носача од челика према теорији пластичности* одбранила је 1994. године на истом факултету.

Након дипломирања, запослила се на факултету 1982. године као асистент-приправник за групу предмета Металне конструкције. После одбране магистарског рада, 1995. године изабрана је за асистента за исту групу предмета. У оквиру своје наставне делатности држала је вежбања из предмета Основе металних конструкција, Металне конструкције у зградарству, Метални мостови I, Мостови, Металне конструкције I, Металне конструкције II и Металне конструкције у хидротехници.

Учествовала је у реализацији седам научноистраживачких и технолошких пројеката. Као аутор или коаутор, написала је 21 научни и стручни рад који су публиковани у часописима и зборницима радова на научним и стручним скуповима у земљи и у иностранству. Значајан допринос дала је кроз публикаване радове и излагања на Југословенским саветовањима Еврокодови и југословенско грађевинско конструкторство. Такође је учествовала као коаутор у реализацији књиге *„Еврокод 3: Прорачун челичних конструкција, Део 1-1, Општа правила и правила за прорачун зграда“*.

Током рада на Грађевинском факултету имала је значајну стручну активност учествујући у пројектовању и ревизијама више од 40 различитих објеката са носећом челичном конструкцијом у земљи и у иностранству. Међу њима се издвајају: пословна зграда Металс банке у Новом Саду, хала чистионице Фабрике вагона Краљево, фабричка хала *Михајло Пушин* у Земуну, цевовод преко реке Мораве код Лучана, пасарела у болници у Никшићу, силос у Туропољу и регално складиште у Виљнусу.

На Грађевинском факултету је радила све до смрти 2001. године.

Мр БОРИС П. ГЛИГИЋ
дипл. грађ. инж.

Рођен 1959. год. у Београду. На Грађевинском факултету у Београду дипломирао је 1983. и магистрирао 1993. Од маја 1983. запослен је као инжењер-сарадник и самостални пројектант II у РО Мостпројект. Изабран је 1986. за асистента приправника, а од 1993. за асистента,

на Грађевинском факултету у Београду за групу предмета Металне конструкције. Од 2013. је самостални консултант-предузетник под називом *3dSECo – 3d Structural Engineering & Consultancy*. Од 2020. је запослен у DB Engineering d.o.o. као Key Expert, саветник и одговорни пројектант.

Током рада на Грађевинском факултету 1986–2013. године учествује у настави на свим предметима из групације Металне конструкције: Основе металних конструкција (касније Металне конструкције I и Металне конструкције 2), Метални мостови и Специјалне металне конструкције на Одсеку за конструкције, Металне конструкције на Одсеку за Менаџмент и технологију грађења, Металне и дрвене конструкције на Одсеку за саобраћајнице и Металне конструкције на Одсеку за хидротехнику. Био је ангажован и на извођењу наставе на Вишој грађевинској школи у Београду. Водио је студенте при изради преко 200 дипломских и мастер радова.

Фокус научноистраживачког рада је посвећен проблематици алуминијумских конструкција. Учествовао је у реализацији више научноистраживачких пројеката. Објавио је више од 30 научних и стручних радова у домаћим и међународним часописима или на конференцијама. У оквиру стручног рада, учествовао је у преко 300 пројеката, техничких контрола, стручних и пројектантских надзора, санација и експертиза на великом броју архитектонских и индустријских објеката, мостова, далеководних и антенских стубова, резервоара и специјалних конструкција различитог типа. Коаутор је два модула у оквиру комерцијалних програмских пакета. Добитник је годишње награде „за изузетна достигнућа у струци из делатности коморе Инжењерске коморе Србије за 2012. годину“.

Члан је Инжењерске коморе Србије, Друштва грађевинских конструктора Србије и Комисије за стандарде Института за стандардизацију Србије. Од 2005. је у више мандата био члан и известилац Републичке ревизионе комисије за стручну контролу техничке документације за објекте од значаја за Републику при Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре РС.

Мр ДРАГАНА Р. ЧУКИЋ
дипл. грађ. инж.

Рођена 1968. год. у Београду. На Грађевинском факултету у Београду дипломирао је 1991, као најбољи студент генерације, а магистрирала 1998. године. Била је запослена на Грађевинском факултету у Београду од 1992. до 2006, прво у звању асистента приправника, а затим асистента на групи предмета Металне конструкције.

Током рада на Грађевинском факултету у Београду, у периоду од 1994. до 2006. године била је активни члан тима за превод, уређивање и увођење Еврокодова за конструкције у Србији. Активно је учествовала и у раду Југословенског друштва грађевинских конструктора, где је у периоду од 2000. до 2006. године била чланица Надзорног, а затим и Управног одбора.

Коаутор је монографије *Металне конструкције* (са Д. Буђевићем, З. Марковићем и Д. Тошићем), која се користи и као уџбеничка литература на основним и мастер академским студијама на Грађевинском факултету у Београду.

Од 2000. године професионално се усмерава на област пројект-менаџмента, развој и управљање пројектима и инвестицијама у области некретнина и обновљивих извора енергије, као и консалтинг у области уговора у грађевинарству.

Након академске каријере, у периоду од 2006. до 2012. године у оквиру компаније Делта холдинг обавља руководеће послове у Делта Рил Естејт групи, од сениор пројект-менаџера, преко директора развоја до генералног директора, где ради на развоју једног од највећих портфолија пројеката некретнина у региону вредности преко 700 милиона евра, укључујући *Делта Сити* тржне центре у Београду и Подгорици, пословно-стамбено насеље *Белвил* и хотел *Краун Плаза* у Београду.

Професионални рад 2012. године наставља у оквиру сопствене компаније, усмерене на консалтинг и инвестиције у области грађевинарства.

Од 2010. године чланица је Управног одбора Удружења инжењера консултаната Србије – *ACES*, превасходно усмереног на промоцију *FIDIC* уговора, на чијој је ПРО листи препоручених експерата, за области управљања пројектима и адјудикације.

Као представник *ACES*-а и сениор експерт, активно учешће узима и у регулаторним реформама у Србији, пре свега у области грађевинарства и енергетике, кроз рад највеће невладине организације у Србији – *НАЛЕД*, где је од 2016. године и чланица Управног одбора.

АЉОША В. ФИЛИПОВИЋ маст. инж. грађ.

Рођен је 1990. године у Панчеву. Основну школу завршио је у Банатском Брестовцу, а Гимназију „Урош Предић” у Панчеву. Основне академске студије на Грађевинском факултету у Београду завршио је 2012. године. Мастер академске студије завршио је на модулу Конструкције 2014. године. Од 2013. до 2016.

био је запослен у компанији Амига д.о.о. на позицији пројектант-приправник, где се превасходно бавио пројектовањем челичних конструкција. Докторске студије уписао је 2015. године на Грађевинском факултету у Београду. У фебруару 2016. године изабран је у звање асистента студента докторских студија за ужу научну област Металне конструкције.

Његова докторска дисертација и научноистраживачки рад усмерени су на понашање центрично притиснутих елемената од нерђајућег челика. Објавио је више научних радова у домаћим и страним часописима и у зборницима домаћих и међународних конференција. Поред рада у настави и научном истраживању, активно учествује у стручној примени стеченог знања, поседује лиценцу за одговорног пројектанта и одговорног извођача радова.

ИСИДОРА Н. ЈАКОВЉЕВИЋ маст. инж. грађ.

Рођена је 1993. године у Београду, где је завршила основну школу и гимназију. На Грађевинском факултету у Београду завршила је основне академске студије 2016. и мастер академске студије 2017. године на студијском програму Грађевинарство, модул Конструкције. Добитница је неколико награда, међу којима су награда Фонда академика проф. др Милана Бурића за изузетне резултате постигнуте на групи предмета Теорија конструкција за 2014/2015. годину, награда за студента генерације на студијском програму Грађевинарство у школској 2015/2016. години, награда Фонда проф. Бранка Зарића за најбољи мастер рад из области Металних конструкција у 2016/2017. години. Докторске студије на Грађевинском факултету у Београду, модул Грађевинарство, уписала је 2017. године. Изабрана је у звање асистента студента докторских студија 2018. године, за ужу научну област Металне конструкције.

Била је полазница тренинга *Advances in Wind Energy Technology* у Братислави (2018) и летње школе *Bauhaus Summer School of Forecast Engineering* у Вајмару (2018). Објавила је неколико научних и стручних радова у домаћим и страним часописима и у зборницима домаћих и међународних конференција. Учествовала је у изради неколико стручних пројеката које је Грађевински факултет реализовао преко Института за материјале и конструкције.

Дрвене и зидане конструкције (*Timber and Masonry Structures*)

**Проф. др
БОШКО Д. СТЕВАНОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1954. године у Црној Трави, где је завршио прва два разреда основне школе, а остале у Београду. У Београду је завршио и гимназију природно-математичког смера. На Грађевински факултет Универзитета у Београду уписао се 1973. године. Дипломски рад из области савремених дрвених конструкција одбранио је 1981. године, на конструктивном одсеку. Последипломске студије уписао је 1982. године на Грађевинском факултету у Београду, а магистарски рад одбранио 1994. године. Стручни испит положио је 1992. године. Докторску дисертацију је одбранио у јуну 2003. године на Грађевинском факултету Универзитета у Београду. Од 1982. године запослен је као асистент-приправник на Катедри за материјале и конструкције Грађевинског факултета у Београду на групи предмета Дрвене конструкције. У звање асистента на групи предмета Дрвене конструкције изабран је 1994. године. У звање доцента за ужу научну област Дрвене и зидане конструкције изабран је 2003. године, у звање ванредног професора за ужу научну област Дрвене и зидане конструкције изабран је у новембру 2007. године, а у звање редовног професора изабран је 2012. Од 2006. до 2012. године обављао је функцију продекана за финансије Грађевинског факултета у Београду. Од 2012. до 2015. године био је управник Института за материјале и конструкције Грађевинског факултета у Београду, а такође и председник Савета Грађевинског факултета. Аутор је или коаутор 83 радова на скуповима и у часописима националног значаја, 25 радова на међународним научним и стручним скуповима, седам радова у међународним часописима са SCI листе, као и седам књига, односно поглавља у монографијама. До сада је учествовао у научноистраживачком раду у оквиру пројеката које је Грађевински факултет реализовао у сарадњи са Министарством за науку и технологију Републике Србије и Савезним министарством за науку и технолошки развој, а био је, такође, и руководилац два пројекта. Активан је члан многих стручних удружења, као што су Друштво грађевинских конструктора Србије, где је уједно и секретар друштва, Друштво за испитивање и истраживање материјала и конструкција Србије. Члан је Комисије за полагање стручних испита и ментор за израду стручних радова из области дрвених и зиданих конструкција при Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Србије. Био је члан Управног одбора ХК КОМГРАП. Такође, председник је Комисије за стандарде и сродна документа из области дрвених и зиданих конструкција, KS U250-5,6, Института за стандардизацију

Србије. Дописни је члан Академије инжењерских наука Србије. Поред наставне и научноистраживачке делатности, као сарадник, пројектант или вршилац техничке контроле, учествовао је у изради већег броја главних и идејних пројеката, студија, ревизија, експертиза, стручних мишљења и вештачења, пре свега у области дрвених и зиданих конструкција, али и у области бетонских и челичних конструкција за најразличитије врсте објеката.

У пензији је од 2020. године.

**В. проф. др
ИВАН Р. ГЛИШОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1979. године у Ужицу. Грађевински факултет Универзитета у Београду уписао је 1998. године, а дипломирао 2004. године на Одсеку за конструкције. Последипломске студије уписао је 2004. године на Грађевинском факултету у Београду, смер *Computational Engineering*, а магистарски рад је одбранио 2007. године. Докторску дисертацију под насловом *Теоријска и експериментална анализа носача од лејљеној ламелираној дрвеној ојачаних карбонским влакнама* одбранио је 2013. године.

На Грађевинском факултету у Београду запослен је од 2004. године. У периоду од 2004. до 2007. радио је као асистент-приправник, док је у периоду од 2007. до 2014. радио као асистент на Катедри за материјале и конструкције, на групи предмета Дрвене и зидане конструкције. У звање доцента изабран је 2014. године, а у звање ванредног професора за ужу научну област Дрвене и зидане конструкције 2019. године. На основним и мастер студијама држи наставу на предметима Дрвене и зидане конструкције, Лепљене ламелиране дрвене конструкције и Санација, реконструкција и одржавање зиданих и дрвених конструкција. За потребе извођења наставе, коаутор је књиге *Прорачун дрвених конструкција према Еврокоду 5*.

У досадашњем научном раду посебну пажњу усмерио је ка методама ојачања и санације дрвених конструкција. Учествовао је у реализацији три научноистраживачка пројекта Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије и два иновациона ваучера Фонда за иновациону делатност. У монографијама, међународним и домаћим часописима, те зборницима са скупова у земљи и иностранству објавио је као аутор или коаутор више од 50 научних радова из проблематике дрвених и зиданих конструкција. Рецензент је у међународним часописима са SCI листе.

Поред наставнонаучног рада бави се и стручним радом. У оквиру Института за материјале и конструкције учествовао је као сарадник у изради идејних и главних пројеката,

експертиза, ревизија и стручних мишљења пре свега у области дрвених и зиданих конструкција, али и у области бетонских и челичних конструкција.

Од 2011. године члан је Комисије за стандарде и сродне документе ISS/KS U250-5,6 (Прорачун дрвених и зиданих конструкција) Института за стандардизацију Србије.

**Доц. др
МАРИЈА Г. ТОДОРОВИЋ
маст. инж. грађ.**

Рођена је у Краљеву 1989. године. Основне академске студије на Грађевинском факултету у Београду завршила је 2012. године на Одсеку за конструкције. Мастер академске студије, такође на Грађевинском факултету у Београду, завршила је 2013. године. Докторске студије на Грађевинском факултету у Београду уписала је 2013. године. Докторску дисертацију под насловом *Ојачање дрвених носача у зони редукације висине пресека* одбранила је 2019. године.

Током периода јул–август 2012. године спровела је студијско усавршавање на *Vrije* универзитету у Бриселу на Катедри за материјале. Од 2014. ради као асистент-студент докторских студија на Катедри за материјале и конструкције Грађевинског факултета Универзитета у Београду. У звање доцента изабрана је 2019. године. Учествоје у извођењу наставе на основним и мастер студијама на групи предмета Дрвене и зидане конструкције.

Поред научноистраживачког рада и рада у настави, бави се и стручним радом. Учествовала је у изради неколико идејних пројеката и пројеката за извођење реализованих у оквиру Института за материјале и конструкције Грађевинског факултета. Члан је Друштва грађевинских конструктора Србије.

У публикацијама и на скуповима у земљи и иностранству, као аутор или коаутор, објавила је 28 радова из области дрвених и зиданих конструкција. Коаутор је уџбеника *Прорачун дрвених конструкција према Еврокоду 5*. Учествоје на научним пројектима које финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја и Фонд за науку Републике Србије.

**Др СВЕТЛАНА М. ВАСИЋ
дипл. грађ. инж.**

Рођена је 1961. у Београду. Грађевински факултет Универзитета у Београду уписала је 1980. године, а дипломирала на Одсеку за конструкције 1986. године. Дипломски рад рађен из предмета Дрвене конструкције награђен је признањем Привредне коморе града Београда. Последипломске студије на Грађевинском факултету у Београду уписала је 1988. године, а магистарски рад одбранила 1993. године. Докторску

дисертацију под насловом *Applications of fracture mechanics to wood* одбранила је на Универзитету *New Brunswick* у Канади 2000. године. Постдокторско усавршавање спровела је на Универзитету *Maine* (САД) у периоду 2000–2002. године.

Радни однос на Грађевинском факултету у Београду засновала је 1989. као асистент-приправник, док је 1993. изабрана у звање асистента за групу предмета Дрвене конструкције. Факултет је напустила 2001. У периоду 1994–2001. била је одсутна са наставе ради израде доктората и постдокторског усавршавања у иностранству.

Свој научни рад усмерила је ка области дрвених конструкција. Учествовала је у више научноистраживачких пројеката у Канади и САД. Објавила је преко педесет научних радова у међународним часописима и зборницима са скупова у земљи и иностранству.

Преминула је 2015. године.

**НЕБОЈША Ч. БУНЧИЋ
дипл. грађ. инж.**

Рођен је 1977. године у Бругу (Швајцарска). Основну и средњу школу завршио је у Београду. Грађевински факултет Универзитета у Београду уписао је 1996. године, а дипломирао 2003. године на Одсеку за конструкције.

На Грађевинском факултету у Београду био је запослен од 2003. до 2007. године као асистент-приправник за ужу научну област Дрвене и зидане конструкције. Свој научноистраживачки, стручни и педагошки рад усмерио је на дрвене конструкције. Учествовао је у изради неколико научних и стручних радова у домаћим часописима и зборницима са домаћих и међународних конференција.

Тренутно је запослен у фирми Амига из Краљева, на месту руководиоца пројектног бироа.

**Др МИЛОШ Р. ПЕТРОВИЋ
маст. инж. грађ.**

Рођен је 1986. године у Крушевцу. Основну школу и гимназију, завршио је у матичном граду. Основне академске студије на Грађевинском факултету у Београду уписао је 2005. године. Након завршетка основних студија 2009. године, уписује мастер академске студије на Грађевинском факултету у Београду,

које завршава 2010. За најбољи мастер рад у 2010. добија награду Привредне коморе града Београда. Током мастер студија био је ангажован као студент-демонстратор на пред-

мету Дрвене и зидане конструкције. Докторске студије на Грађевинском факултету у Београду уписује 2010. када је запослен као асистент-студент докторских студија и ангажован у настави из области дрвених и зиданих конструкција.

Докторске студије наставља 2013. на Федералној високој техничкој школи у Цириху (ETH Zürich), Швајцарска. Докторску дисертацију на тему *Примена изолационих материјала на бази њуме и њлуије за модификацију сеизмичког одговора зиданих зидова* одбранио је 2018. године. Током докторских студија, као аутор или коаутор објавио је више научних радова у домаћим и престижним страним часописима, као и на домаћим и међународним конференцијама.

Од 2018. запослен је као пројектни инжењер у пројектном бироу *Caprez Ingenieure AG* у Цириху.

Грађевински материјали, технологија бетона и испитивање конструкција (*Building Materials, Concrete Technology and Structural Testing*)

**Проф. др
МИХАИЛО А. МУРАВЉОВ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1937. у Зрењанину. Дипломирао 1960. на Грађевинском факултету у Београду, где је магистрирао 1968. године, а докторирао 1975. По дипломирању, радио је у грађевинским предузећима *Тунелорадња* Београд и *Рудар* Тузла, као и у Институту за рударска и хемијско-технолошка истраживања у Тузли. Од 1967. до 1981. био је запослен у Институту за испитивање материјала Републике Србије (ИМС) – у звањима асистент, научни сарадник и виши научни сарадник. У периоду 1969–1970. боравио је шест месеци на Куби у својству техничке помоћи. Године 1975. провео је два месеца на усавршавању на Универзитету Беркли (САД – Калифорнија), у вези са проблематиком сеизмичке отпорности зграда. На Грађевинском факултету у Београду ради од 1981. године, где је одмах биран у звање ванредног професора за предмет Грађевински материјали. У звање редовног професора изабран је 1988. године. Поред Грађевинских материјала, на редовним студијама предавао је и предмете Грађевински материјали 2, Технологија бетона, Зградарство 2 и Испитивање конструкција, док је на последипломским студијама држао наставу из Реологије грађевинских материјала, Изабраних поглавља технологије бетона и бетонских конструкција и Лаких бетона. Осим наставе на матичном факултету, држао је предавања и на факултетима у Новом Саду, Подгорици, Нишу и Приштини (Косовска Митровица). Био је ментор већег броја магистарских радова и 14 докторских дисертација.

У периоду 1984–1986. био је управник Института за материјале и конструкције (ИМК), док је од 1991. до 1998. и од 2001. до 2003. био шеф Катедре за материјале и конструкције, односно председник Већа Одсека за конструкције Грађевинског факултета.

Био је дугогодишњи уредник часописа *Наше грађевинарство*, главни и одговорни уредник публикације *Грађевински календар*, а такође и члан редакционих одбора других часописа и публикација. Био је и члан међународног удружења РИЛЕМ, једне од комисија Европског комитета за бетон (ЕКБ), као и члан Комисије УНЕСКА за праћење реализације радова на обнови Старог моста и историјских споменика око тог објекта у Мостару.

Више од пола века у својим научноистраживачким и стручним активностима бави се грађевинским материјалима, технологијом бетона и грађевинским конструкторством, у најширем смислу речи (конструкцијама од армираног и преднапрегнутог бетона, зиданим конструкцијама и др.), али и проблематиком санација и ојачавања конструкција. У већини радова полази од органске повезаности на линији материјал–конструкција, али исто тако и од комбиновања аналитичког и експерименталног поступка, што је неопходно при решавању низа проблема са подручја градитељства. То се нарочито односи на део његовог опуса који се бави проблематиком санација и ојачавања конструкција, где истиче увек присутну нераскидиву тријаду *материјал–конструкција–технолозија извођења радова*.

Значајан обим његовог научноистраживачког и стручног рада, како пре тако и након пензионисања, посвећен је проблематици санација и ојачавања конструкција уз употребу савремених материјала: карбонских трака, композитне арматуре, синтетичких материјала за инјекционе радове и др.

Редовни је члан Инжењерске академије Србије. Као аутор или коаутор јавља се у 24 књиге, у око 250 научних радова (од тога 35 публикованих у иностраним часописима, односно саопштених на међународним скуповима) и у више од 200 стручних радова, односно око 100 врло значајних пројеката и великог броја експертиза, рецензија, техничких решења и сл. Руководио је израдом два научна пројекта и 12 студија.

Био је дугогодишњи председник Друштва за испитивање и истраживање материјала и конструкција (ДИМК) Србије (данас је почасни председник тог Друштва). Носилац је повеља почасног члана Савеза грађевинских инжењера и техничара Србије и Југославије, носилац је Повеље за животно дело у области грађевинског конструкторства Друштва грађевинских конструктора Србије, као и других друштвених признања. Добио је и Повељу за животно дело Инжењерске коморе Србије 2018. године.

У пензији је од 2003. године.

**Проф. др
СЕКУЛА Д. ЖИВКОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1944. у селу Макце, општина Велико Градиште. Дипломирао је 1968. на Грађевинском факултету у Београду, где је магистрирао 1983. и докторирао 1989. године.

Након дипломирања, запослио се у ГК Комграп, Фабрику монтажних елемената *Синандарг-бејтон* у Београду, где је радио до 1972. Као инжењер за технологију бетона био је на студијском боравку у Источној Немачкој (Берлин и Дрезден). Током рада на изради докторске дисертације, боравио је и на *University College* у Лондону, где је учествовао у опсежним лабораторијским испитивањима својстава свежег и младог бетона. За асистента на Грађевинском факултету у Београду изабран је 1972, за доцента 1991, за ванредног професора 1997, а за редовног професора 2003. године – за ужу научну област Грађевински материјали, технологија бетона и испитивање конструкција. Учествовао је, све до пензионисања 2009. године, у извођењу наставе на предметима Грађевински материјали 1 и 2 и Технологија бетона на редовним студијама, као и Савремене методе испитивања материјала, Одабрана поглавља технологије бетона и бетонских конструкција и Специјалне врсте бетона на постдипломским студијама. Од 1991. до 1993. држао је предавања из Грађевинских материјала на Грађевинском факултету Универзитета у Подгорици, а од 1997. до 2001. и на АГ факултету у Бања Луци. Био је ментор или члан комисија за одбрану великог броја дипломских радова, магистарских теза и докторских дисертација.

У оквиру наставне делатности, био је аутор седам одређених уџбеничке литературе (приручника, практикума, збирки задатака и збирки тестова), као и Грађевинског енглеско-српског и српско-енглеског речника, који је доживео већи број издања. На подручју научноистраживачког и стручног рада углавном се бавио проблематиком грађевинских материјала и технологије бетона. Из ових области имао је велики број стручних остварења, значајан број објављених радова у научним и стручним часописима и учешћа на низу скупова у земљи и иностранству.

Међу његовим доприносима науци и струци посебно заслужује да буде истакнута монографија *Бејтон у жарким климатима – својства, трајности и технологија*, која је штампана у Београду 1997. године, а настала је као резултат вишегодишњег ангажовања аутора на капиталним пројектима у земљама тзв. жарког климата.

Активно је учествовао као истраживач, а касније и као руководилац, у реализацији 14 научноистраживачких пројеката, финансираних од стране ресорних министарстава

СФРЈ, СР Југославије, односно Републике Србије. Такође, био је и члан РИЛЕМ-овог Техничког комитета *СНС 94 – Concrete in Hot Climates* (у периоду 1987–1994).

Најзначајнији пројекти у иностранству на којима је учествовао: у Ираку (*KOL 1, 262* и *MCP 1* у Багдаду, као и *Project 1100* у Хуманији), затим у Кувајту (*Water Towers and Ground Level Reservoirs*). На све наведене послове упућиван је као експерт Грађевинског факултета у Београду, а за потребе ангажовања од стране тадашњих гиганата домаће грађевинске индустрије: *GP Rag*, *КМГ Трудебеник* и *Рајко Мићковић*.

Био је истакнути члан бројних домаћих и међународних научностручних удружења, као и члан Инжењерске коморе Србије (лиценца одговорног пројектанта).

Преминуо је 2019. године у Београду.

**Проф. др
ДРАГИЦА Љ. ЈЕВТИЋ**
дипл. инж. техн.

Рођена је 1949. године у Београду, где је завршила основну школу и V београдску гимназију. Дипломирала је 1974. на Технолошко-металуршком факултету Универзитета у Београду. По дипломирању запослила се у Војнотехничком институту у Београду. Од 1977. године до одласка у пензију 2014. године радила је на Грађевинском факултету у Београду.

Последипломске студије завршила је 1985. године на Технолошко-металуршком факултету у Београду и одбранила магистарски рад под насловом *Утицај догајка сујериласификајора на својства цеменџа и бејтона у функцији њимене чистиој њорџланд цеменџа и цеменџа са догајком зџуре*. Докторску дисертацију под насловом *Утицај њермохџрометџријских њараметџара средине на нека својства свежеј и очврслој бејтона у функцији њимене сујериласификајора, чистиој њорџланд цеменџа и цеменџа са догајком зџуре* одбранила је 1995. године на Грађевинском факултету у Београду. За доцента је изабрана 1998, за ванредног професора 2003, а 2008. у звање редовног професора, за ужу научну област Грађевински материјали, технологија бетона и испитивање конструкција. Учествовала је у настави на предметима Грађевински материјали 1, Грађевински материјали 2 и Савремени материјали у грађевинарству. На докторским студијама на Грађевинском факултету у Београду од 2007. до 2016. године држала је наставу из предмета Одабрана поглавља савремених грађевинских материјала. У периоду од 2000. до 2010. године била је ангажована на Архитектонско-грађевинском факултету у Бања Луци на предметима Грађевински материјали 1, Грађевински материјали 2 и Материјали у архитектури.

Области рада и интересовања првенствено су са подручја теорије и технологије бетона, посебно бетона са различитим додацима, специјалних и микроармираних малтера и бетона, различитих врста цемента, полимерних и рециклираних материјала.

Учествовала је у 16 научноистраживачких пројеката, при чему је била руководилац пројекта технолошког развоја ТР 16014 под насловом *Развој и примена бейтона побољшаних њерформанси сйрављених на бази неорјанских и орјанских везива у циљу тйехничко-тйехнолошкој унајређења домаћеј грађевинској констйруктйерсйива*. Публиковала је више од 290 радова, од чега 19 радова монографског карактера, 50 радова међународног значаја, преко 40 радова објављених у домаћим и страним часописима, као и преко 150 радова у зборницима на конгресима и симпозијумима. Аутор је монографије под насловом *Својсйива свежеј и очврслој бейтона у функцији тйермохйромејтйрйских њараметйара средине* (1996), уџбеника *Одабрана њојлавља из савремених мајтеријала у грађевинарсйиву* (2017), а коаутор уџбеника *Грађевински материјали 2* заједно са проф. Михаилом Мурављовим (1998).

Била је ментор и учествовала у изради 10 доктората на више универзитета (Београд, Ниш, Приштина, Бања Лука, Нови Сад). Члан је многих стручних и научних удружења као што су Друштво за испитивање и истраживање материјала и конструкција (ДИМК), Друштва хемичара и технолога, Српског хемијског друштва, Друштва грађевинских конструктора, Савеза друштава инжењера и техничара Београда, Друштва за истраживање материјала и Српског друштва за механику. Од 2005. члан је Управног одбора ДИМК, од 2008. до 2011. била је потпредседник, а од 2014. до 2020. председник овог Друштва. Од 2011. до 2017. године била је члан Матичног научног одбора за Материјале и хемијске технологије у оквиру Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Члан је Уређивачког одбора часописа *Заштйишйа мајтеријала*. Од 2001. је технички експерт, од 2011. технички оцењивач Акредитационог тела Србије, од 2008. технички оцењивач Акредитационог тијела Црне Горе, а од 2017. и Хрватске акредитацијске агенције.

**В. проф. др
РАДОЈЕ Ј. ВУКОТИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1938. године у Никшићу, где је завршио нижу реалну гимназију, а средњу – техничку школу у Подгорици. Дипломирао је на Грађевинском факултету у Београду 1963. године. На истом факултету одбранио је магистарски рад 1968, а 1977. године и докторску дисертацију. После дипломирања радио

је као инжењер-оперативац у грађевинском предузећу *Црна Гора*. По упису на последипломске студије, од 1964. до 1966. године, радио је као асистент на предметима Статика и Фундирање на Вишој техничкој школи у Приштини. У периоду 1966–1971. био је професор у Грађевинском школском центру у Београду за предмете Статика и Бетонске конструкције. Године 1971. запошљава се као асистент на предмету Испитивање конструкција на Грађевинском факултету у Београду. У том звању остаје до 1978. године, када постаје доцент, а од 1983. је ванредни професор на истом предмету. У периоду 1975–1980. држи предавања и вежбе из предмета Испитивање конструкција на Техничком факултету у Новом Саду, а у периоду 1981–1983. и на Грађевинском факултету у Нишу. У оквиру последипломске наставе, држао је предавања из предмета Испитивање конструкција, који је касније назван Савремени проблеми експерименталне анализе конструкција. Члан је следећих друштава: Југословенског друштва рационалне и примењене механике, Југословенског друштва за испитивање и истраживање материјала и конструкција и Југословенског друштва грађевинских конструктора. Објавио је три уџбеника, као и две збирке задатака из области Испитивања конструкција. У четири наврата боравио је у референтним светским универзитетским лабораторијама ради научног усавршавања (Цирих, Лондон, Хјустон и Чикаго). Учествовао је на више међународних симпозијума и конгреса. Као руководилац Лабораторије за испитивање конструкција извршио је преко 100 значајних испитивања конструкција и објеката. У домаћим и страним научним часописима објавио је преко 60 радова.

Пензионисан је 2001. године.

**В. проф. др
ЗОРАН М. МИШКОВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1963. године у Беранама, а основну и средњу школу завршио је у Обреновцу. Дипломирао је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 1988. године на одсеку за конструкције. На Грађевинском факултету у Београду је запослен од 1989. године, где ради у звању асистента приправника, а након одбране магистарске тезе 1994. године биран је у звање асистента. Докторску дисертацију из области теорије конструкција и бетонских конструкција са темом *Примене њајонских њоља на бази тйеорйје њластйичностйи за одређивање њраничне носивостйи армиранобейтонских зидних носача* одбранио је 2000. године, а у звање доцента изабран је 2001. Током периода 2004–2006. боравио је на постдокторском усавршавању на Грађевинском факултету Универзитета у Шефилду у оквиру пројекта

Investigation of system built-in floors финансираног од стране EPSRC – *Engineering and Physical Sciences Research Council UK*, из области експерименталне и нумеричке анализе вибрација конструкција. У звање ванредног професора је изабран 2013.

Учесник је шест домаћих научних пројеката, при чему је био руководиоца у два, од којих се истиче пројекат TR-36048 Истраживање стања и метода унапређења грађевинских конструкција са аспекта употребљивости, носивости, економичности и одржавања финансираног од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја Владе Републике Србије који је реализован током периода 2011–2019.

Његов научноистраживачки, стручни и педагошки рад усмерен је на примену експерименталних метода у грађевинском конструкторству, испитивање конструкција и нумеричку анализу конструкцијског одговора. Последњих година углавном се бави испитивањем конструкција и руководи Лабораторијом за конструкције у оквиру Института за материјале и конструкције Грађевинског факултета. Као резултат тог рада, значајно је допринео унапређењу лабораторије и њеном угледу.

Објавио је више од 100 научних и стручних радова у домаћим и страним часописима и зборницима домаћих и међународних конференција. Аутор је више поглавља у домаћим и страним монографијама. Такође, учествовао је у изради преко 150 стручних експертиза, студија и пројеката, првенствено из области испитивања конструкција и експерименталне анализе.

**В. проф. др
ДИМИТРИЈЕ М. ЗАКИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1967. у Београду, где је завршио основну школу и Математичку гимназију. Дипломирао је 1994. на Грађевинском факултету у Београду, где је и магистрирао 2001. и докторирао 2010. из области истраживања својстава микроармираних бетона. Добио је Октобарску награду града Београда 1982. године.

Након дипломирања, од 1995. почиње да ради на Грађевинском факултету као стипендиста Фонда за запошљавање младих талената. За асистента приправника изабран је 1998, за асистента 2002, за доцента 2012, а за ванредног професора 2017. године – за ужу научну област Грађевински материјали, технологија бетона и испитивање конструкција. Учествовао је у извођењу свих видова наставе на предметима Грађевински материјали 1 и 2, Технологија бетона, Савремени материјали у грађевинарству, Енергетски ефикасни грађевински материјали (специјалистичке студије) и Одабрана поглавља савремених грађевинских материјала

(докторске студије). Од 1997. до 1999. држао је вежбе из Грађевинских материјала на АГ факултету у Бања Луци. Борабио је на научном и стручном усавршавању на Техничком универзитету у Берлину (2001), Илиној универзитету у Чикагу (2002), Кинеској академији за грађевинске материјале у Пекингу (2006) и институту ИРМА у Љубљани (2008/2009). Од 2020. је в.д. шефа Катедре за материјале и конструкције.

Бави се истраживањем различитих грађевинских материјала и савремених технологија, а пре свега у области композитних, рециклираних и енергетски ефикасних материјала. Учествовао је на осам домаћих и два међународна научна пројекта. Аутор је или коаутор преко 150 научних радова, саопштења и поглавља у монографијама, као и три публикације из домена уџбеничке литературе. Поред тога, учествовао је у изради преко 300 стручних радова, експертиза, елабората и пројеката.

Од 2004. је на позицији Техничког руководиоца акредитоване Лабораторије за материјале ГФ, а од 2005. је ангажован и као технички експерт Акредитационог тела Србије. Члан је Управног одбора и потпредседник Друштва за испитивање и истраживање материјала и конструкција Србије. Потпредседник је Сталног техничког комитета за Сертификационог тела АТС-а. Члан је бројних радних група и комисија за стандардизацију, израду правилника, закона и подзаконских аката у области грађевинских материјала и производа.

**В. проф. др
АЛЕКСАНДАР Р. САВИЋ**
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1978. године у Београду, где је завршио основну школу и гимназију. Дипломирао је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду 2004. године на одсеку за конструкције. Након стицања дипломе, цивилно је служио војни рок у Служби надзора Сектора за надзор и инвестиције, ЈКП *Београдски водовод и канализација*. На Грађевинском факултету у Београду запослен је од 2005. године, где је радио у звању асистента приправника, асистента и асистента студента докторских студија. Докторску дисертацију из области употребе индустријских нуспродуката у својству минералних додатака у самоупраћујућим бетонима одбранио је 2015. године, након чега је изабран у звање доцента. У оквиру акредитоване Лабораторије за материјале од 2011. године ангажован је у својству одговорног инжењера Лабораторије, од 2014. у својству лица одговорног за квалитет, а од 2020. представника руководства за квалитет. У звање ванредног професора изабран је 2021. године.

Његов научноистраживачки, стручни и педагошки рад обухвата испитивање широког спектра традиционалних и са-

времених грађевинских материјала, како у лабораторијским условима, тако и *in situ*, са акцентом на одрживом развоју градитељства. У првом реду то су самоуграђујући бетони, рециклирани агрегат, употреба инертних и активних минералних додатака бетону, као и енергетска ефикасност. У досадашњем раду учествовао је у једном међународном и седам домаћих научних пројеката. Руководио је научним пројектом *Испитивање карактеристика термоизолационог материјала на бази Miscanthus x Giganteus биовлакна* (2019–2020) Фонда за Иновациону делатност Републике Србије.

Објавио је више од 100 научних и стручних радова у домаћим и страним часописима и зборницима домаћих и међународних конференција, а обављао је и функцију рецензента за неколико домаћих и страних часописа. Такође, у оквиру Института за материјале и конструкције, учествовао је у изради преко 150 стручних радова, углавном из области испитивања грађевинских материјала, испитивања и санације конструкција, као и технологије бетона. Свој стручно-професионални допринос широј заједници дао је кроз ангажман од стране Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре и кроз излагања на стручним скуповима.

**Доц. др
АЛЕКСАНДАР В. РАДЕВИЋ
маст. инж. грађ.**

Рођен је 1986. године у Новом Пазару. У Сјеници је завршио основну школу и гимназију. На Грађевинском факултету у Београду завршио је основне академске студије 2009. и мастер студије 2010. године на модулу Конструкције. Докторску дисертацију одбранио је на Грађевинском факултету у Београду 2017. године.

Током завршне године основних студија и у току мастер студија био је ангажован као студент-демонстратор на предметима Грађевински материјали 1 и Грађевински материјали 2. Од 2010. до 2017. године ради као асистент-студент докторских студија на предметима Грађевински материјали 1, Грађевински материјали 2 и Технологија бетона. У звање доцента за ужу научну област Грађевински материјали, технологија бетона и испитивање конструкција изабран је 2017. године.

Поред извођења наставе на Грађевинском факултету у Београду, обављао је и функцију секретара Катедре за материјале и конструкције у два мандата – од 2013. од 2015. године и у 2021. години.

Осим рада у настави и на научним пројектима, активан је и у стручној примени стеченог знања. Радио је на изради бројних студија, стручних мишљења и елабората.

Активан је члан радних група Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре за израду Предлога правилника о техничким захтевима за хемијске додатке бетону, као и за израду Предлога правилника о техничким захтевима за бетон и армирани бетон. Такође, члан је Управног одбора Друштва за испитивање и истраживање материјала и конструкција Србије.

Објавио је преко 35 научних радова у домаћим и страним часописима и на домаћим, односно међународним конференцијама.

**В. стр. сар.
ВЛАДЕТА М. МАТОВИЋ
дипл. грађ. инж.**

Рођен је 1943. године у Засаду, општина Краљево. Основну школу завршио је у Студеници и Ушћу на Ибру, а средњу техничку школу у Косовској Митровици. Грађевински факултет у Београду уписао је 1962. Дипломирао је на Одсеку за конструкције 1974. одбранивши дипломски рад из металних конструкција под називом: *Решење носеће конструкције хале*. Током студија добио је стипендију од фирме РО *Машинопројект*, за коју је касније и радио – у Бироу за пројектовање објеката од челика. На факултет је дошао 1982. на место стручног сарадника у Институту за материјале и конструкције, где је био запослен све до одласка у пензију 2008. године. Учествовао је у извођењу наставе из предмета Испитивање конструкција, и коаутор је *Збирке задатака* из истоименог предмета.

Аутор је већег броја стручних и научних радова објављених на конгресима и у домаћим часописима.

Обављао је дужност заменика управника института за материјале и конструкције.

Од 2004. године је био предавач на курсевима за интернационалне инжењере из области заваривања челичних конструкција.

Међу значајније стручне активности у којима је учествовао у својству одговорног пројектанта спадају: Пројекат ООУР-02 Завода *Црвена засипава* у Крагујевцу, Пројекат Погона комплексних ђубрива *Зорка* у Шапцу, Пројекат Фабрике керамичких плочица *Зорка* у Шапцу, Пројекат Новог висећег моста преко Ибра у Матарушкој Бањи, Пројекат конструкције спортске хале *Ада* у Пљевљима, Пројекат конструкције објекта за одржавање тролејбуса *Дорћол* у Београду.

Поред наведених пројектантских активности, у својству одговорног инжењера, руководио је и учествовао у великом броју значајних испитивања конструкција.

Преминуо је 2021. године у Београду.

ТИХОМИР М. КОВАЧЕВИЋ
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1950. у Косовској Митровици. Завршио је основну школу и гимназију у Београду. Уписао је Грађевински факултет у Београду 1969. године, а дипломирао 1975. године на Одсеку за конструкције, као један од најуспешнијих студентата своје генерације.

Још као студент завршне годишње студија ангажовао се у одржавању вежби из предмета Грађевински материјали и на специфичним пословима сарадње са привредом. Изабран је за стручног сарадника на предмету Грађевински материјали 1976. године, а за вишег стручног сарадника у Институту за материјале и конструкције 1995. године. На место техничког руководиоца лабораторије у оквиру Института постављен је 2006. године.

Током тридесет година рада у настави изводио је вежбања из области Грађевинских материјала. Као аутор или коаутор публиковао је *Збирку задатака и ирактикум за вежбе из грађевинских материјала*, као и преко 60 научних радова. Остварио је значајан опус и у стручном погледу, у области пројектовања, вршења ревизије, израде стручних мишљења, санације и заштите грађевинских конструкција, стандардних и нестандарних лабораторијских испитивања материјала. Као инжењер за контролу квалитета материјала и радова, провео је више од три године на градилиштима у Ираку и Москви, где је радио као представник Грађевинског факултета.

Преминуо је 2007. године у Београду.

Стр. сар.
РАДОВАН Б. ТОШКОВИЋ
дипл. грађ. инж.

Рођен је 1961. године у Вишеграду, где је завршио основну школу. Грађевински факултет у Београду уписао је 1979, а дипломирао 1986. године на предмету Испитивање конструкција. Од 1987. године био је запослен у звању асистента приправника на истом предмету. На магистарским студијама је положио све прописане испите. Учествовао је у извођењу наставе из предмета Испитивање конструкција и коаутор је *Збирке задатака* из истоименог предмета.

Био је аутор више стручних и научних радова објављених на конгресима и у домаћим часописима.

Међу бројним стручним пројектантским активностима издвајају се: Главни грађевински пројекат челичне конструкције за развод енергофлуида у оквиру погона *Sportstar* Београд, Главни пројекат конструкције објекта за одржавање тролејбуса *Дорћол* у Београду, Пројекат челичне конструкције гараже за КП *Водовод* и *канализација* Београд, Пројекат реконструкције кречне пећи *EBERHARDT* у фабрици *Шећерана* Сремска Митровица, Пројекат челичне кровне конструкције на спорсткој дворани у Теслићу, Главни пројекат санације резервоара *R8* на објекту *Sk Pg* на Фрушкој Гори, Главни грађевински пројекат постројења 6/0,4 kN на коти 4,58 и пројекат трафо блокова (темељ трансформатора 6/0,4 kV, 1600 KVA) – Стара енергана, Статички прорачун кровне конструкције хале *Master-centar* на Новосадском сајму.

Поред наведених стручних активности, у својству одговорног инжењера и извршиоца, учествовао је у великом броју значајних испитивања конструкција.

Преминуо је 2016. године у Шапцу.

МАРИНА М. АШКРАБИЋ
маст. инж. грађ.

Рођена је 1988. године у Сарајеву, Босна и Херцеговина. Основну школу и I београдску гимназију завршила је у Београду, као ђак генерације. Основне академске студије на Грађевинском факултету у Београду уписала је 2006. године, а завршила 2010. Исте године уписала је мастер академске студије на Грађевинском факултету Универзитета у Београду, које завршава 2011. Током мастер студија била је ангажована као студент-демонстратор на предметима Грађевински материјали 1 и Грађевински материјали 2. По завршетку студија, радила је у неколико пројектних бироа, да би 2014. године уписала докторске студије на Грађевинском факултету. Исте године запослила се као асистент-студент докторских студија.

Као истраживач посвећена је најпре експерименталном испитивању малтерских мешавина на бази креча које се могу користити за санације и рестаурације историјских објеката, али и примени различитих рециклираних материјала у композитима типа малтера и бетона. Од запослења, ангажована је у настави на предметима Грађевински материјали 1, Грађевински материјали 2 и Савремени материјали у грађевинарству.

Као аутор или коаутор објавила је више научних радова у домаћим и страним часописима и саопштења на домаћим и међународним конференцијама.

СИНИША Д. САВАТОВИЋ маст. инж. грађ.

Рођен је 1993. године у Ваљеву. Основну школу завршио је 2008. године у селу Попучке, а средњу техничку школу у Ваљеву 2012. године.

На Грађевинском факултету у Београду завршио је основне академске студије 2016. године и мастер академске студије 2017. године на студијском програму Грађевинарство, модул Конструкције. Докторске студије на Грађевинском факултету у Београду, модул Грађевинарство, уписао је школске 2017/2018. године. Изабран је у звање асистента студента докторских студија 2018. године за ужу научну област Грађевински материјали, технологија бетона и испитивање конструкција.

Његов истраживачки, стручни рад и рад у настави усмерени су ка области испитивања грађевинских конструкција. Објавио је више научних и стручних радова у домаћим часописима или у зборницима домаћих и међународних конференција.

Зградарство – Архитектура у зградарству (Architecture of Buildings)

В. проф. др РАДА М. ПЛАВШИЋ дипл. инж. арх.

Рођена је 1949. године у Медвеђи. На Архитектонском факултету Универзитета у Београду дипломирала је 1975. године. На истом факултету је магистрала 1985. године и докторирала 1994. године.

На Грађевинском факултету Универзитета у Београду ангажована је у периоду од 2002. до 2007. године у звању ванредног професора на предметима Зградарство, Техничко цртање и Завршни радови у грађевинарству на Катедри за материјале и конструкције.

У свом претходном научном раду ангажована је на Архитектонском факултету Универзитета у Београду као истраживач сарадник од 1986. године. На истом факултету напредовала је у звање научни сарадник 1995. године, а 2002. године у звање виши научни сарадник.

У свом раном истраживачком и научном раду бавила се специфичностима градње зграда у западној Африци, док је касније фокус истраживања пренела на област инвестиција у грађевинарству. Коаутор је монографије *Инвестициона ситуација* из 1998. године и аутор и коаутор у више од чет-

рдесет објављених стручних и научних радова. У периоду од 1994. до 2002. године била је предавач по позиву на Архитектонском, Машинском и Географском факултету у Београду из области урбанистичког пројектовања, економије становања и управљања пројектима и грађењем.

У свом стручном раду, била је уписана у Регистар проценитеља Републичке агенције за процену вредности друштвеног капитала (од 1992. године) и у Регистар сталних судских вештака грађевинске струке у Окружном суду у Београду (од 1988. године). Као руководилац пројекта бавила се великим бројем инвестиционих пројеката и ревизијама инвестиционих пројеката, израдила је велики број инвестиционих студија за производне и услужне програме, аутор је преко четрдесет архитектонских пројеката средње величине, бавила се вештачењима у привредним споровима, проценама вредности друштвеног капитала предузећа и проценом вредности непокретности за хипотеке по банкарским кредитима и гаранцијама.

Преминула је у 2007. године у Београду.

Доц. др ЈОВАНА А. МИХОЛЧИЋ дипл. инж. арх.

Рођена је 1971. године у Београду, где је завршила основну школу и Прву београдску гимназију. Дипломирала је на Архитектонском факултету Универзитета у Београду 1995. године. На истом факултету је магистрала 2003. и докторирала 2012. године.

У свом научном истраживању бавила се изучавањем развоја српске традиционалне куће и поређењем са развојем традиционалних кућа у Аустрији и Шпанији. Из овог истраживања проистекла је ауторска монографија *Српска кућа у централној Србији и Аустрији, северна Шпанија до XX века*.

На Грађевинском факултету Универзитета у Београду радила је прво као инжењер-сарадник на групацији Зградарство, где је била ангажована на предметима Зградарство и Техничко цртање. Асистент-приправник постала је 2000. године, а асистент 2003. године. За доцента из уже научне области Зградарство изабрана је 2012. године, када постаје предметни наставник на предметима Зградарство и Завршни радови у грађевинарству на основним студијама.

Објавила је бројне научне радове на конференцијама и у зборницима радова са међународних и националних скупова, радове у међународним часописима индексираним на SCI листи и у часописима националног значаја. Учествовала је у научноистраживачким пројектима Министарства за науку Републике Србије.

Била је члан Инжењерске коморе Србије и носилац стручне лиценце. Аутор је бројних архитектонских пројеката и изведених објеката.

Преминула је 2014. године.

**Доц. др
МАРИЈА Д. ГРУЈИЋ**
дипл. инж. арх.

Рођена је 1971. године у Зрењанину, где је завршила основну школу и гимназију. Дипломирала је на Архитектонском факултету Универзитета у Београду 2001. године, где је и магистрала 2012. и докторирала 2018. године из уже научне области Архитектонске конструкције, материјали и физика зграда.

Од 2003. године до 2013. године запослена је на Грађевинском факултету Универзитета у Београду као асистент-приправник за ужу научну област Зградарство на Катедри за материјале и конструкције и ангажована на предметима Техничко цртање и Зградарство. Од 2013. до 2019. године у звању асистента на Грађевинском факултету ангажована је на предмету Зградарство. За доцента је изабрана 2019. године и до данас је наставник на предмету Зградарство.

Поље њеног научног рада везано је за изучавање природног осветљења у зградама са аспекта енергетске ефикасности зграда и на изучавање исплативости улагања у мере енергетске ефикасности.

Као коаутор, публиковала је научне радове на конференцијама и зборницима радова са међународних скупова и у зборницима радова са скупова националног значаја. Коаутор је поглавља у монографијама националног и међународног значаја. Објављивала је радове у међународним часописима индексираним на *SCI* листи и у часописима националног значаја. Учествовала је у научноистраживачким пројектима Министарства за науку Републике Србије и стручним пројектима из области енергетске ефикасности и економске оправданости енергетске ефикасности.

Добитник је Годишње награде Привредне коморе Београда за магистарску тезу за 2011/2012. годину.

Поред научноистраживачког рада и рада у настави, бави се и стручним радом. Стручни испит за овлашћеног пројектанта положила је 2005. године, а од 2006. године носилац је пројектантске лиценце Инжењерске коморе Србије. Положила је стручни испит из области Енергетска ефикасност зграда 2019. године. Постала је стални судски вештак за област архитектуре са стручним квалификацијама за процену вредности некретнина 2011. године.

ДРАГАНА И. КОРИЦА
дипл. инж. арх.

Рођена је 1964. године у Зрењанину, где је завршила гимназију – при-

родно-математички смер. Године 1989. стекла је диплому на Архитектонском факултету у Београду. У периоду 1989–2002. године била је запослена на Грађевинском факултету Универзитета у Београду, као асистент-приправник за ужу научну област Зградарство, са ангажовањем на предметима Техничко цртање и Зградарство. Такође, као гостујући предавач на предмету Увод у примену рачунара за област Autodesk CAD. Стручни испит положила је 1990. године и поседује лиценцу одговорног пројектанта.

Професионално искуство започела је још на другој години студија као сарадник на Архитектонском факултету, на пројектима факултета кроз сарадњу са привредом. Стручни рад наставила је као водећи пројектант на ентеријерима, архитектонско-грађевинским пројектима, као коаутор на урбанистичким пројектима и плановима, као и на ревизијама. Као коаутор, награђивана је на неколико урбанистичких и архитектонских конкурса.

Аутор је грба/амблема Грађевинског факултета који је у употреби од 1996. године.

Запослена је у Савету зелене градње Србије (националног члана *WorldGBC-a*) на позицији извршног директора. Посвећена је промоцији и подстицању важности, неопходности и предностима зелене – одрживе градње.

Мр МИРОСЛАВА Ј. СТАНЧИЋ
дипл. инж. арх.

Рођена је 1948. године у Старој Пазови, где је завршила основну и средњу школу. На Архитектонском факултету Универзитета у Београду дипломирала је 1971. године у атељеу проф. Мате Бајлона.

Године 1976. одбранила је специјалистички рад, а 1985. године магистарску тезу на Архитектонском факултету Универзитета у Београду.

За асистента из уже научне области Зградарство изабрана је 1987. године. Све до 2003. године била је ангажована као асистент на предметима Зградарство и Техничко цртање.

Положила је стручни испит из области Архитектура. У својој стручној пракси учествовала је на архитектонским и урбанистичким конкурсима (од којих су два награђена), а коаутор је и неколико изведених архитектонских пројеката.

ТИЈАНА Б. СТЕВАНОВИЋ
маст. инж. арх.

Рођена је 1989. године у Београду, где је завршила основну школу и Математичку гимназију као носилац Вукове дипломе. Основне академске студије на Архитектонском факултету у Београду завршила је 2010. године, а мастер академске студије, на одсеку за Архитектон-

ске технологије, 2012. године. Школске 2012/2013. уписала је докторске студије, такође на Архитектонском факултету у Београду, усмерење Архитектура. У периоду од 2013. до 2019. године била је у звању асистента студента докторских студија, за ужу научну област Зградарство. Од фебруара 2019. године запослена је као Истраживач сарадник при Институту за материјале и конструкције.

Бави се научноистраживачким радом у области теоријског и експерименталног испитивања примене термички обрађеног дрвета у архитектури. У оквиру пројеката сарадње са привредом бави се архитектонским пројектовањем. Учествовала је на бројним домаћим и међународним архитектонским изложбама и конкурсима, објавила више научних и стручних радова у часописима и зборницима домаћих и међународних конференција.

НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКИ РАД

Уводне напомене

Научноистраживачки развој области материјала и конструкција, заједно са наставном делатношћу, представља једну од најзначајнијих активности Катедре. У периоду између 1996. и 2021. године Катедра је имала веома активно учешће у значајном броју домаћих и међународних научноистраживачких пројеката, као и у организацији бројних научних и стручних конференција. Кроз докторске студије и докторске дисертације одбрањене на Катедри предано се радило како на развоју научног подмлатка, тако и на сарадњи и размени истраживача са нај-познатијим научноистраживачким центрима у Европи и свету.

Докторати одбрањени на Катедри

На Катедри је, у периоду од 1996. до 2021. године, одбрањено укупно 38 доктората. У наставку се даје хронолошки списак докторанада и тема којима су се бавили у својим истраживањима, што представља својеврсну илустрацију области и праваца научноистраживачког развоја Катедре у периоду о ком је реч. Поред назива тема на српском и на енглеском језику, дата су и имена ментора/коментора.

1997.

Желимир Ковачевић: Системи за управљање одржавањем бетонских мостова (*Concrete bridge Systems for concrete bridge management*), ментор: проф. др Александар Паквор.

1998.

Милан Кеқановић: Могућности коришћења опекарског лома као агрегата-пуцолана за израду бетона (*Possible application of crushed bricks as aggregate-pozzolana for concrete production*), ментор: проф. др Михаило Мурављов.

1999.

Ксенија Јанковић: Полимером модификовани бетони на бази рециклиране опеке (*Polymer modified concrete based on recycled brick*), ментор: проф. др Михаило Мурављов.

Мирослав Бешевић: Прилог анализи центрично притиснутих челичних штапова сложеног пресека од хладно обликованих профила (*Contribution to the analysis of axially compressed cold-formed steel built-up members*), ментори: проф. др Бранко Зарић и проф. др Бранислав Ђорић.

Перо Вујовић: Утицај временских деформација на гранична стања АБ плоча напрегнутих у својој равни (*Influence of long term deformations on limit states of RC panels under inplane stresses*), ментори: проф. др Мирко Аћић и проф. др Живота Перишић.

2000.

Милорад Комненовић: Анализа напонских стања кривих носача од лепљеног ламелираног дрвета оптерећених на савијање (*Stress state analysis of curved glulam beams subjected to bending*), ментор: проф. др Драгослав Стојић (ГАФ Ниш).

Анђелија Стефановић Илић: Ефекти примене неких метода убрзаног очвршћавања на физичко-механичке карактеристике керамзит бетона (*Effects of employing some methods of accelerated hardening on physical and mechanical properties of ceramics concrete*), ментор: проф. др Михаило Мурављов.

Снежана Маринковић: Гранична носивост при пробијању монтажних претходно напрегнутих плоча у области ивичних стубова (*Punching shear strength of post-tensioned lift slabs at edge columns*), ментор: проф. др Мирко Аћић.

2002.

Мато Уљаревић: Истраживање и моделирање физичко-механичких својстава бетона армираног металним влакнима (*Research and modelling of physical-mechanical properties of steel fiber reinforced concrete*), ментор: проф. др Михаило Мурављов.

Златко Марковић: Прилог анализи носивости механичких спојних средстава код танкозидних челичних елемената (*A contribution to the bearing analysis of the fasteners in thin gauge steel members*), ментор: проф. др Драган Буђевац.

Радомир Зејак: Прилог анализи витких армирано-бетонских елемената са косим савијањем (*Contribution to the analysis of the biaxially bended slender reinforced concrete elements*), ментор: проф. др Мирко Аћић.

2003.

Властимир Радоњанин: Параметарска анализа карактеристика репаратурних малтера са аспекта њихове примене при санацији АБ конструкција (*Parametric analysis of repair mortars properties considering application in repair of reinforced concrete structures*), ментор: проф. др Михаило Мурављов.

Мирјана Малешев: Параметарска анализа утицаја нових врста цемента произведених према EN 197-1 на основна својства бетона (*Parametric analysis of effects of new types of cement made according to EN 197-1 on basic concrete properties*), ментор: проф. др Михаило Мурављов.

Бошко Стевановић: Понашање спрегнутих носача типа дрво-бетон изведених механичким спојним средствима при експлоатационом и граничном оптерећењу (*Behaviour of timber-concrete composite beams with mechanical fasteners under service and ultimate load*), ментор: проф. др Михаило Мурављов.

2008.

Снежана Машовић: Прерасподела утицаја код накнадно континуираних спрегнутих армиранобетонских носача током времена (*Redistribution of internal forces in composite concrete girders made continuous*), ментор: проф. др Дејан Бајић.

Ружа Окрајнов Бајић: Високовредни самозбијајући бетон у елементима са израженим главним напонима затезања (*High performance self compacting concrete in structural members subjected to considerable tensile stresses*), ментор: проф. др Секула Живковић.

2010.

Димитрије Закић: Истраживање параметара дуктилности и ударне отпорности ситнозрних бетона микроармираних синтетичким влакнима (*Research of ductility and impact resistance related parameters in synthetic fiber reinforced concrete*), ментор: проф. др Секула Живковић.

2012.

Ненад Пецић: Унапређење методологије контроле угиба армиранобетонских конструкција (*Improved method for deflection control of reinforced concrete structures*), ментор: проф. др Снежана Маринковић.

Бранко Миловановић: Линеарно и нелинеарно моделирање геодетски регистрованих деформационих процеса конструкција (*Linear and nonlinear modeling geodetic registered deformation processes of structures*), ментори: в. проф. др Зоран Мишковић и доц. др Миљивој Вулић.

2013.

Милан Спремић: Анализа понашања групе еластичних можданика код спрегнутих носача од челика и бетона (*The Analysis of headed studs group behavior in composite steel-concrete beam*), ментори: проф. др Драган Буђевац и проф. др Златко Марковић.

Иван Игњатовић: Гранична носивост армирано-бетонских гредних носача од бетона са рециклираним агрегатом (*Ultimate strength of reinforced recycled concrete beams*), ментор: проф. др Снежана Маринковић.

Бошко Фуртула: Гранична стања армирано-бетонских монтажних двопојасних носача од бетона високих чврстоћа

(*Limit states of reinforced high strength concrete prefabricated two-chord structures*), ментор: в. проф. др Михајло Ђурђе-вић.

Марко Павловић: Носивост завртњева као средства за спрезање у префабрикованим спрегнутим конструкцијама од челика и бетона (*Resistance of bolted shear connectors in prefabricated steel-concrete composite decks*), ментори: проф. др Златко Марковић и проф. др Милан Вељковић.

Иван Глишовић: Теоријска и експериментална анализа носача од лепљеног ламелираног дрвета ојачаних карбонским тракама (*Theoretical and experimental analysis of glulam beams reinforced with CFRP plates*), ментор: проф. др Бошко Стевановић.

2014.

Јелена Добрић: Понашање центрично притиснутих елемената сложеног попречног пресека од нерђајућих челика (*Behaviour of built-up stainless steel members subjected to axial compression*), ментори: проф. др Драган Буђевац и проф. др Златко Марковић.

Бранко Милосављевић: Теоријско и експериментално истраживање понашања везе армиранобетонског и челичног елемента преко арматурних спојница (*Theoretical and experimental research of the behaviour of reinforced concrete and steel element connection by rebar couplers*), ментор: проф. др Душан Најдановић.

2015.

Александар Савић: Истраживање својстава свежег и очврслог самозбијајућег бетона са минералним додацима на бази индустријских нуспродуката (*Investigation of the properties of fresh and hardened self-compacting concrete with mineral additions based on industrial by-products*), ментори: проф. др Драгица Јевтић и проф. др Татјана Волков Хусовић.

Ненад Фриц: Теоријско и експериментално истраживање губитака силе преднапрезања у високовредним завртњевима (*Theoretical and experimental research of losses of pretension force in high strength bolts*), ментори: проф. др Драган Буђевац и в. проф. др Зоран Мишковић.

Никола Танасић: Управљање армиранобетонским мостовима у контексту њихове угрожености локалном ерозијом речног дна (*Vulnerability of reinforced concrete bridges to local scour in bridge management*), ментор: в. проф. др Раде Хајдин.

2016.

Saad J.A. Al-Wazni: Детекција и локализација оштећења при мониторингу стања грађевинских конструкција (*Damage Detection and Localization for Civil Structural Health Monitoring*), ментор: в. проф. др Зоран Мишковић.

Ahmed A. Alalikhhan: Детекција и локализација оштећења грађевинских конструкција на основу регистрованих амбијенталних вибрација (*Detection and Localization of Damage of*

Civil Structures Based on Ambient Vibraton Measurements), ментор: в. проф. др Зоран Мишковић.

Вељко Коковић: Гранична носивост ослоначке везе ошупљених монтажних бетонских плоча (*Ultimate Strength of Hollow Core Slabs Supporting Connection*), ментор: проф. др Дејан Бајић.

2017.

Александар Радевић: Карактеристике асфалтних мешавина са агрегатом од рециклираног бетона (*Properties of Asphalt Concrete Mixtures with Recycled PCC Aggregate*), ментор: в. проф. др Горан Младеновић.

Никола Тошић: Понашање армиранобетонских гредних елемената од бетона са рециклираним и отпадним материјалима под дуготрајним оптерећењем (*Behaviour of Reinforced Concrete Beams Made with Recycled and Waste Materials Under Long-Term Loading*), ментор: проф. др Снежана Маринковић.

2018.

Јелена Драгаш: Гранична носивост армирано-бетонских гредних носача од бетона са великим садржајем летећег пепела (*Ultimate Capacity of High Volume Fly Ash Reinforced Concrete Beams*), ментор: проф. др Снежана Маринковић.

2019.

Нина Глуховић: Понашање смичућих спојева изведених моданицима са ексерима са експлозивним упуцавањем (*Behaviour of Shear Connections Realised by Connectors Fastened with Cartridge Fired Pins*), ментор: проф. др Златко Марковић.

Марија Тодоровић: Ојачање дрвених носача у зони редуције висине пресека (*Strengthening of Notched Timber Beams*), ментор: проф. др Бошко Стевановић.

2020.

Ведран Царевић: Утицај прлина на механизме детериорације и трајност армиранобетонских конструкција (*Influence of cracks on the deterioration mechanisms and durability of reinforced concrete structures*), ментор: в. проф. др Иван Игњатовић.

Научни пројекти

У периоду између 1996. и 2021. године Катедра је, чини се више него икада раније, радила на развоју и промоцији научноистраживачке делатности и нарочито сарадње са истраживачима из међународно признатих институција у области материјала и конструкција.

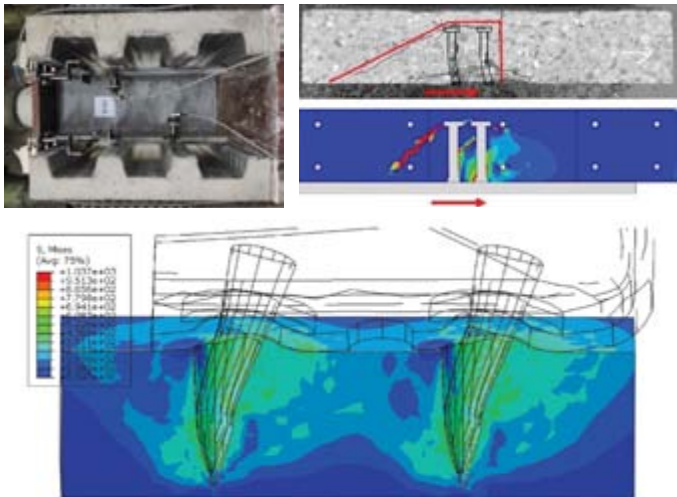
Научна остварења групације за металне конструкције

Током протеклих 25 година групација за металне конструкције посебну пажњу је посветила развоју научноистражи-

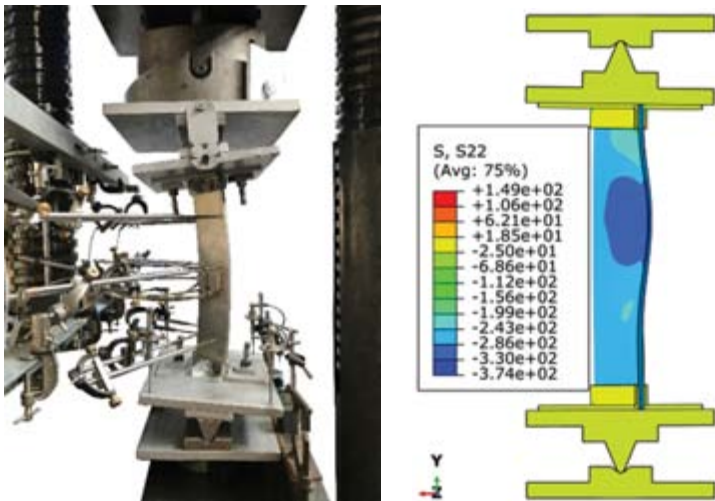
вачког рада у циљу промоције науке, унапређења научних активности у оквиру образовног процеса (докторских студија) и побољшања научне позиције Универзитета у Београду на међународним ранг-листама универзитета. Развијене су четири научне теме: 1) спрегнуте конструкције од челика и бетона; 2) носеће конструкције од нерђајућих челика; 3) високовредни завртњевци у спојевима отпорним на проклизавање; 4) спојеви танкозидних челичних елемената. У оквиру ових тема одбрањено је шест докторских дисертација. Поред националних пројеката у области технолошког развоја, реализовани су и значајни међународни пројекти као што су *AEOLUS4FUTURE project H2020-MSCA-ITN* и *WINERCOST Action TU1304*. Успостављена је блиска научна сарадња са Енглеским институтом за челик (*SCI*) у области примене нерђајућег челика у грађевинарству. На основу резултата научног рада, међународне репутације и обезбеђивања наставно-научног подмлатка, проф. др Драган Буђевац промовисан је у звање професора емеритуса. Проф. др Златко Марковић био је члан је међународног тима *CEN/TC 250 SC4.T5* за израду нове генерације Еврокодова. Ванредни професори др Јелена Добрић и др Милан Спремић укључени су у рад радних група *CEN*-а у циљу развоја и унапређења *EN* стандарда у области конструкција од нерђајућих челика и спрегнутих конструкција од челика и бетона. Др Марко Павловић од 2016. године наставља свој рад на Техничком универзитету у Делфту (Холандија) на катедри за челичне и композитне конструкције. Један од приоритета развоја научноистраживачке делатности јесте публикација остварених резултата у часописима индексираним на *SCI* листи. Публиковано је преко 20 радова у истакнутим међународним и домаћим часописима који припадају категоријама М21а до М24.

Један од праваца истраживања групације за металне конструкције усмерен је на развој и предлог правила за прорачун носивости центрично притиснутих елемената од нерђајућег челика. Уз подршку међународне радне групе *CEN/TC 250/SC 3/WG 4* спроведен је, у светским размерама, један од првих научних пројеката усмерен на анализу понашања хладнообликованих, врућеваљаних и ласерски заварених стубова равнокраког *L* попречног пресека од нерђајућих челика, који је укључио преко 50 различитих тестова – утврђивање својстава материјала, расподеле и величине почетних имперфекција – геометријских одступања и заосталих напона, тестови кратких и витких стубова на притисак. Бројни публиковани радови у овој области написани су са еминентним експертима водећих европских институција. Дисконтинуалан подужни смичући спој између челичних носача и префабрикованих армиранобетонских плоча, остварен различитим типовима конектора – еластичних моданика са главом, високовредних преднапрегнутих завртњева и *X-HVB Hilti* конектора, такође је једна од централних тема истраживања групације за металне конструкције.

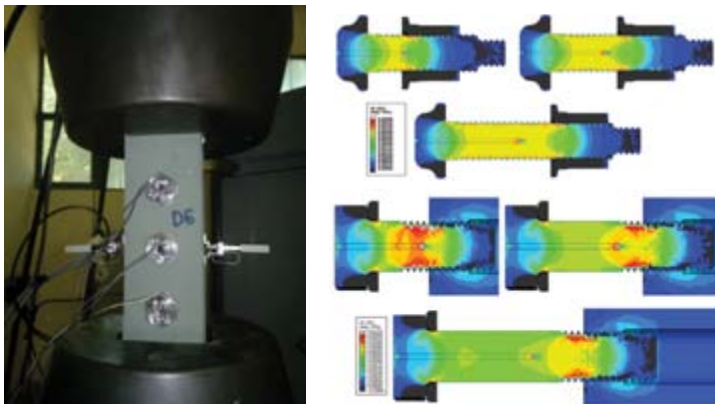
Применом експерименталних и напредних нумеричких метода истраживања детаљно су анализирани различити облици лома – лом конектора и лом бетона, као и деформбилност смичућег споја. Дефинисани су и предложени мо-

Спрегнуте конструкције од челика и бетона

Носеће конструкције од нерђајућих челика

Високовредни завртњиви у спојевима отпорним на проклизавање

дели за прорачун носивости споја у зависности од типа и геометријских параметара разматраног конектора.

Такође, вредан научни допринос дат је кроз експериментално и нумеричко истраживање које је обухватило мерење губитака силе преднапрезања у високовредним преднапрегнутим завртњевима и „завртњевима са закључавањем” у спојевима отпорним на проклизавање, под статичким и цикличним оптерећењем. Губитак силе преднапрезања праћен је мерним тракама уграђеним у тело завртња. За сваку групу завртњева одређени су иницијални, краткорочни и дугорочни губици силе преднапрезања и дефинисана крива која описује њену промену у одређеном временском периоду. Дефинисани су изрази за флексибилност завртњева и одређена реолошка својства примењених премаза.

Научна остварења групације за бетонске конструкције

Научно истраживање у области армиранобетонских (АБ) конструкција у претходних 25 година јесте одговор на актуелне проблеме грађевинске праксе, али и потребе друштва у целини. Са једне стране, усмерено је на развој и унапређење технологија грађења и методологија прорачуна различитих типова АБ конструкција, док је, са друге стране, велики део истраживања фокусиран на одрживост АБ конструкција. Сажетак истраживачке делатности приказан је кроз следеће две области.

Један правац истраживања усмерен је ка анализи и испитивању специфичних аспеката граничних стања употребљивости и носивости АБ конструкција. Применом општих научних метода и експерименталног истраживања, између осталог, анализирани су следеће специфичне теме: гранична носивост монтажних претходно напрегнутих плоча при пробоју, прерасподела утицаја код накнадно континуираних спрегнутих АБ носача, гранична носивост везе ошупљених

Испитивање носивости на смичање континуиране ошупљене плоче

монтажних бетонских плоча и носивост смичућих конектора на споју челика и бетона. Применом аналитичких и нумеричких метода истраживања, анализирана је и унапређена методологија контроле угиба АБ конструкција.

Истраживања су спроведена у оквиру докторских дисертација, три пројекта Министарства за науку и развој (2002–2010), два пројекта технолошког развоја Републике Србије (2011–2019) и једног билатералног пројекта сарадње са Техничким универзитетом у Бечу. Ови истраживачки пројекти пратили су развој монтажних и полумонтажних АБ и претходно напрегнутих елемената и фокусирали се на специфичне изазове директног ослањања ових елемената на стубове, специјалне поступакe извођења, динамичко понашање конструкција и анализу њихове употребљивости. Такође, истраживачки пројекат ТР36048 бавио се анализом стања и метода унапређења грађевинских конструкција са аспекта носивости, економичности и одржавања.

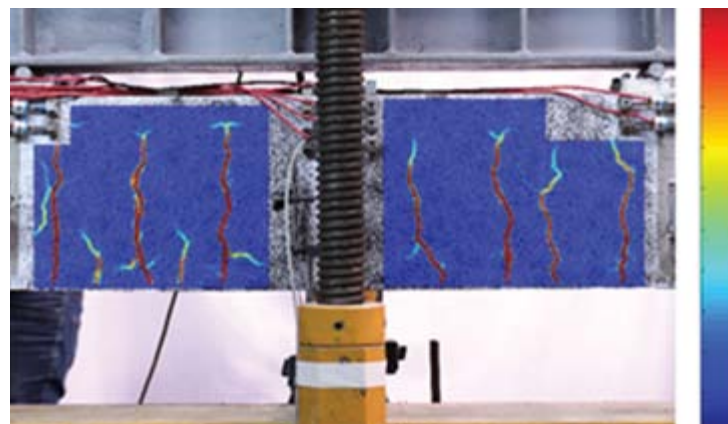
Значајан део истраживања из области бетонских конструкција, у претходној деценији, посвећен је промоцији и развоју одрживог грађевинарства, кроз анализу могућности примене отпадних материјала и различитих индустријских нуспроизвода у производњи конструкцијских бетона, са циљем смањења негативног утицаја производње и употребе бетонских конструкција на животну средину.

Систематски осмишљена експериментална и аналитичка истраживања ових нових, „зелених бетона”, почевши од анализе компонентних материјала, преко анализе физичко-механичких карактеристика ових бетона, до главног дела истраживања који се бавио понашањем конструкцијских елемената при краткотрајном и дуготрајном дејству статичког оптерећења и њиховом трајношћу, имала су за циљ овладавање технологијом производње, формулисање стандарда и омогућавање примене ових бетона у савременом конструктерству.

Испитивање граничне носивости при пробијању монтажних претходно напрегнутих плоча у области ивичних стубова

У оквиру ове области истраживане су могућности примене рециклираног агрегата као замене крупног агрегата у конструкцијским бетонима (на бази рециклираног агрегата); могућности примене летећег пепела из локалних термоелектрана и гранулисане згуре вискоих пећи, као делимичне замене (бетони са великим садржајем летећег пепела) или потпуне замене цемента (алкално-активирани бетони).

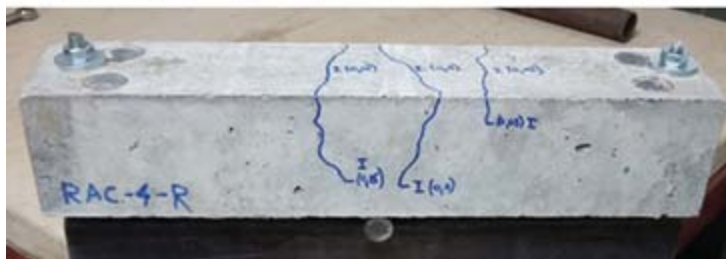

Испитивање понашања и граничне носивости греда направљених од бетона са великим садржајем летећег пепела

У циљу оцене еколошке предности „зелених бетона” у поређењу са традиционалним цементним бетонима, развијене су базе података и оригинални софтвери за прорачун утицаја АБ конструкција на животну средину, коришћењем стандардизоване, научно засноване методологије оцене животног циклуса (ИСО стандард 14040-14043), *Life Cycle Assessment (LCA)*.

Истраживања из ове области спроведена су у оквиру докторских дисертација, два национална и седам међународних пројекта. Национални пројекти дали су подлогу за широку анализу савремених бетонских композита направљених са локалним сировинама у циљу промоције одрживог грађевинарства.

Међународни пројекти су даље били прилика за размену искустава и анализу специфичних тема у вези са развојем зелених бетона. Неке од њих су: анализа нуспроизвода који се користе у бетонима са аспекта њихове безбедности по здравље људи и утицаја на околину, могућност коришћења алкално-активираних бетона као материјала за складиштење

Испитивање утицаја карбонатизације на гредне елементе направљене од бетона са рециклираним агрегатом који имају прслине дозвољених ширина

опасних материјала, карактеризација алкално-активираних бетона армираних природним влакнима, анализа утицаја карбонатизације на карактеристике рециклираног агрегата и његове примене у бетонима са летећим пепелом, оцена животног циклуса бетона направљених са рециклираним агрегатом и летећим пепелом на животну средину.

Испитивање утицаја дуготрајног дејства на греде направљене од зелених бетона

Током протеклих 25 година, остварени научни резултати презентовани су на многобројним домаћим и међународним конференцијама, а такође публиковани и у бројним научним и стручним часописима. У претходном периоду публикована су 34 рада у часописима индексираним на *SCI* листи.

Научна остварења групације за дрвене и зидане конструкције

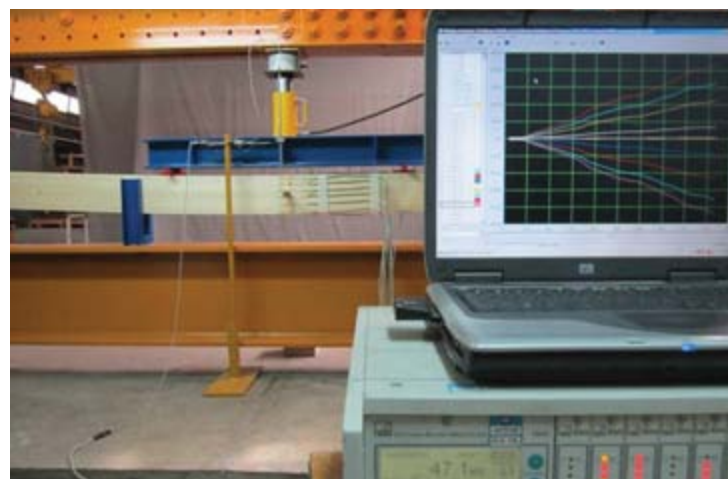
У периоду 1996–2010. године наставници и сарадници групације за дрвене и зидане конструкције су у оквиру научних пројеката експериментално и теоријски истраживали

спрегнуте конструкције дрво-бетон са циљем примене у зградарству и мостogradњи. Ради утврђивања носивости и употребљивости, односно напонског и деформацијског стања за експлоатациона и гранична оптерећења, извршено је испитивање неколико типова спрегнутих носача. Посебна пажња је посвећена механичким карактеристикама споја оствареног помоћу металних штапастих спојних средстава. Поред статичке анализе, спроведена је и динамичка анализа, која је обухватила одређивање основних динамичких карактеристика и одговора система за различите врсте побуда. На основу добијених резултата дате су оцене понашања, запажања и закључци, са идејом дефинисања прорачунских модела за проверу носивости и вибрационе употребљивости погодних за свакодневну инжењерску праксу.

Почев од 2011. године, у оквиру научних пројеката истраживана је могућност примене савремених композитиних ФРП материјала као ојачања елемената дрвених конструкција у циљу побољшања механичких карактеристика, као и обез-

Испитивање спрегнутих носача дрво-бетон при статичком и динамичком оптерећењу

Испитивање лепљених ламелираних носача ојачаних *FRP* композитима

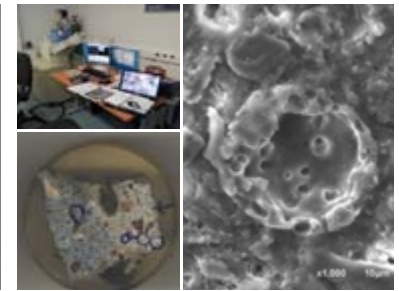
беђења веће поузданости конструкција. Експерименталним и теоријским приступом дефинисана су основна правила и законитости у понашању носача од лепљеног ламелираног дрвета ојачаних на савијање у затегнутој зони применом карбонских трака или ојачаних на смицање у зони ослонаца применом стаклопластичних шипки. Добијени резултати послужили су као основа за формулисање аналитичке методе прорачуна носивости и крутости ојачаних и неојачаних носача. Поред тога, развијени су тродимензионални нумерички модели којим се може симулирати понашање ојачаних дрвених носача са циљем оптимизације положаја ојачања.

Научна остварења групације за материјале

Током протеклих 25 година групација за материјале је наставила традицију научних истраживања у области материјала и њихових својстава важних за примену у грађевинарству. У овом периоду, постала је изузетно актуелна проблематика одрживог развоја у сфери грађевинарства, а посебно грађевинских материјала. У целом свету, велики број истраживања односио се управо на примену различитих отпадних и рециклираних материјала у производњи нових композита, најчешће типа малтера и бетона. Из тог разлога у фокусу истраживања били су специјални малтери и бетони, као што су бетони на бази рециклиране опеке, микроармирани бетони, бетони са агрегатом од рециклираног бетона и са агрегатом од бакарне шљаке, самоутрађујући бетони са различитим минералним додацима, репаратурни малтери, а такође и асфалтне мешавине са агрегатом од рециклираног бетона, као и кречни малтери са додатком зеолита и дробљене опеке. У оквиру ових области одбрањено је десет докторских дисертација, на којима су ментори били наставници са групације за материјале. Сарадници професора М. Мурављова, С. Живковића и Д. Јевтић наставили су са истраживањима у овој брзоразвијајућој области и након њиховог одласка у пензију. Као чланови радних група при Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, учествовали су у изради правилника из области испитивања бетона, примене хемијских додатака у бетону и употребе цемента у градњи коловозних конструкција. У овом периоду објављен је велики број радова на међународним и домаћим конференцијама, као и у реномираним научним и стручним часописима, од чега преко 10 радова у истакнутим међународним часописима реферисаним на SCI листи. У овим радовима, истраживачи са групације за материјале, између осталог, бавили су се истраживањем утицаја рециклираног агрегата на својства цементних и асфалтних бетона, методама третирања и класификације агрегата од рециклираног бетона, истраживањима својстава самоутрађујућих бетона са додатком електрофилтерског пепела, испитивањем дуктилно-сти микроармираних бетона, истраживањем савремених термоизолационих материјала на бази биовлакна, ефектима додатка

Испитивање дуктилности микроармираног бетона

Микроскопија самоутрађујућег бетона са додатком ЕФ пепела

Трајна деформација асфалта са агрегатом од рециклираног бетона

Отпорност кречних малтера на дејство растворљивих соли

природног зеолита и дробљене опеке на својства и трајност кречних малтера за рестаурацију историјских објеката итд.

Научна остварења групације за испитивање конструкција

У периоду 1996–2021. године ова групација је значајно активирала своје истраживачке активности, а превентивно у области динамичког конструкцијског одговора, детекције оштећења и конструкцијског мониторинга, што су актуелне истраживачке теме у целом свету. Исто се огледа и у активном учешћу у домаћим истраживачким пројектима технолошког развоја и њиховим руковођењем.

Тakoђе, у периоду 2004–2006. године, као истраживач-постдокторанд доц. др Зоран Мишковић учествовао је у страном истраживачком пројекту: *Investigation of system built-in floors, University of Sheffield, EPSRC – Engineering and Physical Sciences Research Council – UK, 2004–2006.*

Поред активног учешћа у многим истраживањима која су се спроводила у оквиру Катедре за материјале и конструкције, већег броја одбрањених мастер радова, одбрањене су и две докторске дисертације из области истраживања спроведених на групацији испитивања конструкција, са темом анализе детекције оштећења конструкција.

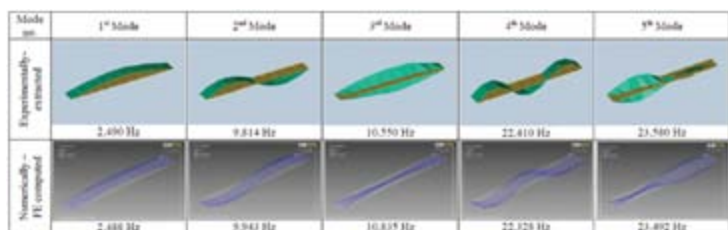
Истраживачке активности верификоване су већим бројем радова на међународним и домаћим конференцијама, као и радовима у међународним и домаћим часописима. Резултати су сублимирани у најзначајнијим радовима из об-

Динамичко испитивање међуспратне конструкције

Испитивање конструкцијског модела за потребе детекције оштећења

Експериментално и нумерички одређени модални облици испитиваног конструкцијског модела за потребе детекције оштећења

ласти детекције оштећења и анализе динамичког одговора конструкција, који су се односили на:

- ♦ Модално испитивање са анализом ефеката неконструкцијских елемената пуне висине између међуспратних конструкција;
- ♦ Анализу хеуристичких метода оптимизације за примену у детекцији оштећења на основу регистрованих вибрација;
- ♦ Детекцију оштећења грађевинских конструкција за примену у мониторингу стања – истраживање конструкцијског модела моста.

Научна остварења групације Зградарство

Најважнији научноистраживачки пројекти на којима су у претходном периоду учествовали наставници и сарадници са групације Зградарство дати су у даљем тексту који се односи на предметне пројекте.

Домаћи научни пројекти

У претходном периоду, наставници и сарадници са Катедре активно су учествовали на бројним домаћим научноистраживачким пројектима, као руководиоци и истраживачи. У даљем тексту, апострофирани су најзначајнији од ових пројеката:

- ♦ Увођење система Еврокодова и усвајање нових метода пројектовања производа и технологија у грађевинском конструкторству Србије, Министарство за науку и технологију и Министарство грађевина Републике Србије, руководилац Живота Перишић, 1996–2000.
- ♦ Теоријска и експериментална истраживања савремених металних и дрвених конструкција, Министарство за науку и технологију Републике Србије, руководилац Драгослав Стојић (ГАФ Ниш), 1996–2000.
- ♦ Припрема нових прописа и упутства за примену Еврокодова за конструкције у нашем грађевинарству, Програм истраживања у области технолошког развоја, Министарство науке, технологије и развоја Републике Србије, руководилац Живота Перишић, 2003–2005.
- ♦ Експериментално и теоријско истраживање дрвених и спрегнутих конструкција дрво-бетон са применом у станоградњи и мостоградњи, Програм истраживања у области технолошког развоја, Министарство науке и заштите животне средине Републике Србије, руководилац Бошко Стевановић, 2005–2007.
- ♦ Експериментално и теоријско истраживање динамичких карактеристика монтажних и полумонтажних грађевинских конструкција и елемената са аспекта употребљивости, Програм истраживања у области технолошког развоја, Министарство науке, руководилац Бошко Стевановић, 2008–2010.
- ♦ Истраживање стања и метода унапређења грађевинских конструкција са аспекта употребљивости, носивости, економичности и одржавања, Програм истраживања у области технолошког развоја, Министарство науке, руководилац Зоран Мишковић, 2011–2019.
- ♦ Испитивање ојачања носача од лепљеног ламелираног дрвета у зони редуковане висине пресека, Програм иновационих ваучера, Фонд за иновациону делатност, учесници Бошко Стевановић, Иван Глишовић и Марија Тодоровић, 2019.
- ♦ Испитивање примене карбонских трака за санацију и ојачање носача од лепљеног ламелираног дрвета, Програм иновационих ваучера, Фонд за иновациону делатност, учесници Бошко Стевановић, Иван Глишовић и Марија Тодоровић, 2020.
- ♦ Истраживање могућности примене отпадних и рециклираних материјала у бетонским композитима, са оцем утицаја на животну средину, у циљу промоције одрживог грађевинарства у Србији, Пројекат технолошког развоја ТР36017, Министарство науке, 2011–2019, руководилац Властимир Радоњанин (ФТН Нови Сад).
- ♦ Пројекат технолошког развоја Републике Србије ТР36004: Истраживање савремених бетонских композита на бази домаћих сировина, са посебним освртом на могућности примене бетона са рециклираним агрегатом у бетонским конструкцијама, 2008–2010.
- ♦ Истраживање стања и метода унапређења грађевинских конструкција са аспекта употребљивости, носивости, еко-

номичности и одржавања, Пројекат технолошког развоја ТР36048, Министарство науке, 2011–2019.

- ♦ Планирање и управљање саобраћајем и комуникацијама применом метода рачунарске интелигенције, Пројекат технолошког развоја ТР36002, Министарство науке, 2011–2019.
- ♦ Понашање спрегнутих бетонских накнадно континуираних конструкција током времена, Пројекат Министарства за науку и развој, 2005–2007.
- ♦ Монтажне претходно напрегнуте бетонске таванице директно ослоњене на стубове, изведене специјалним поступком лифтовања – пројектовање, прорачун и технологија извођења, Пројекат Министарства за науку и развој, 2002–2003.
- ♦ Истраживање метода дуготрајног и краткотрајног мониторинга конструкција, Пројекат технолошког развоја ТР16023 Министарства науке, руководилац Зоран Мишковић, 2008–2010.
- ♦ Развој и демонстрација хибридног пасивног и активног система коришћења сунчеве енергије за грејање, природну вентилацију, хлађење, вештачко осветљење и друге потребе електричне енергије, руководилац А. Крстић Фурунџић, (Архитектонски факултет у Београду), у оквиру Националног програма енергетске ефикасности, евиденциони број ЕЕ-273007, Министарство за Науку и технолошки развој Републике Србије, 2008–2009.
- ♦ Модел економске и еколошке оцене оправданости оптимизације енергетске ефикасности зграда, руководилац Рада Плавшић, Национални програм енергетске ефикасности, Програм 7: Програм коришћења алтернативних енергетских извора, евиденциони број: 273026, Министарство за науку и заштиту животне средине, 2006–2007.

COST пројекти

- ♦ *COST Action C25 Sustainability of Constructions – Integrated Approach to Life-time Structural Engineering: Participation in Management Committee and Working Group 2: Eco-efficiency (topics of eco-efficient use of resources in construction materials, products and processes)*, 2007–2010.
- ♦ *COST Action NORM for Building Materials: Natural radionuclide content in High Volume Fly Ash Concrete and its raw materials*, 2014–2017.
- ♦ *COST Action: REthinking Sustainability TOwards a Regenerative Economy (RESTORE), [CA16114 RS], Chair Mr Carlo Battisti*, 2017–2021.
- ♦ *COST Action TU1304 Wind energy technology reconsideration to enhance the concept of smart cities (WINERCOST)*, 2014–2018.

Остали пројекти

- ♦ *AEOLUS4FUTURE project H2020-MSCA-ITN (Marie Skłodowska-Curie Innovative Training Networks)*, 2015–2018.
- ♦ *Performance – Based Fire Engineering of Structures in V4 Countries (visegrad Fund)*, 2019–2021.

- ♦ *Hybrid structures and connection of timber and FRP, Пројекат сарадње српске науке са дијаспором, Фонд за науку Републике Србије, учесници Марија Тодоровић, Иван Глишовић и Марко Павловић (TU Delft)*, 2021.
- ♦ *The NATO Science for Peace and Security IMSAFE SPS 985402 (G5402): Improved Security through Safer Cementation of Hazardous Wastes*, 2018–2019.
- ♦ *Bilateral cooperation with University of Lisbon Ministry for Education, Science and Technology, Republic of Serbia*, 451-03-1924/2016-09/3: *Energy and environmentally efficient resource use in the concrete construction industry*, 2018–2019.
- ♦ *Multilateral Scientific and Technological Cooperation in the Danube Region 337-00-00136/2016-09/03 (Brno University of Technology and Technical University Vienna): Fiber reinforced alkali activated concrete-properties and selected durability aspects*, 2017–2018.
- ♦ *START Danube Region Project Fund CLEAR BASIN: Research of River-Port Sediment and its Potential use in Civil Engineering*, 2015–2016.
- ♦ *Scientific co-operation between Eastern Europe and Switzerland SCOPES Project (ETH Zürich) 152408: Recycled aggregate and fly ash concrete: Economic and technologic study – from down cycling to urban ecology*, 2013–2016.
- ♦ *Bilateral cooperation with Technische Universität Wien. Ministry for Education, Science and Technology, Republic of Serbia*, 451-03-02141/2017-09/49: *Seismic evaluation of existing buildings in Serbia and Austria – assessment, retrofitting and strengthening*, 2018–2019.

Организације међународних и домаћих скупова

- ♦ Саветовање *Еврокодови и Јујословенско грађевинско консултингерство*, уредник проф. Живота Перишић, 1997. година.
- ♦ Скуп поводом 50 година Грађевинског факултета у Београду и монографија под називом *Специјални бејони и малтери – својства, технологија, примена*, уредник проф. Михаило Мурављов, 1999. година.

ПРАВЦИ ДАЉЕГ РАЗВОЈА КАТЕДРЕ

Настава

Акредитацијом из 2021. године спроведене су корените промене студијских програма из области Грађевинарства. Пред промене дужине трајања основних и мастер академских студија (прелазак са система 4+1 на систем 3+2 године), по први пут од увођења Болоњске декларације основне академске студије Грађевинарства су заједничке, тј. без модула. Двогодишње мастер академске студије организоване су на пет модула, од којих је један и модул Конструкције.

У наредном периоду посебна пажња биће посвећена усавршавању нових студијских програма и перманентној анализи резултата њихове примене. То је једини начин да се правилно имплементирају постулати Болоњске декларације и постигну основни циљеви последње акредитације, а то су: повећање квалитета и модернизација студијских програма и повећање ефикасности студирања. Посебан изазов у последњем циклусу акредитације био је у вези са креирањем програма заједничких основних академских студија, па је од велике важности да се континуирано врши анализа реализације наставе из области материјала и конструкција јер они представљају важну основу за студирање на модулу Конструкције мастер академских студија.

Последњом акредитацијом, дужина трајања студија услађена је са већином факултета у окружењу и у Европи. Ово ће за последицу имати повећање броја студената из окружења на мастер академским студијама, али је неопходно акредитовати и студијске програме на енглеском језику како би долазна мобилност заживела у пуном капацитету. Извесно је да ће примена информационих технологија у грађевинском конструктерству, као и савремених грађевинских материјала и технолошких поступака изградње бити правци развоја нових студијских програма на мастер академским студијама.

Важан аспект развоја наставе на Катедри за материјале и конструкције у наредном периоду биће и креирање нових кратких студијских програма (специјалистичке академске студије) и курсева перманентног усавршавања који ће својом тематиком пратити развој савременог грађевинарства, али пре свега потребе инжењера у пракси. На овај начин инжењерима у пракси биће омогућено да се перманентно усавршавају, било кроз обнављање дела материје са основних и мастер академских студија, било кроз изучавање потпуно нових наставних јединица.

У наредном периоду, треба радити још више на успостављању и развоју сарадње са другим универзитетима и њиховим катедрама из области материјала и конструкција како би се омогућила мобилност људи (студената, наставника и сарадника), као и трансфер знања и савремених технологија. Катедра ће се даље ангажовати у организацији научних, стручних и студентских конференција, летњих школа, округлих столова, форума и сајмова, курсева едукације, као и на развоју актуелне онлајн наставе и *E-learning* платформи у области материјала и конструкција.

Наука

Катедра МКОН и у наредном периоду планира активно ангажовање на домаћим и међународним научним пројектима, уз укључивање млађих кадрова, посебно кроз израду докторских дисертација и размене са светским универзитетским центрима.

У периоду 2020–2021. године Фонд за науку је иницирао почетак новог циклуса научноистраживачких пројеката. Истраживачи са наше Катедре учествовали су на конкурсима програма ПРОМИС, као и на националном конкурсима Фонда за науку кроз програм ИДЕЈЕ, који је у току. Заједно са колегама са Катедре ХВЕИ, група истраживача са наше Катедре (са групације за грађевинске материјале), конкурисала је са темом: Концепт „нула отпада” за смањење ризика од плувијалних поплава у урбаним срединама (*Zero-waste concept for flood resilient cities*).

Будућа истраживања на којима ће учествовати наставници и сарадници са Катедре МКОН, а која су планирана за период 2021–2026. године, обухватају следеће теме:

- ♦ Теоријска и експериментална анализа панела од унакрсно лепљеног ламелираног дрвета;
- ♦ Испитивање конструкција и примена експерименталних метода – истраживања динамичког конструкцијског одговора;
- ♦ Испитивање конструкција и примена експерименталних метода – истраживања метода конструкцијског мониторинга;
- ♦ Примена рециклираних и алтернативних материјала у савременим бетонима;
- ♦ Истраживање аспеката употребе самоуграђујућих бетона на бази индустријских нуспродуката;
- ♦ Утицај природног зеолита и дробљене опеке на својства кречних малтера намењених за рестаурацију историјских објеката;
- ♦ Анализа понашања веза од челика високе чврстоће у монтажано-демонтажним носећим челичним конструкцијама;
- ♦ Примена различитих спојних средстава и конструктивних решења у комбинованим смичућим спојевима челичне конструкције са армиранобетонском конструкцијом;
- ♦ Експериментална и нумеричка анализа везе армиранобетонског и челичног елемента остварене конектором са механичком спојницом при комбинованом дејству сила смицања и затезања;
- ♦ Истраживање физичко-механичких карактеристика бетона високих чврстоћа са и без ојачања челичним влакнима (*UHPC* и *UHPSFRC*);
- ♦ Увођење силе претходног напрезања у бетонски елемент применом иновативног троугаоног ужета;
- ♦ Оптимизација реапсорпције CO_2 адекватним третманом бетонског отпада током фазе рушења и одлагања на депонијама;
- ♦ Дигитална фабрикација бетонских елемената;
- ♦ Трајност армиранобетонских конструкција;
- ♦ Хибридни бетонски елементи.